

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Madsalune (Emanuel Gregers, DK, 1923)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1848/a (pdf: p. 2–80)

Ns 1848/b (pdf: p. 81–174)

Ns 1848/c (pdf: p. 175–183)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1084

Madsalvina

(Gregus 1922)

M a d s a l u n e .

Hovedpersonerne:

Kammerraad Anton Halberg.
Hans indespærrede Hustru.
Emma Halberg, Hofdame hos Prinsesse Elisabeth Antonovna.
Anna Karner, født Halberg.
Toldinspektør Karner.
Hans Petersen, Seminarist.
Løjtnant Johan Gordon, kaldet "Madsalune".
Jacob Gordon, hans Broder.
Sanson Goliath.
Prinsesse Elisabeth Antonovna.
Fru Grabow.
Playard, Kammerherre.
Kesten Ryle.
Kammerjunker Harder.

Handlingen foregaar i Jylland

Anno 1781.

1ste Akt.

1. Opblanding. Vesterhavskysten i haardt Vejr.

(Optagelsen finder Sted fra et Punkt, som tillader, at man med Tydelighed ser de tre Revlers Brønding)

Titel: Vor Fortælling udspilles ved den Kyst, der gennem Aarhundrederne har været tavst Vidne til saa mangen dansk Heltedåd.

Ny Titel i Optoning: For 140 Aar siden, da Smugleri mere betragtedes som en Sport for beundringsværdige dristige Mænd, end som en Forbrydelse, - bescjledes dette Dødens Farvand af Smugler- og Kaperkutteren "Maagen", og om dette Skibs Fører Madsalune handler vor Fortælling, - som begynder Juleaften 1781 i Husby Præstegaard.

Billedet af Havet toner over i

2. Husby-Præstens Studereværelse. Magert møbleret Værelse med kalkede Vægge. Slidt Hestchaarssofa, gennem hvis hullede Betræk Udstopningen stikker frem. Et Bord med et slidt Tæppe. Enkelte af de mærkelige Ting, som danner Udsmykningen, er hentede fra Stranden, opdrevne Skibsgenstande. Paa en Hylde staar mærkelige Flasker, som vi kender dem fra Strandfogedernes Lofter. Et lille, tilrigget Skib hænger i to Traade under Loftet.

Paa Bilæggerovnen staar en Kobberkedel og damper. Præsten, en mager og sammenskrumpet Mand, sidder ved sit Arbejdsbord og skriver paa sin Juleprædiken. Ved Siden af ham staar en Kop med Tevand, som han undertiden drikker af. Gennem Utæthed ved Ruderne presser Vinden sig ind og faar Gardinerne til at flagre. Det forstyrrer ham. Han tager en Klud og gaar hen til Ruden.

3. Nærbillede af Præsten ved Vinduet. Han reparerer Ruden, som har et Hul i det ene Hjørne. Pludselig lytter han.

32. Et Taarnur slaar; paa Skiven staar Viserne paa 12.
En svag Angst tegner sig i hans Ansigt.

4. Kort Nærbillede af en Lænkehund, som gør heftigt.
En Skikkelse, stor og kraftig, skimtes gaaende forbi. Skikkelsen bærer i højre Haand en Møllenting mellem en tyk Kæp og en Haandspage. Han truer mod Hunden, forsvinder mod Apparatet, uden at vi tydeligt har set hans Ansigt.

5. Nærbillede af Præsten ved Vinduet. Han stirrer ud i Mørket, farer tilbage, da han ser Samson Goliaths vilde, skæggede Ansigt presses mod Ruden udefra.

6. Nærbillede af Samson.

Titel: Hvis det er her, den Husby-Præst bor, -
saa luk mig ind.

Han ser truende paa Præsten.

7. Nærbillede af Præsten. Han stirrer forfjæmset paa Samson, nikker gispende, ved ikke sine levende Raad.

8. Stuen. Samson løfter Haandspigen udenfor og banker paa Ruden. Præsten gaar ubeslutson ud gennem en Dør, som han lader staa aaben. Ude i Forstuen tager han Riglen fra Yderdøren. Idet han aabner, staar Storm og Regn ind i Forstuen. Samson kommer ind. Præsten lukker atter Døren, idet han skotter angsteligt til den Fremmede, som ser sig bøst og mistroisk om. De kommer ind i Studereværelset. De ser et Øjeblik stunt paa hinanden, saa tager Samson sin tykke Skindhue af og siger, Titel: Velærværdighed. I maa give mig en Haandsrækning i Nat. - Ovre paa Kirkegaarden er mine Kammerter ved at grave en Grav. - I maa smide et Par Skovfulde Jord paa en Kiste og læse en Herronsbøn over den Døde.

9. Nærbillede af Præsten. Han stirrer i stor Angst og Tvivlræddighed paa Samson.

Titel: Hvem er da den, hvis Lig I saaledes vil begrave i Mulm og Mørke?

10. Nærbillede af Samson. Han staar lidt og ser paa Præsten. Falder ligesom i sine egne Tanker. Sukker dybt og

siger med alvorlig Sorg i sit vejrblidte Ansigt,

Titel: Hvis hver en Maage kunde tale, som flyver over den salte Sø mellem disse Kyster og Englands, saa vilde de for længe siden have skreget Jer et Navn i Ørene, og det var hans.

11. Stuen. Præsten gør Indvendinger, men pludselig bliver Samson vred. Han slaar Haandspagen i Bordet, saa det dundrer. Præsten staar bleg som et Lig opad Væggen. Samson faar Øje paa Præstekjolen, som hænger i et halvaabent Skab. Han lægger Haandspagen tværs over Biblen paa Bordet, tager Kjolen og løfter den op over den afmægtige Præst. Han lader sig villieløst klæde paa.

12. Kirkegaarden. Ca. 20 Mænd ses staa om en nylig ka-stet Grav. Paa en Vogn ses en Kiste. En skræmt Bonde sidder paa Aggefjælen. Nogle faa Lygter oplyser det ejendommelig forrevne Interiør. En af Mændene gaar ud fra Gruppen og spejder mod Kirkegaardslaagen, idet han løfter en Lygte og holder den ud fra sig.

13. Ved Kirkegaardslaagen. Samson og Præsten kommer. Samson bærer sin uundgaaelige Haandspage under Armen og holder en Hornlygte i sin fremstrakte Arm.

14. Ved Graven. Manden, der skilte sig ud fra Gruppen, ses i Nærbillede. Han raaber, Titel: Fik du fat i Personen, Samson?

15. Samson og Præsten. Samson raaber, Titel: Javel. Skynd jer bare, Manne.

16. Ved Graven. Der bliver Travlhed. 6 Mand løfter Kisten ned af Vognen og bærer den hen til Graven, hvor Tovværk ligger parat. Samson og Præsten kommer ind i Billedet under dette. Præsten ser angst til. Samson lægger sin svære Haand paa hans Skulder, han trykkes ned. Samson ser ham i Ansigtet: Titel: For Fanden! - I Vorherres Navn vilde jeg sige. Den Døde har fortjent at blive rost i sin Grav.

Præsten nikker fjottet. Medens dette sker i Forgrunden,

hejses Kisten hurtigt ned af Hænder, som er øvede i at haand-^{5.}
tere Tovværk, og som har Kræfterne i Orden. Samson "ser" Præ-
sten hen til Graven, han gaar derhen, fulgt af ham.

17. Nærbillede af Præsten og Samson. Præsten ser sig søgende
om blandt de sære Mennesker. I intet af Ansigterne finder han
Gudhengivenheden indskrevet med særlig kraftige Træk. (Måske
Panorama af de 20 Mænd)

Titel: Og saa talte den Husby-Præst om Synd og Syndens
Følger, thi han mente, at der maatte ligge noget
frygteligt og forborgent til Grund for den nat-
lige Færd.

Han begynder at tale.

(Her indskydes et Par Nærbilleder af Præsten og de andre og af
den skrænte Bonde)

17a. Nærbillede af Præsten og Samson. Præsten kaster Jord
paa og gaar tilbage, seende angsteligt paa Samson, som med luk-
ket Ansigt har hørt til. Saa gaar Samson frem, han krammer sin
Hue i Hænderne, ser et Øjeblik paa de andre. Taarer vælder frem
i hans Øjne, da han siger, Titel: Jeg vil bede Vorherre om
godt for dig, min gamle
Kaptajn!
Du har i dine Levedage væ-
ret en flink og retskaffen
Karl bedre end vi Andre
her. Gudfader velsigne dig.

Saa sætter han Hueen paa Hovedet, giver en kort Ordre, man ta-
ger fat med Skovlene og begynder at fylde Graven, medens Sam-
son trækker Præsten med sig. Billedet toner bort.

18. Toner frem. Præstens Stue. Samson og Præsten kommer
ind. Præsten fryser og holder Hænderne hen til Bilæggerovnen.
Samson tager nogle Penge frem og rækker dem til Præsten. Den-
ne ryster paa Hovedet. Samson stikker Pengene til sig igen og
sætter sig tungt. Præsten ser spørgende paa ham. Samson ser
længe alvorligt paa ham.

Titel: For at De kan finde Aarsagen til Begravelsen
i Nat, maa vi saa langt som til Rusland, -
den Aften, da Katharina den 2den blev udraabt
til Kejserinde.

Billedet toner over i

19. Russisk Slotsgemak med Fløjdøre til Altan.

Kejserinde Katharina modtager paa Altanen det nedenfor forsamlede Folks Hyldest. Hun gaar ind, man ser Triumfen og Glæden i hendes haarde Ansigt, hun gaar atter ud paa Altanen.

20. Billede af Folkemængden, der raaber og jubler

21. Nærbillede af Kejserinden.

22. Slotsgemakket. Generalen kommer ind i Billedet, idet Kejserinden kommer ind fra Altanen. Han bøjer sig, hun ser spørgende paa ham. Han siger,

Titel: Deres Majestæt, Prinsesse Elisabeth Antonovna er i dette Øjeblik paa Vej mod det Sted, Deres Majestæt har bestemt.

Kejserinden afskediger ham naadigt. Alle, undtagen Slots-popen, gaar. Hun knæler ned og modtager hans Velsignelse. Billedet toner over i

23. Landskab med Vej (Nat) En Karrosse med russisk For-spand og beredne Soldater kører i Galop.

24. Nærbillede i Karrossen. Elisabeth, Fru Grabow og Playard. Prinsessen sidder tilbagelænet, halvt afmægtig, Taarerne rinder ned ad hendes Kinder.

25. Landskab. Bakkekam Nat. Vognen forsvinder ned ad Bakken. Billedet toner over i

26. Præstens Stue. Præsten ser undrende paa Samson, som lige har sluttet sin Fortælling. Saa spørger Præsten,

Titel: Hvad angaar det den Døde?

Samson siger,

Titel: Bare rolig, Hr. Pastor. Nu holder vi en Streg skarpere til Vinden. -- Prinsessen blev forvist til den gode Stad Horsens, hvor hun omgav sig med et beskedent, lille, dansk Hof.

Billedet toner over i

27. Salon hos Prinsessen i Horsens. Prinsessen, Fru Grabow, Playard, Gordon, Harder og nogle Hofdamer og Herrer sidder grupperede i Stuen. En Hofdame klimprer paa et Spinet. Prinsessen sidder lidt for sig selv, keder sig og ser sørgmodig ud for sig.

28. Nærbillede af Prinsessen.

Titel: Medens Spinnettets sprøde, klingre Toner lød, søgte den ulykkelige, forviste Prinsesses Tanker bort til det Lands Sletter, som hun vidste, hun aldrig mere fik at se. Hun følte sig som Fange, og ensom og isoleret fra alle. - Kun een eneste.....hun drejer langsomt Hovedet, smiler svagt.

29. Titel: ...en fattig Marineofficer, Johan Gordon, der af en af Hofdamerne var blevet indført ved det lille Hof, kunde kalde Smilet frem paa hendes Læber.

Nærbillede af Johan Gordon. Han sidder lyttende til Musikken, drejer Hovedet og møder Prinsessens Blik. Et Udtryk af Glæde og Æmhed viser sig i hans Ansigt.

30. Titel: Det lille Smil blev opfattet af Emma Halberg, Datter af den rige Kammerraad Halberg til Aaberg, - Gordons Barndomsveninde.

Nærbillede af Emma. Hun ser mod slet skjult Skinsyge fra Prinsessen til Gordon.

31. Titel: At Prinsessen aldrig smilede til andre end denne ene, var selvfølgelig ikke undgaaet hendes Fangevogter, Fru Grabows Opmærksomhed.

Fru Grabow. Nærbillede. Hun ser skarpt mod Gordon. Hun drejer Hovedet til Siden, der blandes op. Harder kommer ind i Nærbilledet.

Titel: Hr. Kammerjunker Harder, hvem er egentlig denne Løjtnant Gordon, som ganske synes at have fortrængt Dem i Prinsessens Gunst?

32. Nærbillede af Harder. Han ser overlegent over mod Gordon, svarer

Titel: En Borgerlig! - En ærgerrig Fyr, der maatte forlade Flaaden af Mangel paa Stamtavle.

33. Salon hos Prinsessen. Prinsessen opdager, at alle Øjne hviler paa hende. Hun gør en uvillig Bevægelse. Siger saa,

Titel: Man dør af Kedsomhed paa dette Sted!

Hun betegner den spillende Dame, at hun maa holde op. Hun rejser sig irriteret, gaar lidt rundt, vender sig saa og siger:

Er der da ikke een, der kan finde paa noget, der kan slaa den hjerteløse Tid ihjel.

Hun faar Øje paa Emma.

Lad os faa den Historie, du begyndte paa forleden, om denne Strandrøver fra din Hjemegn, hvad var det, han hed?

34. Nærbillede af Emma. Hun ser længe paa Prinsessen:
- Madsalune.

35. Nærbillede af Gordon. Han løfter hurtigt Hovedet mod Emma.

35a. Nærbillede af Prinsessen. Hun slaar over i et nervøst Smil, klapper i Hænderne.

36. Salon hos Prinsessen. Prinsessen sætter sig, alle lejrer sig - ogsaa Harder og Fru Grabow - Emma begynder at fortælle

Tekst: For to Aar siden sad Fader, min Søster og jeg i Havestuen paa Aaberg, da min Svoger, Toldinspektør Karner, traadte ind...

Billedet toner over i

37. Havestuen paa Aaberg. Overtøning fra 36. Halberg gaar og dikterer Seminarist Petersen, en rødhaaret, ækel Type, en Skrivelse. Ved et Bord sidder Anna og Emma med Sytøj. Døren gaar op, og Karner træder hurtigt ind, siger i

Tekst: Jeg maa af Sted, jeg har lige faaet Melding om, at Madsalunes Kutter er løbet ind i Bugten.

Han udtrykker stor Glæde. Kun Anna farer sammen, men Emma beroliger hende. Karner omfavner skødesløst sin Kone

og gaar. Damerne følger langsomt efter. Petersen springer med stivø, stirrende Øjne op og vil med, men Halberg bringer ham lidt kraftigt til Sæde igen.

38. Gaardsplads paa Aaberg. Her holder 10 Strandryttere til Hest. Karner hurtigt ud og i Sadlen, alle rider bort, i Døren kommer Damerne til Syne.

39. Nærbillede af Damerne. Anna ser ængsteligt paa Emma. Denne er i stor Extase:

Hvor er det spændende. Jeg kunde have Lyst at se denne Madsalune engang. Jeg tager til Stranden.

Anna protesterer, men Emma kan ikke standses, løber ind i Huset. Anna efter. Straks efter kommer de tilbage med Over-tøj, gaar.

40. Hedelandskab. De ti Ryttere jager af Sted. Toner bort.

Titel toner op: En Time senere havde min Søster og jeg naaet Stranden.

Toner bort.

41. Hede med Hav i Baggrunden.

De to Damer kommer ind i Billedet, jager frem.

42. Opblønding. Ved Stranden. Stort Felt. Ude, et Stykke til Søs, ligger "Maagen", en sort Kutter med slank, høj Rig. Paa Stranden staar nogle Fiskere i en Gruppe. Mellem Klit-terne ses Glimt af Strandryttere til Hest. En enkelt Strandrytter er staaet af og ligger spejdende paa Toppen af en Klit. Mellem Kutteren og Land ligger en Jolle, i hvilken der sidder en Mand. Det er Eftermiddag og lav Sol. Vejret er roligt. Karner kommer flygende forbi i en Sandsky, fulgt af sine Folk. Fiskerne diskuterer Karners Chancer for at faa fat i Smuglerne. Da Karner indfinder sig paa Stranden, ser man Storsejlet blive hejst ude paa Kutteren.

43. Nærbillede af Fiskerne, Strandrytterne og Karner paa Stranden. De aabner Klyngen, da han rider ind. Strand-

rytterne følger hans Eksempel. Karner henvender sig til en af Fiskerne, en lun Fyr. Han ryster paa Hovedet og siger:

Toldinspektøren kommer for sent. Jeg tror, at alt er i Land - Kutteren venter vist blot paa Madsalune - han er ikke kommen om Bord - siger Folk, der har Forstand paa det.

Han smiler svædent. De andre Fiskere veksler Øjekast. Karner ser sig ædende ond omkring. Han ved som sædvanlig intet Raad. Sejlene hejses stadig ude til Søs. Jollen rør lidt nærmere Land, forsigtigt.

44. Klitterne. Noget tilbage fra Stranden. De to Damer kommer og ser ud over Havet. Emma siger,

Titel: Jeg vilde gerne se denne Madsalune en Gang. I det samme rejser "en temmelig høj Mand" sig op fra en Klitskrænt umiddelbart ved deres Fødder. Han er klædt i Matrosdragt, hans Haar er langt og blondt og omfatter sammen med et stort rødligt Skæg næsten hele Ansigtet. Han har en sort, laadden Hue trykket ned i Panden. Han hilser med et Smil paa de forskrækkede Damer og siger,

Titel: Det kan De let komme til - for Madsalune det er saamænd mig.

Med et Blik ned til Stranden gaar han helt op paa Klitten og staar foran Emma.

45. Nærbillede af de to. De betragter tavst hinanden. Han med et lille Smil, hun med Undren. Den viger for en vis Kulde. I det samme viser Hovedet af en Strandrytter sig bag Klitten. I et Spring er Madsalune nede af Klitten. Han faar dog Tid til at svinge sin Hue til Farvel.

46. Klitterne. Rytteren hugger Sporerne i Hestens Sider og forfølger ham. Han raaber til sine Kammerater, og snart er Smutvejene mellem Klitterne fyldt af jagende Heste og raabende Ryttere. Der kommer Bevægelse nede ved Stranden. Karner sprænger med sine Ryttere op mod Klitterne, idet Madsalune øjensynlig ønsker at trække alle Rytterne fra

Stranden ved at løbe i Zigzag mellem Klitterne. Da Karner er oppe i Klitterne med alle sine Ryttere, og kun Fiskerne er paa Stranden, springer Madsalune ned fra Klitterne, løber saa hurtigt han kan ned til Vandet. Manden i Jollen har rejst sig op. Madsalune standser et Sekund, sætter Hænderne for Munden og raaber,

Titel: Samson skal føre Kutteren til dens Plads uden at vente længere.

Manden derude gør Tegn til, at han har forstået og ror hurtigt udad mod Kutteren, hvis Besætning synes at forstå Ordren, idet Ankeret tages, og Skibet svajer om under Tryk- ket af Sejlpresset. Rytterne er nu kommet ned paa Stranden, og et Tagfat begynder. Billederne lader sig ikke udskrive, lige saa lidt som de enkelte Billeder under Forfølgelsen i Klitterne kan arrangeres, før man kommer i Pladsen. - (Der hugges event. Nærbilleder ind af de to Damer som Mellem- billeder i spændende Øjeblikke. I disse Billeder ser vi, hvorledes Damerne begynder at gaa op mod Aaberg, ilde berørte af Menneskejagten)

47. Titel: Medens Damerne langsomt gik op mod Aaberg, trak Jagten paa Madsalune op mod Slottet.

Ved Aabergs Havegårde. Damerne kommer gaaende. De stand- ser og bereder sig til at gaa ind, da en Strandrytter kom- mer til Syne, han spejder rundt, rider ud af Billedets Side. Saa snart han er borte, viser Madsalune sig for Enden af Hækken, han ser efter Strandrytteren og løber imod det Sted, hvor Damerne staar. Seminarist Petersen kommer i det samme ind i Billedet inde fra Haven. Madsalune standser, siger med et polisk Smil til Emma, som modigt vil spørre ham Vejen,

Titel: De kunde da nok lade mig komme ind i Haven, - det var da i Grunden Damerens Skyld, at Rytterne fik Øje paa mig, og.....

Han vender sig og ser mod Vejen, hvor tre Strandryttere kommer jagende. Han vil springe ind, men Petersen forsøger at gribe ham. Han faar et Slag, der sender ham en Tur i Jorden, Madsalune vil flygte, men det er for sent. Rytterne omringer ham. Karner kommer galoperende.

48. Nærbillede af Madsalune og Rytterne. Madsalune staar med Ryggen til Hækken. Karner rider tæt hen til ham, siger haanligt leende,

Titel: Saa fik vi da endelig fat paa dig, lille Mads.

Madsalune smiler frejdigt og nikker. En af Strandrytterne springer af Hesten, trækker en Snor frem, og Madsalune lader sig binde. Inde i Haven har Emma og Anna været Tilskuere. Karner giver en Ordre, og Rytterne sætter sig i Gang.

49. Ved Aabergs Voldgrav. Toget kommer dragende. Madsalune skærer Ansigt og erklærer, at Tovet, som er bundet om hans højre Haandled snører. Karner giver tvivlraadig Tildelse til, at det løsnes lidt. Idet Rytteren, som holder den anden Ende af Tovet, vil stige til Hest, kaster Madsalune et lynsnart Blik bag ud og konstaterer, at han staar knapt en Meter fra Voldgravens Skrænt. Han kaster sig bag over, Rytteren falder af Hesten og ruller sammen med Madsalune ned i Voldgraven. De andre ser hjælpeløst til. Karner skælder ud og giver Ordre, men ingen gør Forsøg paa at springe ned til Snugleren.

50. Nærbillede af Søstrene i Haven. De stirrer mod samme Punkt. Man ser paa Annas Minespil, at Optrinet berører hende stærkt.

51. Voldgraven. Madsalune og Rytteren i Vandet. Rytteren døjer med at klare sig, hvorimod Madsalune er i sit Es. Trædende Vande og bidende i Snoren, han har om Haandleddet, skærer han den over. Snugleren ser, idet han er ved at kravle i Land paa den anden Side, at Rytteren er ved at synke,

han svømmer med et Par Tag over til ham, hjælper ham over til den anden Bred, (den modsatte af den Karner og Rytterne befinder sig ved): Madsalune kravler op. Drivvaad hilser han dybt paa Karner,

Titel: Hvorfor kommer De ikke herover, Hr. Inspektør. Jeg føler mig saa ensom. -

52. Nærbillede af Karner. Han er afmægtig i sit Raseri. Enkelte af de Mænd, som ses i Billedet, fniser svagt.

53. Nærbillede af Madsalune. Alvorligt

medfølelse siger han, idet han blottes Hovedet igen,
Titel: Jeg ønsker Dem en god Nat og drøm lidt om mig.

54. Ved Voldgraven. (Fjernbillede) Madsalune gaar ind over Heden. Karner staar midt blandt sine Trofaste og ved ikke sine levende Raad. Billedet toner bort.

55. Salon hos Prinsessen. Alle sidder spændte, da hun slutter med

Titel: Siden har min Svoger stadig forfulgt Madsalune, men uden Held.

56. Nærbillede af Prinsessen. Hun er meget interesseret og spørger,

Titel: Hvordan ser den dundristige Mand ud?

57. Nærbillede af Emma. Hun drejer Hovedet og ser paa Gordon.

Titel: Hvis Gordon havde Skæg og lyst Haar, vilde han være hans udtrykte Billede.

58. Nærbillede af Gordon. Han løfter Øjnene og ser hurtigt imod hende. Det virker lidt pinligt paa ham. Saa slaar han over i et Smil og siger,

Jeg skal lade mit Skæg vokse, mine Damer, for at komme til at ligne Damernes Helt.

59. Salon hos Prinsessen. Alle morer sig, undtagen Harader, som aldrig kan finde noget tiltrækkende eller morsomt hos Gordon.

60. Nærbillede af Harder. Han siger stiklende,
 Titel: Der er forresten ogsaa noget matrosagtigt
 over Dem, naar De gaar, Hr. Gordon, men
 hvordan er det, har De ikke ogsaa været ved
 Flaaden ?

61. Salon hos Prinsessen. Prinsessen rejser sig for at
 afværge Situationens videre Udvikling, ser koldt paa Har-
 der og siger lidt nervøst,

Titel: Det er sent, mine Damer og Herrer. Lad os
 gaa til Ro.

Man rejser sig. Damerne nejer, Herrerne bukker og kysser
 hende paa Haanden. Selskabet forlader Salonen. Gordon er
 den sidste.

62. Nærbillede af Prinsessen. Hun ser mod Døren, kalder.

63. Nærbillede af Gordon ved Døren. Han vender sig og
 gaar imod hende, ud af Billedet.

64. Salon hos Prinsessen. (Nærbillede) Han kommer
 derhen, hun spørger lidt nervøst,

Titel: Rejser De saa alligevel.

Han ser længe paa hende, bukker, hun drejer sig fra ham.

-Jaja, naar De endelig vil rejse -

65. Nærbillede af Gordon. Med et lykkeligt Smil siger
 han beklagende,

Titel: Man venter mig paa Aaberg.

66. Nærbillede af de to. Hun ser næsten tryglende paa
 ham, begge drejer pludselig Hovedet og ser mod Døren.

67. Nærbillede ved Døren. Fru Grabow staar med et lu-
 rende Blik og et lyttende Udtryk.

68. Salon hos Prinsessen. De ser mod Døren, hun rækker
 ham Haanden med et Smil,

Titel: Godnat, Løjtnant Gordon. Tænk nu over,
 hvad jeg bad Dem om.

Han smiler, gaar med en beklagende Bevægelse. Der kommer
 Lede og Træthed over Prinsessen, i samme Nu Gordon og Fru
 Grabow har forladt Salonen. Hun synker sammen paa en Stol,

ser træt og sørgmodigt ud for sig. Afblænding

69. Titel: Kort efter mødtes to Mænd ved et Krat uden for Horsens.

Nat. Opblænding. To Heste anes under Trækronerne. En bred Skikkelse, Samson Goliath, staar, støttet til en Haandspage, og stirrer henad Vejen. Gordon, iført lang Kappe, kommer frem mellem Træstammerne. Samson hører hans Skridt, ved ikke, hvem han er, da Mørket under Træerne skjuler ham. Han gør sig klar til Forsvar.

70. Nærbillede af Samson. Gordon kommer ind i Billedet, Samson hilser,

Titel: Det gik galt i Gaar Nat. Vi maa skynde os, hvis det skal reddes.

Gordon ser vredt paa ham,

Titel: Kan jeg da aldrig være fra jer i 8 Dage, uden I skal kludre.

Samson svarer ikke. Gordon vender sig fra ham. Han følger ham.

71. Ved Krattet. De bestiger Hestene og rider bort ad Landevejen i Galop. Afblænding.

72. Opblænding. Prinsessens Soveværelse. Hun sidder paa Sengekanten, seende ud for sig.

Titel: Løjtnant Gordon - jeg elsker Dem.

Hun rejser sig, puster Lyset ud, gaar i Seng. Maanen skinner ind.

Slut paa 1ste Akt.

73. Prinsessens Have. Næste Dag. I Haven er Hofdamerne og Prinsessen samlede. Der spilles Ringspil. I Baggrunden ser Fru Grabow og Playard til. Prinsessen er nervøs, hun taber en Ring, og man ser, hun stamper i Jorden og skænder paa den Hofdame, der kastede Ringen.

74. Prinsessens Have (Nærbillede) Fru Grabow og Playard taler sammen,

Titel: De bør indberette denne Situation; i Aftes blev han efter Gæsternes Bortgang, og i Dag har hun sendt stakkels Harder ud for at søge han! -

Playard ser betænkelig ud.

75. Prinsessens Have (Nærbillede) Prinsessen kaster Ring og Pinde bort, drejer Hovedet mod de to Rænkesmede, stamper i Jorden: Er det mig, de skumler om! Hun sætter sig paa en Bænk.

76. Prinsessens Have (Nærbillede) Fru Grabow og Playard ser fortørnede mod hende.

77. Prinsessens Have. (Nærbillede) Hofdamerne samler sig, ser mod Prinsessen.

78. Prinsessens Have. Alle ser mod Prinsessen, Harder kommer ind i Billedet, Prinsessen springer op.

79. Prinsessens Have (Nærbillede) Harder siger til Prinsessen

Tekst: Løjtnant Gordon har slet ikke været hjemme i Nat, - han maa altsaa været taget af Sted straks, efter at han forlod Palæet i Aftes! -

Prinsessen stirrer angst, men samtidig krænket paa ham. Hun bider Læberne sammen. Harder ser med slet skjult Fryd paa hende. Hun tager pludselig en Bestemmelse, - vender sig.

80. Prinsessens Have. Prinsessen kalder paa Emma.

Tekst: De har ofte talt om at vise mig Aaberg. De rejser straks og anmelder mit Besøg. Jeg og Følge indtræffer der i Overmorgen! -

Og hun gaar med en kongelig Holdning. Damerne ser efter hende, Harder gaar hen til Playard og Fru Grabow.

81. Prinsessens Sovegemak. Prinsessen ind, hun gaar hen, stirrer ud ad et Vindue, hun synker ned paa en Stol og siger

Tekst: Stakkels Elisabeth, skal du da jages hele dit Liv. Ikke blot af dine Fjender, men ogsaa af din Elskede! -

Hun skjuler Ansigtet i sine Hænder og hulker. Billedet toner bort.

82. Tekst: I den gode Stad Ringkøbing, drøftede man samtidig - med blandede Følelser - Toldinspektør Karner's Held over for Smugleren Madsalune...

Gade i Ringkøbing. En Gruppe Borgere staar og ser fire Vogne belæssede med Tønder forsvinde ind i Gæstgiverstedets Rejsestald. Til Hest holder Karner og dirigerer stolt Affæren. Af og til vender han sig stolt mod Borgerne. Bag ham holder 4 Strandryttere til Hest. Naar den sidste Vogn er kørt ind, (uden Hest) bliver Porten laaset. En Strandrytter overrækker Karner Nøglen. Han rækker den videre til en ældre Toldembedsmand, der staar hos.

Tekst: De staar inde for Varerne til i Morgen. Der kommer mere endnu! -

En af Borgerne træder frem, letter paa Hatten,

Tekst: Med Forlov, fik Inspektøren ogsaa fat i Madsalune selv?

Karner ryster paa Hovedet, ser Manden ned i Jorden.

Tekst: Nej, ikke endnu!

Manden trækker sig tilbage.

83. Gade i Ringkøbing. En Gruppe Borgere smiler svedent.

84. Gade i Ringkøbing. Karner siger til sine Folk,

Tekst: Vi sidder af i Kroen, og efter et Maaltid drager vi igen til Stranden!

Han hilser overbærende paa Mængden og rider bort som en mindre Fyrste.

85. Nærbillede af Borgerne. Den ene siger, idet han ser efter Karner.

Titel: Det er første Gang, Madsalune har haft Uheld med sig. Pokker staa i det, jeg har for 1200 Daler Silke liggende paa Vognen!

Den anden ser sig om for at undersøge, at ingen lurar.
Pludselig vender de sig begge.

86. Gade i Ringkøbing. Borgerne uden for Kroen stirrer hen ad Gaden, ad hvilken man ser en gammel Kvinde komme ridende paa et segneførdigt Udgangssøg.

Tekst: Kesten Ryle var en gammel Original, der levede ude i Heden - sjælden viste hun sig i Ringkøbing, men der stod Mystik om hende, naar hun dukkede op! -

Kesten standser sin Hest, smiler til Borgerne, der sky nærmer sig. Hun siger,

Tekst: Grød ikke, Folkens. Han, der knejste saa stolt nys, vil i Morgen luske forbi jer - Madsalune la'er sig ikke finde - det er Kesten Ryles Ord! -

Hun slaar en høj Latter op, strammer Tøjlen og rider bort.
Borgerne stirrer efter hende.

87. Gade i Ringkøbing. Kesten rider ned ad Gaden. Billedet blændes af.

88. Tekst: Madsalune.

Kahyt paa Maagen. Billedet toner langsomt op for en tom Kahyt, hvor man ser Smuglerdragt, Paryk og Skæg ligge fremme. Naar Billedet har staaet et Øjeblik, toner langsomt frem - Løjtnant Johan Gordon, - han sidder bøjet over Bordet, betragter vemodigt Skægget og Parykken, saa smiler han lidt. Døren gaar op, og Jacob Gordon træder ind. Johan vender sig og siger smilende,

Tekst: Hvad vil min Broder Jacob, der i den sidste Tid synes mig lidt for blid og frygtson?

89. Kahyt paa Maagen. Nærbillede. Jacob ser paa Johan. Hans Ansigt spejler hans store Hengivenhed for Broderen, men samtidig Bekymring.

Tekst: Johan, jeg vil advare dig mod dit Forchavende i Dag. Hele Egnen er i Haserne paa dig. Hvor længe skal vi fortsætte denne Virksomhed?

90. Kahyt paa Maagen. Nærbillede. Johan rynker Brynene, men snart gaar Udtrykket over til bestemt Alvor.

Tekst: Mit høje Maal kender du. Bliver hun - min fagre Fyrstinde - min, skal mine Kaar være hende værdige. Og trøst dig Jacob, Maalet er ikke saa fjærnt.

91. Kahyt paa Maagen. Nærbillede. Jacob siger,

Tekst: Og om Karner overlister dig, tænker du saa paa, hvorledes du staar i hendes Øjne - halvt Forbryder!

92. Kahyt paa Maagen. Nærbillede. Johan ser barskt paa Jacob.

Tekst: Karner kaldte mig engang en fattig Hund, - derfor besluttede jeg at blive rig - gennem ham! Og han vil aldrig komme mig nærmere, end en Kugle kan komme først! Men den Dag ligger langt borte, og nu skal vi først i Morgen skaffe ham en Ærgrelse og de gode Ringkøbing Mænd toldfri Varer og en sund Latter! -

93. Kahyt paa Maagen. Johan rejser sig, gaar hen, tager Jacob on Skulderen, siger

Tekst: Hils din Elskede - du træffer hende jo i Dag! Han puffer Broderen ud, tager hurtigt Frakke og Vest af, og begynder at forvandle sig til Snugler.

94. Ved Klitterne. En Vogn belæsset med Tønder ganske lig dem, vi saa i Ringkøbing, holder ved Stranden. Samson staar og stirrer ud mod Maagen, - han løfter Hænderne for Munden, - raaber. - Billedet toner over i

95. Paa Maagens Dæk. Overtøning fra 94. - Johan (som Madsalune) og Jacob springer i Skibsjollen, ror væk. Billedet toner over i

96. Ved Klitterne Overtoning fra 95. Brødrene springer i Land. Sanson og Madsalune op paa Vognen, der kører bort. Jacob ser efter dem.

97. I Nærheden af Stranden. Anna kommer til Syne. Hun ser sig angsteligt om, gaar ud af Billedet.

98. Ved Klitten. Langt borte ses Vognen. Jacob ser efter den. Anna kommer, Jacob gaar hende hurtigt i Møde, griber hendes Hænder og beholder dem længe.

99. Ved Klitterne Nærbillede. Anna løfter Hovedet. Hendes Blik røber hendes Kærlighed.

Tekst: Jacob, jeg er saa angst i disse Dage for Deres Skyld! Vil De ikke høre op at farte med dette Skib!

100. Ved Klitterne. Nærbillede. Jacob ser bedrøvet paa hende, ryster paa Hovedet.

Tekst: Uløselige Baand binder mig til Madsalune.

101. Ved Klitterne. Nærbillede. Hun ser bedende paa ham.

Tekst: Tænk ogsaa lidt paa - Deres Venner - og paa, at jeg, Deres Fjendes Hustru, næsten bliver Deres Medskyldige! - Tænk ogsaa paa Lykken, der ogsaa har Fordring paa Dem!

102. Ved Klitterne. Nærbillede. Jacob ser paa hende med et straalende Smil.

103. Ved Klitterne. Nærbillede. Han strækker Armene ud mod hende, hun smiler til ham - og glider ind i hans Arme. Billedet toner bort.

104. Landevej med en Lund. Opblænding.

Madsalunes Vogn kommer kørende. Sanson ses ikke; fra modsat Side kommer Kesten Ryle ridende, standser ved Vognen.

105. Nærbillede ved Vognen. Kesten smiler til Madsalune. Han til hende. Hun peger grinende paa Tønderne, men bliver straks alvorlig, siger

Tekst: Du ska'tte jave efter Ringkøbing, lille Mads, Karner er der endnu. Kør hellere Karrossen ind til Lunden og vent, til han er draget hjem til Dynerne og Kærligheden! -

Hun griner igen og rider videre.

106. Landevej med Lund Nærbillede. Kesten vender sig, raaber

Tekst: Lille Mads, hvis du har en Kende Rhum, saa har jeg Tørsten!

107. Paa Vognen. Nærbillede. Madsalune smiler og nikker.

108. Landevej med Lund. Madsalune drejer Vognen ind i Lunden. Kesten ses i Baggrunden ridende bort. Billedet to=ner bort.

109. Tekst: Men da Ringkøbing sov, kørte endnu en Vogn ind i Rejsestalden...

Gade i Ringkøbing. Aften. Optoning. Smuglernes Vogn kommer kørende.

110. Foran Rejsestalden. Vognen holder uden for Stal=den. En underordnet Toldembedsmand kommer til Syne med en tændt Lygte, som han holder op i Ansigtet paa Kusken.

111. Nærbillede af Kusken. Man genkender Madsalunes Ansigt. Han har paa en temmelig haabløs Maade søgt at ma=skere sig som Kusk. Toldembedsmanden kender ham ikke. Mad=salune siger,

Titel: Jeg skal bare til Ankers i Rejsestalden med denne hersens Ladning, - hvis jeg ellers taler tydeligt nok!

112. Ved Rejsestalden. Tolderen tager Bestik af Kusken, finder intet mistænkeligt, aabner med en Nøgle fra et stort Knippe Porten. Madsalune kører ind. Tolderen (Vægteren) gaar med ind.

113. I Rejsestalden. Vognen med Smuglergodset ses staa inde i Stalden. Madsalune skæver til den, da han kører sin Vogn op paa Siden af den. I det han staar af, kommer Tol=deren med sin Lygte.

114. Nærbillede af Madsalune og Tolderen. Madsalune bogynder at spænde Hesten fra. Tolderen, der er sludrevorn, peger paa Smuglergodset og siger med et Grin,

Titel: Saa blev Madsalune og hans Labanter alligevel den lille hva!

Madsalune, der vender Ryggen til ham, bider Tønderne sammen. Han har en tindrende Lyst til at kvæle Tolderen, men nøjes med at smile et søgt Smil, der skal være elskværdigt. Tolderen ser det ikke, han klapper kælent en af Smuglerens Kister, lugter til den, siger en Replik, som Madsalune ikke svarer paa. Han trækker Hestene bort fra Vognen.

115. I Rejsestalden. Han trækker Hestene udenfor, kravler op paa den ene, hilser Godnat. Tolderen er gaaet efter ham.

116. Uden for Stalden. Tolderen laaser den svære Hængelaas og gaar et Par Skridt bort, tænder sin Pibe.

117. Landevej. Madsalune kommer ridende langsomt med Hestene, han ser sig tilbage, drojer Hestene ind paa en Mark og rider tilbage.

118. Titel: Samtidig blev Tønderne i Rejsestalden levende...

I Rejsestalden. Efter at Tønderne har begyndt at bevæge sig paa Vognen, (den ene kan event. falde ned paa Jorden) gaar Bundene af dem, og der kommer en Smugler ud af hver Tønde (som 1ste Mand Sanson) De kravler ned paa Jorden og giver sig i Lag med Vognen, paa hvilken Smuglergodset ligger.

119. Ved Porten (udenfor) Tolderen lytter pludselig. Ser sig om efter Hjælp, der findes intet Menneske. Han laaser op og slaar Porten paa vid Gab.

Gaar nælende og angst ind. En af Smuglerne har listet sig hen til Væggen ved Porten, og da Tolderen er nogle Skridt inde, kaster han sig over ham. (Ses altsaa som Silhouet) Et Par andre Smuglere kommer til, og Tolderen bæres længere ind i Rejsestalden.

120. Ved Rejsestaldens Væg. (Udenfor) Madsalune kommer ridende, holder sig tæt op til Væggen, lytter, nikker

tilfreds. En af Smuglerne kommer løbende ind i Billedet, beder ham skynde sig, han rider hastigt ud.

121. I Rejsestalden. I Forgrunden er et Par Smuglere ved at stoppe Tolderen, som er bundet og kneblet, ned i en af Tønderne. Han stritter imod. Madsalune ses uden for den aabne Port, han springer af Hesten og trækker den ind. Smugleren, som hentede ham, bliver sat paa Post udenfor. Da Samson opdager den genstridige Tolder, tager han Haandspagen fra en af Smuglerne. Han stiller sig an ved Tønden (event. Nærbillede af ham og Tønden)

Titel: Hvis du ikke bukker dig, saa gaar du i Stykker, og det ser grimt ud - hvis jeg ellers taler tydelig nok.

Den rædselsslagne Tolder, som staar med sine bundne Arme i Tønden og rager op mod Skuldrene og Hovedet, følger dødsangst Haandspagens Sving tilbage. Idet Spagen suser hen over Tøndens øverste Aabning, dukker han sig lynsnart. En af de grinende Smuglere holder Laaget parat og sætter det paa. Samson lader Hestene spænde for Smuglervognen og kører ud af Rejsestalden med hele Historien. Billedet toner bort.

122. Hedevej. Aften Optoning.

Tekst: Samme Aften nærmede Prinsesse Antonovnas Vogn sig Aaberg.

Karrossen med tændte Lygter kommer kørende.

123. Heden. Tekst: Men Køretøjet var allerede længe blevet iagttaget af Hodens Beduiner....

Ved et Baal ligger nogle Tatertyper, temmelig skarpt bevæbnet. En Vagtpost er udstillet i nogen Afstand. Han gør Tegn, de spejder mod samme Punkt, event. er Ekvipagen synlig som Silhouet mod Horisonten. De gaar ud af Billedet efter en kort Raadslagning.

124. Ved Landevejen. Zigeunerne kommer løbende, dækker sig i Lyngen paa begge Sider af Vojen. Vognen kommer kø-

rende (kan tages i et Sving, saa man hurtigt har den i nogenlunde Nærbillede) Zigeunerne springer op, Hestene stejler, nogle af dem griber Hestene ved Hovedtøjet, andre river Døren op. Kusken trækkes trods fortvivlet Modstand ned fra Bukken.

125. Nærbillede ved den aabne Vogndør. En af Zigeunerne staar paa Trinet og siger, idet han strækker Haanden frem mod Prinsessen,

Titel: Naadigfruen skal ikke være rød. Vi skal barestens ha lidt til Aftensmad. Frem med Sølvtøjet -- lidt rask.

Fru Grabow skriger, men en Haand kommer fra den anden Side af Vognen og lægger sig over hendes Mund. Prinsessen synker bevimet tilbage i Vognen.

126. Landevejen.

Titel: Fru Grabows Skrig var alligevel blevet hørt af to gode Bekendte, som var paa Vej til Stranden.

Madsalune og Samson med Haandspagen kommer kørende med Tønderne. De springer af, Madsalune fyrer sin Pistol af paa Zigeuneren ved Døren. Han falder om paa Vejen. Samson griber den Zigeuner, som er ved at kvæle Kusken, om Livet og presser Vejret ud af ham. To andre Zigeunere lusker af i Mørket.

127. Nærbillede ved Døren. Madsalune bøjer sig ind og løfter den besvimeede Fyrstinde op paa sine Arme. Han bærer hende ud, staar et Øjeblik, seende i hendes livløse Ansigt. Han føler Trang til at kysse hendes bløge Læber, men gaar med en pludselig Beslutning ud af Billedet mod hende, idet Samson kaster Zigeuneren fra sig som en Bylt. Han ser sig om efter flore, da alt er dødt, gaar han efter Madsalune.

128. Uden for Kesten Ryles Hytte. Kesten er kommet ud ved Lyden af Skuddene, hun staar med en Lygte. Et svagt Lys trænger gennem Revnerne i Skodderne eller Lemmene, som

dækker Lysaabningerne. Madsalune bærer sin Byrde ind i Hytten. Kesten lyser for ham og gaar ind. Samson følger efter.

129. Kesten Ryles Hytte. Madsalune lægger Fyrstinden paa en Løjbænk og bliver staaende bøjet over hende. Han er hendsunken i Drømme om Antonovna. Samson staar lidt, rømmer sig, siger saa,

Titel: Vi har lidt travlt, Madsalune. Vi skal ha Varerne afleveret inden Dagbrækningen.

Madsalune rives ud af sine Tanker, nikker. I det samme vagnen Fyrstinden. Hun griber Madsalunes Hænder.

Tekst: Hvor er Harder, han red fra Vognen for at finde Vej. Hvem er I, der frelste mig?

130. Kestens Hytte. Nærbillede. Han ser paa hende, svarer ikke, bare stirrer. I Tanker stryger han kærtegnende hendes Haand, hun opdager det, tager den pludselig til sig.

131. Kestens Hytte. Nærbillede. Kesten gnider sig om Hagen,

Tekst: Det var ogsaa lidt letsindigt af den gode Herre at tage alle Rytterne med. Var Madsalune ikke kommen forbi, havde Naadigfruen ikke været saa sikker som nu!

132. Kestens Hytte. Prinsessen springer op. Trykker sig halvt angst, halvt beundrende ind i en Krog. Samson og Kesten smiler. Madsalune bare ser. Saa hilser han og gaar med Samson.

132a. Udenfor Hytten. Madsalune og Samson kommer. Han standser tvivlrædig. Saa ser han Ryttere. Han siger til Samson: Det er Kammerjunkeren Harder, saa klarer Fyrstinden sig uden os. De gaar bort i Mørket. Afblænding.

133. Kestens Hytte. Harder ind, hurtigt hen til Fyrstinden, der ikke modtager ham altfor naadig.

Tekst: Vi kan ikke komme videre. Det er for mørkt og Vejene for usikre. Vi maa afvente Dagens Komme!

Hun vinker ham ud. Han gaar slukøret. Naar han er ude, ser Prinsessen en Stund frem for sig, saa vinker hun Kesten hen

til sig.

134. Kestens Hytte. Nærbillede. Prinsessen løfter
Hovedet.

Tekst: Kender du Madsalune godt?

Kesten nikker

Tekst: Sig ham, at jeg aldrig vil glemme ham denne
Aften!

Kesten ler og gaar hen til Ildstedet. Prinsessen stirrer
frem for sig. Billedet toner bort.

Slut paa 2den Akt.

3die Akt.
-----

135. Titel: Først ved Daggry ankom Prinsessens Ekvipage til Aaberg.

Opblending. Gaardspladsen. Ekvipagen ruller op foran Hovedtrappen.

Halberg kommer ud. Et Par Tjenere springer til og aabner. Forriderne springer af.

136. Nærbillede ved Vognen. Døren aabnes, idet Halberg kommer ind i Billedet. Prinsessen stiger ud og lader ham kysse sin Haand.

137. Stort Nærbillede af Elisabeth. Hun hilser Halberg med et stille, sørgmodigt Smil, hendes Øjne søger et eller andet, hun ser opad mod Vinduerne.

138. Ved Vognen. Halberg hjælper Fru Grabow ud.

139. Nærbillede af Overhovmesterinde Grabow. Hun er meget altereret.

Titel: Godmorgen Hr. Halberg. - Det har været en frygtelig Nat.

Kammerjunker Harder kommer ud af Vognen. Halberg ser fra Prinsessen til Fru Grabow. Emma kommer og hjælper Prinsessen ud af Billedet, glemmer næsten at hilse paa Harder. Fru Grabow stønner, medens hun plukker Halm og Fjer af sit Tøj,

Titel: Havde Kammerjunkeren ikke frelst os, saa var vi døde af Skræk.

Fru Grabow slaar ud med Armene og fortæller. Billedet toner over i

140. Ekvipagen. Fru Grabow og Prinsessen sidder paa Bagsædet, da Døren rives op, og en Zigeuner viser sig, svingende med en mægtig Kniv. Han kaster sig over Prinsessen og gør Tegn til at ville skære Halsen over paa hende. I det samme viser Harder sig bag ham, griber ham i Struben og trækker ham ud. Gennem Døren ser vi Kampen

mellem ham og tre, fire Zigeunere. Harder er en mægtig Helt. Han kaster Zigeunerne i Luften, slaar dem afmægtige, de flygter eller ligger livløse. Han bøjer sig ind over Prinsessen og ser uendelig kærligt paa hende, løfter hende op og bærer hende ud. Fru Grabow følger aldeles forstyrret efter.

Billedet toner over i

141. Gaardspladsen paa Aaberg. Med stor Bestyrtelse hører Halberg efter. Fru Grabows Beundring for Harder er uden Grænser. Hun er lige ved at kysse ham. Fru Grabow siger,

Titel: Natten tilbragte vi i en økel, pauper Hytte, hvor det stank forfærdeligt af Rom og Geder.

Man gaar op ad Trappen.

142. Hovedtrappen. Selskabet gaar op ad Trappen. Seminarist Petersen gør sig alle mulige Anstrengelser for ved vanvittige Kropvridninger at blive bemærket, men det lykkes ikke. Han gaar med sammenfoldet Ansigt ud af Billedet, spejler sig i en Vinduesrude og forsvinder. Billedet afblændes.

143. Dagligstuen paa Aaberg. Man kommer ind. Prinsessen er ført til Sæde. Emma hjælper hende Overtøjet af. Harder hjælper Fru Grabow, som vedbliver med sine Taksigelser. Halberg forsøger at se venlig ud, uden at det ganske lykkes ham.

144. Nærbillede af Prinsessen og Emma. Prinsessen spørger,

Titel: Har Løjtnant Gordon været paa Aaberg.

Emma svarer med en vis skjult Skadefryd,

Titel: Nej, jeg troede, han endnu var i Horsens.

Prinsessen ser skuffet og træt ud for sig. Sukker, behersker sit Humør.

145. Dagligstuen. En Pige kommer ind med Kaffe og Brød, Bordet er dækket. Halberg gaar hen og ser paa Kagefadet. Han henvender sig hviskende til Emma.

Titel: Var det nødvendigt med alt det Kage.

Hun ser koldt paa han, byder Selskabet til Bords. Karner og Anna kommer ind. Hilsning paabegyndes. Man ser paa Karner, at han er i bedre Humør end ellers. Ogsaa Anna opfører sig friere.

146. Uden for Aaberg. Petersen sidder og glor paa en Vejsten. Han ser fortrædelig og sur ud. En ridende Toldbetjent kommer til Syne i Galop. Han springer af. Petersen spørger nysgerrigt, hvad der er i Vejen. Tolderen siger forpustet,

Titel: Smuglerne har brudt ind i Ringkøbing i Rejsestalden og halvkvalt en Tolder og stjaalet Godset.

Petersen stirrer paa Manden, styrter bort. Tolderen ser noget betuttet efter ham, kiger stjaalent ind i Gaarden, hvor vi ser Petersen forsvinde.

Titel: Han havde slet ingen Lyst til personlig at forebringe Sagen. -

Han kravler op paa Hesten og rider bort, saa hurtigt han kan.

147. Dagligstuen paa Aaberg. Ved Bordet sidder Halberg, Emma, Anna, Karner, Harder, Fru Grabow og Prinsessen. Petersen kommer ind. Han ser meget opfyldt og opstyltet ud i Anledning af Nyheden. Han bukker for Halberg, henvender sig derefter til Karner og siger,

Titel: Jeg vil blot sige Hr. Toldkontrolløren, at der er en Toldbetjent fra Ringkøbing, og han fortæller, at i Nat har Madsalunes Folk....

148. Opblønding. Rejsestalden. Morgendæmring. En Tolder kommer ind, ser sig forbavset om, kalder. Tønden, som gemmer den indelukkede Tolder, begynder at danse Fox trot. Tolderen er ved at flygte, vover sig dog hen til den, lytter, river Laaget af. Tolderen, der har faaet Knebelen af, farer op som en Trolld, synker derefter udmattet sammen (knækker over) Billedet blændes af.

149. Dagligstuen paa Aaberg. Opblønding. Karner stirrer

hvid i Ansigtet paa Petersen, som ikke ser paa ham, men paa Emma og efterhaanden har arbejdet sig op til en Latter, som truer med at vride ham sammen. De øvrige trækker paa Smilebaandet, fordi Petersen ser aldeles taabelig ud. Pludselig slaar Karner en Klo i Petersen. Han bliver i samme Nu alvorlig og ynkelig. Halberg beordrer ham ud af Stuen, han gaar. Karner sidder et Øjeblik og ser mørkt frem for sig. Saa kommer der pludselig Liv i Fru Grabow. Hun siger ivrigt,

Titel: Saa var det Madsalune, vi mødte i Aftes. Han kom kørende med nogle skumle Fyre paa en Vogn fra Ringkøbing.

Karner bliver interesseret. Spørger hende ud. Hun forklarer vigtigt og rapmundet.

150. Nærbillede af Karner. Han bider Tænderne sammen og siger, nærmest hvæsende,

Titel: Madsalune er altsaa i Nærheden, saa beder jeg Dem undskylde mig, mine Damer og Herrer.

Hans Ansigt flammer af Had.

151. Dagligstuen paa Aaberg. Han bukker for Prinsessen og de øvrige og gaar. Anna rejser sig og følger ham til Døren. Han kysser skødesløst hendes Pande, gaar. Hun ser efter ham og gaar langsomt tilbage. Afblænding.

152. Opblænding.

Titel: Ude paa Maagen, som laa for Anker ved Kysten, var alt klart til Afrejse.

Maagens Dæk. Sejlene er halvt højste. Der er en vis, nervøs Uro over Besætningen. Samson er i glinrende Humør og spøger og spytter, saa Vittigheder og Skraatobak staar omkring ham. Saa stikker Jacob Gordon Hovedet op fra Agterkahytten og kalder paa Samson. Han gaar agterud og kravler ned.

153. Kahyt paa Maagan. Johan tager en Rose op fra et Glas Vand, lægger den, uset af Jacob, i sin Tegnebog. Samsons Ben kommer til Syne fra Loftet. Han stønner og puster, da han kommer ned. Johan siger til ham, idet han slaar ham

paa Skulderen,

Titel: Samson, paa denne Tur maa du tage Kommandoen. Jacob og jeg har vigtige Ting at udrette i Land. - Jeg skal nok være klar ved Stranden, naar I kommer tilbage.

Samson ser forbavset og sørgmodigt paa ham.

Titel: Naar Kaptajnen siger, det skal være saadan, saa skal det være saadan - men det er ellers første Gang, Maagen sejler uden Madsalune.

Gordon nikker, trykker hans Haand. Giver ham forskellige Ordre. Jacob faar Ordre til at gaa op og sørge for Jolle. Han forsvinder. Gordon siger,

Titel: Næste Gang vi sejler, - saa er jeg om Bord, Samson - og maaske faar vi en Person mere.

Samson forstaar ikke rigtigt, hvad han mener, men han ser ham trohjertet og taknemmelig i Øjnene. Gordon gaar op.

155. Dækket. Gordon kommer. Man ser paa Mandskabet, at de er kede af at skulle af med deres Kaptajn, men han faar sig et Hurra, da han gaar fra Borde. Han smiler og tysser paa dem, seende mod Land. Saa gaar han i Jollen. Afblønding.

156. Titel: Inde paa Stranden gik Brødrene hver til sit.

Opblønding. Strandbredden. Jollen skurer mod Sandet. Madsalune springer ud, han har lange Vandstøvler paa. Jacob er civil klædt og er ked af at blive vaad. Johan tager ham smilende i Armen og bærer ham ind. Jollen sejler.

157. Nærbillede af Brødrene. De tager Afsked med hinanden. Madsalune siger,

Titel: Vi ses i Morgen paa Aaberg - maaske!

Jacob nikker. De skilles.

158. Titel: Det varede ikke længe, førend Madsalune opdagede, at hele Eggen vrimslede af Strandryttere og Toldembedsmænd.

Klitlandskab. Udsigt over Heden. Madsalune kiger forsigtigt over en Klittop, dækkende sig i Marehalmen, som han sarler med sine Hænder. Forude rider to Strandryttere,

- ivrigt spejdende. Inde paa Heden ses flere Ryttere og Bønder til Hest. Han lader sig glide ned og forsvinder.
159. Lille Aaløb med Bro. Madsalune kommer til Syne, ser sig om, gaar ud paa Broen, opdager pludselig en Strandrytter, som kommer til Syne bag en Klit, han kaster sig ned paa Broen, kryber ud og lader sig falde. Vandet naar ham kun til Knæene, han dækker sig under Broen. Strandrytteren rider ned til Aabredde og springer af for at lade Hesten drikke. Madsalune har spændt fulgt hans Færd. Paa Maven kryber han imod ham, springer paa ham, idet han vil tænde sin Pibe. Han kaster ham i Aaen, springer paa Hesten og forsvinder. Rytteren pjasker og raaber om Hjælp.
160. Hede. Madsalune i rasende Galop.
161. Ved Broen. Et Par Strandryttere kommer til. Manden kravler op og gestikulerer, peger i den Retning, Madsalune forsvandt. Den ene fløjter, de rider.
162. Et lille Krat af Elletræer og Fyrretræer. Madsalune kommer ridende, han ser sig tilbage.
163. Hede. De to Ryttere haler ind paa ham. Karner kommer sprængende bag dem.
164. Krattet. Madsalune tvinger Hesten derind, springer af og forsvinder i Buskadset.
165. Hedelandskab. Kesten Ryles Hytte i Forgrunden. Madsalune kommer halvt gaende, halvt løbende. Han kaster sig fladt ned bag de Buske, som findes foran hendes Hytte. Kryber paa Maven hen til Døren.
166. Krattet. Strandrytteren kommer ridende. Finder Hesten. Karner kommer til, ser sig om, rider pludselig ud af Billedet. Rytterne følger ham.
167. Nærbillede af Kesten Ryles Dør. Madsalune banker febrilsk paa, spejder gennem Gyvelen og Revlingerisene. Døren gaar op, og Kesten kommer frem. Hun ser ned paa ham,

han op paa hende. Hun nikker kort, skyder Døren en Smule mere op og ser ud for sig med Haanden for Øjnene. Lader Madsalune krybe ind i Stuen, lukker Døren til, idet en Strandrytter dukker op i Billedet. Hendes Bevægelser er uendelig rolige. Strandrytteren ser usikkert mod Døren. Hendes Rø bluffer ham. Han ser sig om, staar langsomt af Hesten.

168. Kestens Stue. Et lille Kammer med sprukket Lergulv, der er repareret med gamle, røde Munkesten. Midt i Stuen en stor Ballie paa en Huggebløk (Beskrivelse fra Side 39) Rundt om ligger Linned og Strømper, som er under Vask. Paa en Stol staar en grøn Flaske og et klinket Ølglas, halvt fyldt med Rom. Kesten skænker Glasset fuldt og rækker ham det. Han tager det og spørger hende, hvad det er. Hun griner og siger,

Titel: Det er Rom, Madsalune, - jeg har aldrig vaaren saa langt nede, at jeg har drukken Brøndevin.

Hun hugger Rommen i sig, lytter. Hun ser mod de smaa Ruder, faar pludselig travlt. Hun vender sig mod ham, siger,

Titel: Jeg skal vise dig et Hul, som de skal have ondt ved at snuse op, men det er ellers mit Skatkammer, - du maa ikke røbe det til nogen.

Madsalune svarer overhovedet ikke. Hun tager et Par Knipper Lyng bort fra Skorstenen, hvorved en Lem kommer til Syne.

169. Nærbillede af hende og Lemmen. Madsalune kommer ind i Billedet, lader sig glide ned. Idet han er forsvundet, og hun har lukket Lemmen og bragt Lyngen paa Plads, drejer hun Hovedet mod Døren og raaber et eller andet.

170. Uden for Kestens Dør. Der er kommet flere Strandryttere til. Karner kommer ind i Billedet. Han dundrer paa.

171. Kælder. Madsalune tumler rundt mellem Fade og Dunke, sætter sig lyttende.

172. Kestens Stue. Endnu raabende gaar hun til Døren og aabner. Karner stormer ind, seende sig omhyggeligt omkring. Kesten betragter ham forbavset med de senestærke Arme i Hofterne. Karner gaar hen til hende,

Titel: Du skulde ikke tilfældigvis have set noget til Madsalune.

Hun ser overlegent paa ham, slaar ud med den ene Arm og siger,

Titel: Slottet her er ikke større, end at I kan overse det hele paa een Gang.

Karner roder rundt, hjulpet af Rytterne. Kesten, der holder sig i Nærheden af Lyngen ved Skorstenen, vender en Tallerken, ser interesseret under den, siger,

Titel: Her var han ikke! - Jeg tror, I skulde kige lidt ned ad de Madum Moser, for der er han.

Karner ser tvivlende paa hende, kaster endnu et Blik rundt og gaar uden at sige et Ord. Hun lukker Døren efter den sidste Rytter, drikker Romglasset ud, lytter.

173. Uden for Kestens Hytte. Kort Billede af Rytterne, som rider bort.

174. Dagligstue paa Aaberg. Opbløding. Aften.

Lamper og Lys er tændte. Prinsessen, Harder, Fru Grabow, Halberg, Emma og Anna sidder i Stuen. Halberg sidder en Smule for sig selv.

Der er en vis Nervøsitet over ham. Han skotter med et stikende Blik til Selskabet, som sidder ved Bordet, lyttende til Emmas Fortælling om de mærkelige Ting, der hændte paa Egnen. Der er en vis svagt uhyggelig Stemning, som naar der bliver fortalt Spøgelschistorier. Fru Grabow kryber næsten ind i Harder.

175. Nærbillede af Emma. Hun siger,

Titel: Og man siger, at det spoger i Thims Ruiner.- I Uvejrsnetter lyder der Skrig og Stønnen fra de dybe Kældere.

176. Dagligstue paa Aaberg. Alle stikker Hovederne sammen. Halberg stirrer med fordrejjet Ansigt imod dem.

177. Nærbillede af Halberg. Hans Rædsel og Angst afspejler sig tydeligt i hans Ansigt. Han drojer sig, saa at ingen ser hans Bevægelse.

178. Dagligstuen paa Aaberg. Harder siger, svagt haanligt,

Titel: Der skal jo ogsaa være noget med en Ligskare, som vandrer over Heden ved Nattetid.

Anna nikker alvorligt.

179. Aabergs Have. Skumring. Petersen kommer styrtende. Der er vild Rædsel i hans Ansigt. Han er ved at falde over en Buksbomshæk, klarer sig med et Par Rejespring, forsvinder gennem Buskadset.

180. Bagdør paa Aaberg. Han kommer. Vender sig, idet han aabner Døren, skriger, idet han holder sig for Øjnene, som turde han ikke se det rædselsfulde, der har indgivet ham hans paniske Skræk. Knalder Døren i efter sig.

181. Dagligstuen. Anna er i Færd med at fortælle videre, da Petersen kommer væltende ind, hvid i Ansigtet og rystende over hele Kroppen.

Titel: Ligskaren - Ligskaren kommer!

De andre farer op.

182. Nærbillede af Prinsessen. Hun vender sig angst med Halberg,

Titel: Hvilken Ligskare, - hvad menor Mennesket?

183. Nærbillede af Halberg. Han siger med klaprende Tænder,

Titel: Almuesnak! - Vrøvl ligesom - Spø - Spøgeriet i Ruinerne.

184. Nærbillede af Petersen. Fuldstændig ude af sig selv siger han,

Titel: - Ligskaren kommer - gaaende - med Kisten - langs Havehegnet.

185. Dagligstuen. Prinsessen ønsker at se Synet, og trods Halbergs Forsøg paa Protest begiver Selskabet sig ud af Stuen. Afblønding.

186. Opblønding. Ved Havehegnet. Selskabet kommer. De

toner frem som Silhouetter. Harder har Prinsessens Arm. Ligskaren viser sig, ligeledes som et Tog af Silhouetter. Harder skælver over hele Kroppen. Ogsaa Prinsessen er bevøget, men lægger dog Mærke til Harders Ansigt. Hun tager sin Arm. Halberg har set til med den største Rædsel. Han forsvinder i Haven.

187. Nærbillede ved Lemmen. Lyttende og spejdende aabner Kesten forsigtigt Lemmen. Fløjter svagt. Madsalune kommer til Syne nedo i Mørket. Han venter et Øjeblik, inden han kravler op. Hun ser mod Vinduerne.

188. Hedebillede. Karner og Rytterne sprænger bort.

189. Kestens Hytte. Madsalune kommer frem bag Skorstenen. Han skutter sig lidt. Hun byder paa endnu et Glas Rom. Han betakker sig. Staar lidt kigende ud af Vinduerne, vender sig saa mod Kesten.

Titel: Karner var lidt haardt paa mig i Dag.
Jeg tror, at jeg vil holde til i Thims
Ruiner i Nat.

Hun ser et Øjeblik tvivlraadig ud for sig, imens aabner han Døren og ser ud.

190. Nærbillede af Kesten. Der er dyb Eftertanke i hendes Ansigt, da hun ser mod ham og siger,

Titel: Du skulde holde dig væk fra Ruinerne ved
Thims Slot.

191. Nærbillede af Madsalune. Han vander sig og ser ind i Stuen, ler og siger,

Titel: Tak for Hjælpen, Kesten. - Jeg skal skikke
dig en Dunk Rom ved Lejlighed. - Og jeg
sover i Thims Ruiner i Nat.

Han gaar og lukker stille Døren efter sig.

192. Nærbillede af Kesten. Hun ser grundende ud for sig. Siger for sig selv,

Titel: Han skulde holde sig væk fra Thims Ruiner.

Saa sukker hun dybt, skænker op i Glasset af den grønne

Flaske og drikker. Billedet blændes af.

193. Opblønding. Ved Thims Ruiner. Halberg kommer gaaende, spejdende og angst for at blive set. Han betanker sig noget, da han staar ved Nedgangen til Kælderen, gaar langsomt ned.

194. Opblønding.

Titel: Uset af Karners Folk og de udsendte Bønder naaede Madsalune en halv Time senere Ruinerne af Thim Slot.

Natbillede. Ved Ruinerne. Han nærmer sig forsigtigt Ruinerne.

195. Fru Halbergs Celle. Halberg staar og stirrer halvt rædselsslagen, halvt brutalt ind gennem en nedslaaet Klap i Døren i Baggrunden. Fru Halberg ses bagfra i Forgrunden. Hun knytter sine Hænder imod ham og skriger:

Kommer du for at se, om jeg er død!

Halberg blinker nervøst med Øjnene og døjer med at beherske sin Rædsel.

196. Nærbillede af Halborg. Han siger, idet han tager Mod til sig,

Titel: Jeg kommer for at sige dig, at hvis du ikke holder op at skrigte om Natten, saa glemmer Kesten at komme med Mad til dig.

Han stirrer hende stift i Øjnene, lukker Klappen til.

197. Ved Thims Ruiner. Madsalune er ved at gaa ned i Ruinen, da han pludselig hører et Skrig dornede fra. Han gaar tilbage, hører Halbergs Skridt, dækker sig bag noget Murværk. Halberg kommer, laaser Døren og gaar hastigt efter at have set sig om. Madsalune ser forbavset og uforstaaende efter ham. Lader sig glide lydløst ned i Kælderen.

198. Nærbillede af Ruinen. Stenlagt Kældertrappe med svær Egetræsdør. Han vander sig mod Døren. Under søger den svære Laas, som hænger i Beslaget.

199. Nærbillede af Madsalune og Laasen. Han undersøger den nøjere,

Titel: Mærkværdigt nok gjorde Laasen ikke et saa rustent og affældigt Indtryk, som han havde tænkt sig.

Han trækker sin Skedekniv og bryder efter lidt Arbejde Laasen op. Han aabner Døren og gaar ind. Lukker Døren til efter sig.

200. Kældergang. Han kommer gaaende, halvt førende sig for. Standser ved en Døraabning, som er dækket af en gammel, frønnet, tyk Dør, i hvilken der endnu er Rester af et Glughul, som er dækket af nogle, rustne, halvt fortærede Jernstænger. Han skyder Stumperne af Døren til Side og vil gaa ind. Da ser han tilfældigvis mod Gulvet i Kældergangen, studser, tager et Stykke Brød op, som er indsvøbt i en Klud. Han føler paa det, det er frisk. Han bider af det, tygger.

Titel: Hvem kunde bringe frisk Brød til de berygtede Ruiner ved Thim.

Han ser spekulativt ud for sig, gaar ind.

201. Kælderrum. Han sonderer Rummet. Der ligger noget Lyng paa Gulvet, og der findes Rester af en Briks ved Væggen. Halvt Sten og halvt Egetrø. Et svagt Lysskær kommer ind gennem en kampestenssat Lyskasse, der er mosgroet og delvis fyldt med Lyng og Blade. Ligesom han sætter sig paa Briksen, lytter han og farer op.

Titel: Et Klageskrig fra en menneskelig Strube klang mellem de gamle, skindlede Kampestensvægge.

Han lytter. Der kommer et Øjeblik Angst i hans Ansigt. Saa gaar han resolut over til en Væg, lægger Øret til den, gaar nogle Skridt langs den, kommer til en Skillevæg af Brædder, der synes at være af nyere Dato end Ruinen, standser der. Lytter igen, forsøger at kige gennem Revnen mellem

Brædderne, bryder det ene Bræt løs og ser ind.

202. Fru Halbergs Rum. Et lille, stensat Rum, et Par Meter i Firkant. Midt i Rummet staar en "lang, mager Kvinde, iført en forreven og ensfarvet Dragt. Hendes Haar er graat og hænger omkring et gulblegt Ansigt, som er indfaldent og udtøret." Hendes luende Øjne er fæstet mod det Sted, hvor Madsalune kiger ud. Da hun ikke sporer nogen Bevægelse der, løfter hun Hænderne op til Hovedet, sukker dybt, ser sig pludselig forvildet om, synes ikke at vide, hvor hun er, synker livløs sammen paa Stengulvet.

203. Nærbillede af Madsalune. Han vender sig fra Revnen, ser ud for sig, som troede han ikke sine egne Øjne.

Slut paa 3die Akt.

4de Akt.
-----

204. Kælderen. Madsalune vender sig med en pludselig Beslutning mod Muren, river endnu et Par Brædder fra og kryber ind.

205. Fru Halbergs Rum. Madsalune kommer ind, bøjer sig over hende, løfter hende op og bærer hende over paa en Løjbænk, (lille Træseng) som findes i Hvælvingens ene Hjørne.

206. Nærbillede af de to. Hun ligger et Øjeblik som livløs, slaar saa Øjnene forvildet op, stirrer paa ham. Man ser, hvorledes Angsten i hendes Ansigt fortager sig, efterhaanden som hun læser Godheden i Madsalunes barske Ansigt. Hun aander dybt.

207. Nærbillede af Madsalune. Medføhlende spørger han,
Titel: Hvem er De, og hvorledes kommer De her?

208. Nærbillede af Kvinden. Hun ser i hans Øjne med et underligt fraværende Blik. Titel: Jeg har boet i denne Hvælving i nitten Aar - og jeg er Halbergs Hustru.

209. Nærbillede af dem begge. Madsalune farer tilbage, stirrer i hendes Øjne. Hun møder roligt hans Blik. Med et smerteligt Smil siger hun,

Titel: Jeg ved, at man tror, jeg døde for 19 Aar siden - og blev begravet - Jeg døde ikke - jeg blev kun begravet. - Der er kun Sten i min Kiste paa Kirkegaarden.

Madsalune sidder, overvældet af hendes Ord. Saa bøjer han sig over hende,

Titel: Hvorfor spærrede Halberg Dem inde?

Hun tøver lidt, rejser sig paa Albuen, synker træt tilbage. Begynder at tale. Billedet blændes af.

210. Titel: Og saa fortalte den ulykkelige Kvinde, hvilken Hemmelighed Kammeraad Halberg havde at bære paa - og hvorfra hans Rigdom stammede.

Billedet blænder op. Titel: Det var en stormfuld Efteraarsaften for 20 Aar siden.

Dagligstuen paa Aaberg. Temmelig pauvert møbleret. Hun sidder med en lille Pige paa Skødet. Barnet er godt og vel

1 Aar gl. I en Vugge ligger et nyfødt Barn. Hun er ved at klæde Pigen af, da Halberg kommer ind, iført en tyk Kavaj. Hun ser ængsteligt paa ham. Der er et haardt, sammenbidt Udtryk over hans Ansigt. Han undgaar at møde hendes spørgende Blik. Der er noget tavst, lurende over Situationen. Man forstaar gennem dette ene Billede, hvorledes deres Samliv former sig i en tiende, svanger Uhygge. Der er ingen Fortro- lighed imellem dem, og hun er den forkuede. Han vender sig endelig, pint af hendes Blikke, mod hende.

Titel: Jeg troede, du var i Seng. Er du blevet oppe for at udspionere mig?

Der er en halvt sindsyg Mistro i hans Ansigt (som muligvis bør tages i Nærbillede, ligesom hendes, da hun svarer)

Du gaar ud hver Nat, vi har Paalandsstorm - jeg er saa angst - for at være ene med Bør- nene i det store Hus.

Han snøfter haanligt. Ser et Øjeblik paa hende, gaar saa uden at sige et Ord. Hun ser efter ham, rejser sig. Den lille Pige, som er næsten afklædt, er meget søvning, sover nærmest. Hun ser paa hende, en vild Beslutning vokser i Moderen. Hun lægger forsigtigt Barnet paa en Sofa, dækker hende til, ser paa Barnet i Vuggen, som sover sødeligt, gaar hurtigt mod Døren, Halberg gik ud af. Hun aabner for- sigtigt, sniger sig ud.

²¹¹
~~127.~~ Hoveddøren paa Aaberg. Hun aabner den paa Klem.

Et svagt Lys trænger ud bag hende. Hun holder med den ene Haand paa sit Haar, som Stormen river i, og spejder ud i Mørket.

²¹²
~~128.~~ Nøgen Vej ned over en Bakkekam. Forblæste Træer.

Som Silhouet ses Halberg trækkende en Hest og bærende en utændt Lygte forsvinde ned over Bakken. Han presser sig forover mod Vinden, som flænger i hans Frakke og i He- stens Manke og Halo.

213

129. Hoveddøren paa Aaberg. Fru Halberg ser efter ham. (Billedet tages denne Gang lige ind paa hende) En Tanke slaar ned i hende. Hendes Ansigt fortrækkes i en pludselig Angst. Med stive Øjne ser hun mod det Sted i Mørket, hvor han forsvandt, saa trækker hun langsomt Hovedet tilbage. Man ser paa dets sammenbidte Udtryk, at der vil ske noget. Billedet blændes af.

214

130. Opblønding.

Titel: Og da den ulykkelige Kvinde en Time efter saa sin Mand ved Stranden - forstod hun med eet, hvorfra hans pludselig voksende Rigdom stammede....

Natbillede af Stranden i haardt Vejr. Havets Brønding
over Revlerne lyser svagt ude i Mørket. Klitrækken tegner sig som en urolig Silhouet. Sandet flyder over den stormpiskede Marehalm. Hun kommer frem i Billedets Forgrund, arbejder sig vaklende frem mod Paalandsstormen. Hun gaar, efter at have set sig om, ud af Billedets ene Side.

215

131. En stormpisket Klit med jævn Stigning indad mod Land.

Som Silhouet ses Halbergs Hest, der er bundet til en Pæl. Under Maven paa den hænger en tændt Lygte, som lyser ret stærkt. Hun kommer ind i Billedet, ser paa Hesten, tager sig til Øjnene, idet hun ser mod Søen.

Titel: Med sit forbryderiske Lys lokkede Halberg Skibene ind paa Kystens farligste Strækning.

Det synes at svimle for hende, hun klamrer sig til Hestens Hoved, slipper den og tumler nedad mod Stranden.

216

132. Ved Stranden.

Titel: Ogsaa denne Uvejrsnat havde givet Fangst - som saa mange andre forfærdelige Nætter.

Gaaende i sine høje Søstøvler i Bølgeslikket søger Halberg foroverbøjet. En lille Skibskiste hugges mod Sandet

af en Sø, mellem en Del Vraggods. Han kaster sig over den.

²¹⁷
133. Nærbillede af Halberg. Uden at bekymre sig om Vandet, som bruser omkring ham, brækker han med sin svære Ske-dekniv Kisten op. Papirer, Penge i Sølv, Guld og Sedler ses i den, alt vaadt og tilklistret. Han stopper Indholdet i Lommerne, lytter pludselig. Ser til Siden.

²¹⁸
134. Nærbillede af en Sømand, som driver i Havstokken tæt ved Land.

Han har faaet Øje paa Halberg, han raaber og strækker en udmattet Arm op i Luften. Synker halvt ned i Søen igen.

²¹⁹
135. Nærbillede af Halberg. Han rejser sig. Ansigtet er stenhaardt. Man maa se, at der er kun Ubarmhertighed i hans Øjne. Han kaster Kisten op i Land, vader foroverbøjet mod Sømanden.

²²⁰
136. Nærbillede af den nu livløse Sømand. Han ligger paa Ryggen og følger halvt Bølgedraget. Halberg kommer ind i Billedet, bøjer sig over ham, ser i hans livløse Ansigt. Man genkender Samsons Træk. Halberg studser, det haarde, ubønhørlige Træk om Munden kommer atter frem. Han jager sin Haand ind i Stortrøjens Inderlomme. Sømanden vækkes til Live ved Bevægelsen, griber halvt uvilkaarligt om hans Haandled. Det kommer til en kort Kamp, under hvilken Halberg holder Sømandens Hoved under Vandet (maa selvfølgelig gøres saaledes, at Censuren ikke gør Vrøvl, kan iøvrigt klippes, hvor det næsten skal være)

²²¹
137. Nærbillede af Fru Halberg. Hun holder Hænderne for sine Tindinger og Ører og skriger. Vaad som hun er, glinser hendes Ansigt. Hendes Øjne er vanvittige af Rædsel. Haaret staar som Flammerne fra et Baal om hende.

²²²
138. Nærbillede af Halberg og Sømanden. Han lytter

gennem Stormen. Farer op, stirrer mod Land.

139. Nærbillede af Fru Halberg.

223

Titel: Den Mand, hun elskede - hendes uskyldige
Børns Fader, var Morder - -

Hun skriger atter. Billedet toner over i

140. Nærbillede af Fru Halberg i Hvelvingen. Hun skriger

med den samme Bevægelse. Billederne maa glide over i hinanden saa nøjagtigt som mulig, Madsalune bøjer sig over hende, beroliger hende lidt. Hun slaar Øjnene op, stirrer forvildet paa ham. Hendes Angst taber sig. Hun siger gispende;

Titel: Jeg flygtede hjem - afsindig af Rædsel og
Skam, - og ud paa Natten - da han kom....

Billedet afblændes.

141. Opblænding. Dagligstuen paa Aaberg. Hun sidder sam-

menkrøben paa Gulvet, stirrende stift ud for sig. Barnet i Vuggen skriger og græder, men hun hører intet. Vandet fra hendes Tøj har dannet en Pøl omkring hende. Aldeles stille sidder hun, næsten som et Lig. Halberg kommer ind - Han ligner Kain, da han sender hende et mistroisk, skyldbevidst Blik. Han taler til hende, hun svarer ikke og ser ikke paa ham. Han kaster sit Overtøj, gaar hen og ser hende i Ansigtet. Siger nogle Ord. Hun rører sig ikke. Saa klapper han hende med skælvende Haand paa Haaret. Hun farer op som bidt af en Slange, stirrer fremmed paa ham, lukker sine Øjne og skriger atter, han forsøger at tysse paa hende, hun river sig løs og styrter mod Døren, han fanger hende, holder Haanden for hendes Mund. Billedet blændes af, medens Kampen staar paa imellem dem.

142. Opblænding. Ved Fru Halbergs Briks. Hun griber Madsalune i Armene og trækker ham ned til sig. Forstyrret

siger hun, med en Sindsygs smilende Fortrolighed.

Titel: Den Nat slæbte Halberg mig herved, og i 19 Aar har jeg levet her. Kesten Ryle bringer mig Mad, - gid den var noget bedre.

Madsalune rejser sig op fra hende. Aander dybt. Saa siger han, efter at have set paa hende med den dybeste Medlidenshed,

Titel: De skal blive fri i Nat. De følger mig herfra.

Hun brister i Latter, ler ganske vildt,

Titel: Aa nej! - Jeg vil blive her - nu. - Men faa Kesten til at give mig god, varm Mad.

Han forsøger at tale hende til Fornuft, men det er haabløst.

Hun ler og græder og pludrer som et Barn.

²²⁷
143. Hvælvingen. Madsalune betragter hende tavst, saa vender han sig langsomt fra hende, tager sig til Panden og ser ned for sig. Billedet blændes af.

²²⁸
144. Opblænding. Ved Thims Ruiner. Tidlig Morgen.

Titel foran Billedet: Duggen perlede i Lyngen, og Hanerne galede i Madum By, da Smugleren gik op mod Aaberg.

Madsalune kommer op fra Kældernedgangen. Han ser sig om, ikke forsigtigt, men rigtig nydende den dejlige, friske Morgen. Han fylder sine Lunger med den livsalige Morgenluft og drager af Sted.

²²⁹
145. Ved en Hulvej. (Dette Billede kan eventuelt udelades)

Titel: Men Dagen syntes at skulle blive uheldig for Madsalune.

Idet han kommer gaaende fra Heden ad en Sti og vil ned paa Hulvejen, kommer en Ringkøbing Politibetjent ridende, fulgt af 2 Bønder til Hest. Madsalune standser et Øjeblik som for at se sig tilbage. I Ansigtets Minspil ser vi, at han er meget urolig.

Titel: En Ringkøbing Politibetjent - det saa ikke godt ud.

Hans Øjne flakker rundt, uden at han drejer Hovedet. Da han ingen Vej ser til Flugt, tager han en Beslutning. Hans Ansigt faar et faaret Udtryk, hele Skikkelsen synker lidt sammen og bliver kroget og ydmyg. Han drejer sig langsomt om mod Betjenten.

²³⁰
146. Nærbillede af Madsalune og Betjenten, som kommer ind i Billedet.

Madsalune blotter ydmygt Hovedet og spørger med ynkeligt Ansigt,

Titel: Guds Fred. De gode Folk kunde vel ikke sige mig, hvor Toldinspektør Karner bor?

Betjenten, en Mand med et intelligent Torskeansigt, ser lidt mistroisk paa ham. Han bryster sig,

Titel: Du kan følge med os. Vi skal netop hen til ham.

²³¹
147. Nærbillede af Madsalune. Han mister et Sekund Roen og Masken. Saa siger han, idet han genfinder sig selv,

Titel: Sikken et Held.

Han ser op mod Betjenten og griner idiotisk.

Jeg vil nemlig tjene de fem og tyve Daler, som man faar for at fange Madsalune.

²³²
148. Nærbillede af Betjenten. Han interesserer sig pludselig for Bonden. Bøjende sig forover spørger han,

Titel: Ved du, hvor den forbandede Smugler er?

²³³
149. Nærbillede af Madsalune. Han smiler fiffigt.

Nikker og siger,

Titel: Han sidder og glør nede i Ellekrattet ved Madum Mose, - men han stikker nok snart af, saa vi maa skynde os til Karner.

²³⁴
150. Hele Gruppen. Denne Situation kan Betjenten ikke klare. Han ser tvivlræddig paa Madsalune, siger saa,

Titel: Nu rider jeg til Mosen og hugger Madsalune, og saa løber du op til Karner - og giver ham Besked.

Madsalune gør tilsyneladende en Del Vrøvl, men Betjenten

fejer ham af og rider bort. Madsalune ser efter de bortdragende med et lille vemodigt Smil, som beklagede han for sig selv, at Menneskenes Børn ikke er bedre begavede. Derpaa gaar han op mod Aaberg.

²³⁵
151. Vejen til Aaberg. Madsalune kommer gaaende. Han ser sig iagttagende om, kaster sig pludselig ned i Lyngen ved Vejkanten. En lille Patrouille, bestaaende af et Par Strandryttere og et Par Bønder, kommer frem bag en Bakke og rider forbi det Sted, hvor Madsalune ligger, altsaa mod Stranden. Madsalune rejser Hovedet og ser efter dem.

²³⁶
152. Vue over Egnen og Havet. En Mængde smaa Patrouiller ses ride i forskellige Retninger.

²³⁷
153. Nærbillede af Madsalune. Han ser betænkelig ud for sig. Drejer Hovedet og ser mod Aaberg.

Titel: Det lod til at være Alvor, - og Madsalune følte ingen Trang til at komme i Nærheden af Stranden.

Han rejser sig og slentrer mod Aaberg.

²³⁸
154. Ved Aaborgs Havegårde. Madsalune kommer spejdende gaaende. Idet han er ud for Havelaagen, kommer Karner ridende ind i Billedet. Han ser ikke Smugleren, men denne har set ham og forsvinder ind i Haven.

²³⁹
155. Haven. Fru Grabow og andre Damer sidder i Samtale, da Madsalune viser sig. Fru Grabow ser sig hjælpeløst om efter Petersen, da han ikke er i Nærheden, gider hun ikke besvime, men stirrer forstenet efter ham, han forsvinder bag noget Buskads.

²⁴⁰
156. Ved en Sidebygning. Madsalune kommer, ser sig om, bliver øjensynlig urolig for et aller andet, springer ind ad den aabne Dør.

²⁴¹
157. Et tomt, lyst Rum, Sparsomt møbleret. (Musikværelse?)

Han ser sig om, lytter, gaar mod en Dør, som staar paa Klem.
Han aabner den lydløst og glider ind.

²⁴²
158. Fyrstindens Værelse. Hun sidder skrivende ved et lille Bord i en firkantet Karnap, saaledes at Madsalune ikke ser hende straks. Han staar ved Døren og ser sig nysgerrigt om. Et lille Smil forkynder hans Glæde over al den Kvinde-lighed, der straalere ud af Rummet og dets Møblering. Han gaar frem i Stuen. Hun farer op, rejser sig og gaar frem imod ham.

²⁴³
159. Nærbillede af de to. Fyrstinden stirrer angst paa ham. Han er overrasket over pludselig at staa Ansigt til Ansigt med hende. Saa vokser et Smil frem paa hans Ansigt,

Titel: Bliv ikke bange, jeg gør ikke Fortrød.
Jeg er blot en Fredløs, som er forfulgt,
og som søger et Skjul.

Hun ser koldt og roligt paa ham, peger mod Døren og siger:

Titel: Gaa!

Han staar lidt, seende bedrøvet paa hende, gaar saa mod Døren. Ser ud. Fyrstinden bøjer sig tilbage og ser ud gennem Karnappens Vindue.

²⁴⁴
160. Haven set gennem Vinduet. Fru Grabow ses ude paa en Plæne, forklarende en Tjener en Masse. Hun er ophidset ligesom de andre Damer. Et Par Strandryttere sprænger gennem Havens Gange.

²⁴⁵
161. Nærbillede af Fyrstinden. Man ser, at hun kæmper en Kamp med sin Stolthed og sin mærkelige Sympati for Smugleren.

²⁴⁶
162. Nærbillede af Madsalune. Han drejer sagtmødt Hovedet og siger,

Titel: Jeg tænker, at Fyrstinde Antonovna vil holde det under sin Værdighed at forraade Madsalune.

Han bukker dybt og vil gaa ud.

247. Nærbillede af Fyrstinden. Hun vander heftigt i stor Bevægelse. Med en Hændebevægelse betyder hun ham at blive.

248. Ved Døren. Madsalune ser lyst paa hende, lytter. Lukker hastigt Døren og gaar imod hende. Hun kommer ind i Billedet, trækker ham ud til Siden, idet Døren aabnes, og Karner kommer ind. Madsalune kommer til at staa bag Døren. Hun gaar imod Karner for at hindre, at han kommer ind. Han hilser,

Titel: Undskyld, jeg ikke bankede paa, - denne Madsalune er her paa Gaarden et Sted, og jeg vilde vide Dem sikker for den Bandit.

Fyrstinden smiler og takker ham for Omsorgen. Bag Døren har Madsalune spændt fulgt hvert Udtryk i hendes Ansigt. Hans Træk mildnes, og en stor Glæde viser sig i hans Ansigt. Karner gaar. Fyrstinden lukker Døren, ser lidt paa Madsalune, beder ham følge sig. De gaar ud til Siden.

249. Lille Kabinet i Sidefløjen paa Aaberg. Da de staar over for hinanden, synker Madsalune, grebet af en pludselig Trang til at vise hende sin Hyldest og Taknemmelighed, paa Knæ og kysser hendes Haand.

Titel: Gud velsigne Dem, for hvad De har gjort for en jaget Mand. Skulde De nogen Sinde behøve en Hænderækning, saa kald paa Madsalune.

Hun ser prøvende paa ham. Man ser, at en Idé slaar ned i hende, men at hun ikke tør udtale sig. Hun ser længe dvæ- lende paa ham, siger saa,

Titel: Maaske kan De en Gang være mig til Nytte.

Hun stiller en Kurv med Frugt hen til ham og gaar med en venlig, men alligevel afmaalt Hilson. Han ser efter hende, forstaar ikke rigtig, hvad hun mente.

250. Fyrstindens Værelse. Hun tager et let Sjal over Haaret, gaar.

251. Uden for hendes Dør. Man ser hende læse Døren ef- ter at have set sig om. Hun gaar.

252. Haven. Hun gaar langsomt over en Plæne.

253. Haven. Nærbillede af Fru Grabow og Emma. De ser begge mod Fyrstinden, som ses ude i Haven. Fru Grabow siger hemmelighedsfuldt

Titel: Hvis De vil være tavs som Graven, skal jeg betro Dem en Hemmelighed. - Hendes Højhed Fyrstinden elsker!

Emma ser, grebet af en uklar Anelse, baade angst og tvivlraadig ud. Fru Grabow trækker Emma med sig ind mod Sidebygningen, hvor der under et Vindue findes en hyggelig Bænk.

254. Nærbillede ved Bænken. De kommer og sætter sig. Fru Grabow sidder og nyder sin Vidon, næsten slikker sig om Munden, saa siger hun efter en Kunstpause,

Titel: Og gæt, hvem den lykkelige er - -Løjtnant Gordon, jeg har fundet et Brev, som hendes Højhed har paabegyndt til ham. -

Emmas Ansigt forstener. Hun stirrer ud for sig, tager sig til Brystet.

255. Fyrstindens Kabinet. Nærbillede af Johan Gordon.

Han staar ved Gardinet henne ved Vinduet. Man ser, at Vinduet staar paa Klem, og paa hans Ansigt, ses det, at han har hørt hvert Ord. Han aander i stor Bevægelse.

256. Nærbillede ved Bænken. Fru Grabow bliver meget bestyrtet,

Titel: Bofinder De Dem ikke vel? - Holder De da stadig af Gordon? - Jeg troede sandelig, det var Kammerjunker Harder, som....

Emma ryster blot paa Hovedet uden at kunne sige noget, slaar afværgende ud med Haanden. Hendes Øjne trygler om Forstaaelse. Den intrigante Fru Grabow hykler den største Fortvivlelse, men holder stadig nyfigent, slugende alt, Øje med hvert Udtryk, der tegner sig i Emmas Ansigt.

257. Nærbillede af Gordon. Der glider et Drag af Smerte over hans Ansigt, da han gennem Gardinet ser Emmas Pine.

258. Nærbillede ved Bænken. Emma rejser sig, smiler et

fortvivlet Smil, undskylder sig og gaar. - Fru Grabow ser meget interesseret efter hende.

259. Fyrstindens Kabinet. Gordon gaar langsomt bort fra Vinduet, ser sig om med et fjernt, lykkeligt Blik, sætter sig tungt i en Stol og begraver sit Ansigt i sine Hænder.

260. Dagligstuen paa Aaberg. Emma kommer ind, Stuen er tom. Hun kaster sig hulkende ned paa en Sofa.

261. Nærbillede af Emma. Hun rejser Hovedet. Der er Taarer i hendes Øjne, men de stirrer hadefuldt ud i Luften. Hun knytter sine Hænder,

Titel: Aldrig!

Synker sammen paa ny. Afblanding.

262. Titel: Da Fyrstinden om Aftenen kom for at befri sin Fange, var han forsvundet.

Sommeraften. Opblønding. Kabinettet. Hun kommer ind med et Lys og en lille Kurv, i hvilken en Rødvinsflaske stikker op. Vinden, som strømmer gennem det aabne Vindue, faar Lyset til at flakke. Hun ser mod Vinduet. En Skuffelse tegner sig i hendes skønne Ansigt. Billedet toner bort.

Slut paa 4de Akt.

5te Akt.
-----

263. Titel: Ved Daggry ankom et underligt Par til Thims Ruiner.

Opblending. Tidlig Morgen ved Thims Ruiner. Taagerne er ved at drive bort. Halberg og Kesten Ryle kommer gaaende. Hun er et Par Skridt foran ham hele Tiden. Han skøber frygtsomt til hende. Han er i de sidste Dage blevet en gammel Mand, foroverbøjet og sammensunken. Hun vender sig og skynder paa ham.

264. Ved Thims Ruiner. Nærbillede Kesten siger til Halberg

Tekst: Skynd Dem nu, bitte Kammerraad, at komme ned. Er det ikke rart, er det til Gengæld sidste Gang.

Halberg staar vaklende. Saa siger han pludselig

Tekst: Nej, lad det være Kesten - jeg har betænkt mig.

265. Ved Thims Ruiner. Nærbillede. Kesten knalder Stokken i Jorden: I skal se hende for sidste Gang, om jeg saa skal bære jer derned.

266. Ved Thims Ruiner. Kesten peger bydende mod Indgangen. De forsvinder.

267. Fru Halbergs Fængsel i Thims Ruiner. Paa Sengen ligger den døde Fru Halberg. Et Lagen er bredt over hende. Døren gaar op, og Kesten byder Halberg træde ind. Han kommer som en Forbryder, der slæbes til Skafottet. Kesten gaar hen, river hurtigt Lagenet til Side. Den dødes udtærede Ansigt ses et Øjeblik. Halberg styrter hen til Sengen, saa dækker han Ansigtet med sine Hænder.

268. Fru Halbergs Fængsel. Nærbillede. Halberg tager Hænderne fra Ansigtet

Titel: Sov i Fred, de Lidelser, den Almægtige tildele dig, er nu endte.

Han ser ud som en Martyr.

269. Fru Halbergs Fængsel. Nærbillede. Kesten ser spot-
tende paa ham. Frøkheden i hans Bemærkning er dog selv hen-
de for stram,

Tekst: Ja, I kan nok se, hun er død, ellers havde
hun ikke roligt hørt paa den Velsignelse!

270. Fru Halbergs Fængsel. Kesten slaar en høj Latter op.
Saa gaar hun hen og dækker den døde til. Hun folder Hænder-
ne og mumler nogle Lyde. Vender sig saa mod Halberg,

Tekst: Den Bøn skulde I have bedt, lille Kammerraad,
men men Kesten Ryle alligevel ikke er bedre
Venner med Vorherre end I!

Hun stirrer ham i Ansigtet. Han peger utaalmodigt mod Ud-
gangen, ser sig endnu engang tilbage, siger,

Tekst: I hjælper mig altsaa i Aften med at
begrave hende! -

Kesten nikker. De gaar.

271. Uden for Thims Ruiner. Kesten og Halberg ud. Han
er synlig lettet. Kesten ser sig om, saa peger hun ud over
Havet.

272. Havbillede. "Maagen" stavner atter mod den jydsk
Kyst.

273. Uden for Thims Ruiner. Nærbillede. Kesten siger

Tekst: Saa kan Karner og Mads begynde paa en ny
Holmgang. Karner skulde kriges lidt mindre
ude, saa fik han mere Tid til at værne sin
Rede. Jeg saa Jacob Gordon forsvinde i Ret-
ning af Aaberg for en Stund siden! -

Hun ler ondt, slaar saa gemytligt Kammerraaden paa Skulde-
ren,

Tekst: Lykken straalder overalt indenfor jeres
Mure, bitte Kammerraad.

Hun griner og gaar. Kammerraaden ser efter hende, gaar saa.
Billedet toner bort.

274. Uden for Aaberg. Nærbillede. Opblending. Jacob Gor-
don gaar nervøst frem og tilbage. Ser sig om, som ventede
han nogen.

275. Andet Sted uden for Aaberg. Nærbillede. Emma kommer listende. Hun ser sig om. Pludselig opklares hendes Ansigt af et Smil. Hun kalder.

276. Uden for Aaberg. Jacob hen til Emma, hun byder ham Tavshed, trækker ham med sig.

277. Anna Karners Værelse paa Aaberg. Emma og Jacob ind. Han er noget betuttet,

Titel: Det er jo Annas private Værelse, De fører mig ind i.

Hun nikker, tysser paa ham.

Titel: Tal sagte, Karner er i Værelset ved Siden af. Han maa ikke høre os - og ikke se Dem.

Man ser paa Jacob, at han er meget ubehagelig berørt over denne Situation, han begynder at gaa mod Døren. Emma hindrer ham, trækker ham ned paa en Stol, siger saa, efter en Pause.

278. Anna Karners Værelse. Nærbillede. Emma ser haanligt paa ham.

Tekst: Begge Brødrene Gordon er i Øjeblikket inden for Aabergs Mure. Begge i Hjerteanliggende, der ikke tæller Dagens Lys!

279. Anna Karners Værelse. Nærbillede. Jacob ser vredt paa hende.

280. Anna Karners Værelse. Nærbillede. Emma nyder Situationen.

Tekst: Den Flugt, Johan i Øjeblikket aftaler med sin Prinsesse, ved jeg, De kender. Og jeg ønsker, De fortæller mig den!

281. Anna Karners Værelse. Nærbillede. Jacob ser tungt paa hende, ryster paa Hovedet.

282. Anna Karners Værelse. Nærbillede. Emma ser haanligt paa ham

Tekst: Jeg har to Breve, som De har skrevet til min Søster.

Hun tager to Breve frem.

Titel: Jeg gaar lige ind og kalder paa Karner, hvis De ikke siger mig alt!

283. Nærbillede af Jacob. Han forstaar nu først Faren.

Titel: Jeg ved intet!

284. Værelset. Hun ser paa ham, haanligt smilende. Pludselig lytter hun, rejser sig og ser mod Døren, som fører til Sideværelset. Jacob rejser sig. Hun ser hastigt paa ham,

Titel: Skjul Dem - for hendes Skyld.

Han staar uvis, lader sig villieløst skyde ind bag et Gardin, som draperer Hjørnet af Værelset. I det samme gaar Døren op, og Karner viser sig. Hans Ansigt er graat, Haaret hænger i Tjavser. Man ser, at Ærgrelserne over Madsalune har taget hans Nattesøvn. Øjnene er smaa og sammenknebne. Han er overnervøs.

Titel: Jeg syntes, nogen talte. - Hvor er min Kone?
Emma, som holder sig tæt ved Gardinet, siger,

Titel: Anna præsiderer ved Tebordet. Man venter vist Gordon.

Karner ligesom faar et Slag, da han hører Navnet. Han stryger Haaret bort fra Panden.

Titel: Saa er Broderen nok med - Jeg maa bede Halberg forbyde den Fyr Adgang til Aaberg. Han gør aabenlyst Kur til Anna - og nu bliver det fortalt, at han, Gud straffe mig, ligger i med Smuglerpakket!

Han stryger atter nervøst gennem Haaret, gaar et Slag ind over Gulvet, gaar nervøst tilbage. Idet han vender Ryggen til hende, ser hun lynsnart ind bag Tæppet.

285. Nærbillede af de to. Hun ser paa ham, et Glimt.

Titel: Vil De - ellers....

Han nikker forpint.

286. Nærbillede af Karner. Han drejer Hovedet, spørger, om hun sagde noget.

287. Nærbillede af Emma. Hun ryster smilende paa Hovedet.

Titel: Jeg tror, at Jacob Gordons Følelser for Anna er af ganske uskadelig Art.

288. Værelset. Karner ser forpint paa hende, gaar mod Døren og lukker den efter sig. Hun lytter ofter hans Skridt

i den anden Stue, trækker Gardinet til Side. Jacob vakler ud, synker om i en Stol.

Titel: Og saa fortalte han Emma om Løjtnant Gordons Planer.

Billedet afblændes.

289. Prinsessens Værelse paa Aaberg Nærbillede. Hun sidder og stirrer frem for sig med et lyttende, lykkeligt Udtryk. Billedet blændes helt op, og man ser Johan Gordon tale indtrængende til hende. Han siger,

Tekst: Jeg har nu fortalt Dem alt. Jeg elsker Dem og ved, De elsker mig. Læg Deres Skøbne i min Haand. Jeg er jo vant til at bære kostbar Fragt i sikker Havn!

Hun ser paa ham med et lykkeligt Smil. Strækker Armene ud mod ham.

290. Prinsessens Værelse. Nærbillede. Hun smiler til ham.

Tekst: Jeg elsker dig!

291. Prinsessens Værelse. Nærbillede. Johan Gordon ser ømt paa hende. Hans Ansigt svinder bort, og ind over Billedet toner Madsalunes Træk for at glide over i Johans.

292. Prinsessens Værelse. Hun smiler til ham, men pludselig dør Smilet bort. Hun rejser sig, gaar hen til Vinduet og stirrer ud. Gordon rejser sig ogsaa. Efter en Pause vender hun sig.

293. Prinsessens Værelse. Nærbillede. Prinsessen ser længe paa ham, saa siger hun

Tekst: Jeg elsker Dem, Gordon. Men tænk, hvis Flugten mislykkes. Husk, Kejserindens fjerne Øjne hviler paa mig.

294. Prinsessens Værelse. Hun gaar frem, rækker ham sin Mund til Kys, mens hun strækker Armene ud mod ham. Han styrter frem mod hende. Griber hende i sine Arme og bedækker hendes Ansigt med Kys. Billedet toner bort.

298/Blauwandhuhn, blau Overhölle
blau Perlhühners Feigelsambaund

295. Annas Værelse. Jacob rejser sig. Han er bleg som et Lig. Hans Øjne flakker. Emma triumferer. Hun rækker ham Brevene, som han aandsfraværende stikker i Lommen. Han gaar. Hun ser efter ham, gaar efter.

296. Prinsessens Værelse. Ved Døren. Gordon omfavner Prinsessen for sidste Gang; siger saa

Tekst: Elskede, jeg maa nu gaa! I Aften og i Morgen ser du mig ikke, men saa mødes vi for aldrig at skilles.

Hun ser lidt angst paa ham. Han smiler og gaar. Naar han er ude, ser hun efter ham med et lykkeligt Smil, knæler ned og takker Gud. - Billedet toner bort.

297. Aabergs Have. Jacob kommer gaaende, ludende. Han drejer om ad en Havegang og forsvinder. Emma kommer, ser efter ham, smilende ondt. Saa gaar hun et Par Skridt videre og møder Johan. Han hilser høfligt og formelt. Hun hilser overrasket og overlegent.

298. Nærbillede af de to. Der kommer et Øjeblik et blidt, længselsfuldt Udtryk i hendes Ansigt. Hun siger,

Titel: Er alt forbi mellem os, Gordon.

Han ved ikke rigtig, hvad han skal svare, griber hendes Haand og ser hende indtrængende i Øjnene.

Titel: De har misforstaaet mit Venskab.

Hun river Haanden til sig, siger med et ondt Smil,

Titel: Deres "Venskab" for Fyrstinden misforstaar jeg ikke. - Men Deres Bortførelse bliver der ikke noget af. Jacob har fortalt mig alt, og jeg skal vide at hindre den.

Gordon næsten tumler tilbage, stirrer paa hende. Saa behersker han sig, bukker og tager hendes Arm. Hun ser forundret og angstelig paa ham, følger ham ud af Billedet.

299. Lysthus eller Grotte. De kommer og sætter sig.

Der er Angst i Emmas Øjne. Han ser koldt paa hende.

Titel: Nu skal jeg fortælle Dem en Historie om en stakkels, vanvittig Kvinde og en Strandrøver, som alle tror er en agtværdig Mand. - Han hedder Halberg.....

Hun farer op, men han griber haardt om hendes Haandled og tvinger hende ned. Han begynder sin Fortælling. Billedet blandes af.

300. Ved Stranden. Optoning. Nat. Halberg plyndrer Strandvaskerne. Billedet toner over i

301. Ved Stranden. Fru Halberg overværer Scenen, skriger. Halberg opdager hende. Bærer hende bort. Billedet toner over i

302. Fru Halbergs Fængsel. Scenen, hvor Fru Halberg og Manden taler sammen toner over i

303. Lysthus eller Grotte. Gordon har rejst sig og betragter med en vis Medfølelse den sammensunkne og knækkede Emma. Han siger,

Titel: Saa er vi enige om, at jeg tier med, hvad jeg ved om Fangen under Thims Ruiner - naar De tier med, hvad De ved om Fyrstindens Flugt.

Hun hæver sit Ansigt imod ^{ham}, nikker sløvt. Han hjælper hende op, tager hendes Arm og gaar mod Udgangen.

304. Uden for Grotten. Idet de kommer ud, kommer Halberg hurtigt forbi. Han stirrer forvildet paa dem. Han ser ud som en Afsindig. Emmas Øjne stirrer blanke og feberagtige paa ham. Halvt søvngængerisk siger hun:

Jeg vil til min Moder - jeg vil se min Moder.

Han tumler et Par Skridt, ser fra den ene til den anden. Siger saa ud i Luften,

Titel: Din Moder - - døde i Nat.

Han lytter efter Klangen af sine egne Ord, holder sig for Ørerne og styrter bort. (Denne Scene skal maaske retteligst udspilles mellem Fader og Datter. Man lader altsaa Gordon gaa forinden hun træffer Faderen) Billedet toner af.

305. Titel: Samme Aften stod Karner endelig over for Ligskaro-Mysteriets Afsløring.

Opblanding. Ved Karners Dør. Seminarist Petersen staar

utaalmodigt foran den. Den aabnes, og Karner kommer til Syne i Natdragt. Han har et Lys i Haanden. Han ser forgræmmet ud. Da han ser Petersen, spørger han bøst, hvad der er i Vejen. Petersen snapper efter Vejret,

Titel: Ligs-karen - jeg har set den - nede i Klitterne - det er Smuglerne - Madsalunes Folk.

Karner bliver med eet vaagen, han aabner Døren, og Petersen smutter ind.

306. Karners Sovevarelse. De kommer. Karner begynder febrilsk at iføre sig Tøjet, medens Petersen fortæller.

Billedet toner over i

307. Klitgryde. Nat. Smuglerne er i travl Virksomhed. Et Baal oplyser deres Færd. I Forgrunden oppe paa en Klit ser vi Seminaristen som Silhouet. Nogle af Smuglerne er formummede som Ligbærere. En stor Kiste, draperet med sort Klæde bliver fyldt med Ankere, Tøjer, Kasser, alt muligt. Da Petersen har set nok, styrter han af Sted. Billedet toner over i

308. Karners Sovevarelse. Karner er næsten paaklædt, han staar stille og lytter til Petersens sidste Ord, nikker anerkendende. En vild Glæde tegner sig i hans forpinte Ansigt. Han tager sin Hat paa, stikker sin Pistol i Lommen, giver ogsaa Petersen en, de gaar, efter at Karner har slukket. Billedet afblændes.

309. Hedelandskab. Aften. Optoning. Ligs-karen kommer dragende.

310. Ved en Bro. Strandryttere anført af Karner kommer, - skjuler sig omkring Broen.

311. Broen mod Heden som Baggrund. Ligs-karen kommer ud paa Broen. Strandrytterne styrter frem, - og en nordrisk Kamp begynder.

312. Broen. Nærbillede. Samson mejer ned med sin Haandspage. Røkværket giver i Kampens Hede efter. Han forsvin-

der i Aaen.

313. Broen. Madsalune overmandes. Karner triumferer.
Endelig, lille Mads. Madsalune raaber

Tekst; Samson, frels dig for enhver Pris!

314. Ved Aaens Bred. Samson kommer kravlende i Land.
Hører Madsalunes Tekst, - smiler og forsvinder.

315. Broen. Kampen stilner af. Madsalune føres bort
under sikker Bevogtning. Nogle af Smuglerne ses flygte.
Karner og Petersen triumferer. Billedet toner bort.

316. En Celle. Optoning .

Tekst: Og for første Gang husede Ringkøbing
Arrest Madsalune....

Denne sidder ved et Bord og stirrer frem for sig. Arrest=
forvareren ind med det tarvelige Aftensmaaltid.

Han er ved at knække over af Høflighed. Gaar.

317. Tekst:...Medens hans Modstander nyder Sejrens Glæde. -
Dagligstue paa Aaberg. Karner fortæller vidt og bredt.

Petersen er ved at revne af Vigtighed. Karner siger,

Tekst: Og nu skal vi fejre en Fest her paa
Aaberg, som skal spørges!

318. Dagligstue paa Aaberg. Nærbillede. Prinsessen
lytter efter, - stirrer angst og forpint frem for sig og
rejser sig saa.

319. Dagligstue paa Aaberg. Hun gaar igennem Stuen, uset
af de andre, der er for interesserede, med Undtagelse af
Anna.

320. Prinsessens Værelse paa Aaberg. Hun kommer ind,
kaster sig ned og hulker. Afblænding.

321. Tekst: Næste Dag nærmede to Mænd sig Ringkøbing...

Samson og Jonas kommer gaaende. Samson er pragtfuldt ud=
halet i Gordons Klæder. -

322. Landevejen. Nærbillede. Samson siger,

Tekst: Jonas, naar vi nu gør vort Indtog i Byen,
maa du holde dig pænt tilbage. Husk, jeg
er Greve! -

Jonas bukker ærbødig. Samson knalder sig paa Laarene.

Tekst: Fanden hakke mine Bramsejl, om jeg ikke er Greve! -

De gaar videre.

323. Ved Indgangen til Byen. De to forsvinder i Gaden, Folk ser efter dem.

324. Gæstgiversted i Ringkøbing. Samson og Jonas træder ind, bestiller to Glas Vin. Værten skænker op. Jonas vil tage det ene, men Samson slaar ham over Fingrene,

Tekst: Hei du Kanaille, væver du at drikke med din Herre! -

Jonas træder skamfuld tilbage. Samson hilser paa Værten. De drikker.

325. Gæstgiverstedet. Nærbillede. Ved et Bord sidder Arrestforvareren; han ser misundelig over mod Samsons Bord.

326. Gæstgiveriet. Nærbillede. Samson fylder Glassene paa ny.

Tekst: Jeg er Greve, rejser for min Fornøjelse! Er der noget af Interesse i denne gode By? -

Værten bukker ærbødigt, siger,

Tekst: I Gaar fangede vi en berømt Forbryder, men han skal nok være død i Arresten i Nat-

Samson farer op, griber ham i Kraven, raaber,

Tekst: Det er den Onde brandstege mig Løgn!

Værten gør sig fri, siger,

Tekst: Jeg har det fra Arrestforvareren selv! -

Han peger mod denne.

327. Gæstgiveriet. Nærbillede. Arrestforvareren nikker beæret.

328. Gæstgiveriet. Nærbillede. Samson glor, saa Øjnene er ved at springe ud af Hulerne, saa rejser han sig.

329. Gæstgiveriet. Samson gaar hen til Arrestforvareren, siger,

Tekst: Det er mig en Glæde at hilse paa en saa

fremragende Repræsentant for denne gode Stads Øvrighed. Vil De vise mig og mit fjerne Land den Ære at lade mig se den Kanaille, der altfor let er undsluppen den jordiske Retfærdighed! -

Arrestforvareren bukker smigret. Samson slænger en Pung paa Bordet,

Tekst: Til Byens fattige! -

Arrestforvareren griber den lynsnart. De gaar.

330. Korridor i Fængslet. Arrestforvareren, Samson og Jonas kommer. Samson ser frygtelig truende ud. Jonas gaar saa stift, som var en Haandspage slaaet igennem ham. Slutteren standser ved en Dør, siger ydmygt,

Titel: Derson Deres Excellence vil se ham...

Samson stirrer rasende paa ham,

Titel: Jeg er ikke Eg - Eksellense, - jeg er Greve for Fanden. Luk op.

Slutteren lukker op med skælvende Hænder og lader Gæsterne gaa ind. Selv gaar han frygtsomt efter.

331. Arrest. Primitiv. Almindelige Vinduer, som er forsynede med svære Jernstænger. Paa et Bord, dækket med et Lagen, ligger Madsalune livløs. Samsons Øjne flakker rundt og bliver hos den Døde. Han skotter efter Slutteren, gaar værdigt over til den Døde. Jonas bliver forknytt staaende ved Døren. Slutteren gaar hen til ham.

332. Nærbillede af Samson og Madsalune. Samson bøjer sig over Liget, der aabner Æt ene Øje og blinker. Samson er ved at flække af Grin, han kan ikke beherske sig, eksploderer, holder Lommetørklødet op for Ansigtet. Skuldrene bevæger sig op og ned paa ham.

333. Nærbillede ved Døren. Slutteren ser forbavset paa Samson, vender sig til Jonas, som er betuttet, men faar sagt i Titel: Saaadan tuder de franske Grever altid, - det ser sørgeligt ud.

Slutteren vil vide mere om franske Forhold og taler hviskende med Jonas.

334. Nærbillede ved "Liget". Jonas haler ubemærket en lille Pakke frem; med fortrukket Ansigt stirrer han mod Slutteren..

335. Nærbillede ved Døren. Jonas forstaar, hvad det drejer sig om. Han tager pludselig brutalt Slutteren i Kraven, trækker ham ind til sig, saaledes at han ikke kan se, hvad der foregaar ved Liget,

Titel: I kan brække jeres Kølsvin paa, at min Herre har mange Køer i Frankrig.

Slutteren ser forbavset ud.

336. Arresten. Samson vender sig fra den Døde. Han hulker endnu stærkt, tager Tørklædet bort fra sit rødblissede Ansigt, nikker bevæget til Slutteren og gaar ud. Denne bukker dybt, han og Jonas følger efter. Idet Døren lukkes efter dem, rejser Madsalune sig, han smær sig lidt, saa tager han Filen og Dirken frem, kaster et undersøgende Blik paa Vinduet. Smiler svagt. Derpaa falder hans Øjne paa Pairet, der er viklet om Værktøjet. Han læser,

Brevtekst: Gamle Kaptain. Do maa uj. Der er vældig Ballade paa Aaberg i Aften. Der var Ingbydelse til dig i Dag. Fil hurtig los.
Samson.

337. Arresten. Nærbillede. Madsalune smiler først. Saa farer hun sammen, siger,

Tekst: Hun maa ikke savne mig!

Han nikker beslutsomt. - Billedet toner bort.

Slut paa 5te Akt.

6te Akt.
-----

338. Titel: Medens Sanson og Jonas nervøst ventede paa Aftenens Frembrud i Gæstgiveriet i Ringkøbing, traf man paa Aaberg Forberedelser til den store Fest.

Opblønding. Riddersalen paa Aaberg. Karner og Harder konfererer om Ophængning af nogle Lampetter, som et Par Tjenerere staaende paa Stiger holder paa Plads paa Væggen. Et Par Piger støver Ahnebillederne af, der vaskes Vindueskarne, rives Spindelvæv ned o.s.v. Der er travl Virksomhed.

339. Titel: Halberg sad i Dagligstuen og udregnede, hvor meget Festen vilde koste, - da...

Dagligstuen paa Aaberg. Halberg sidder bøjet over nogle Papirer, da det banker paa Døren. Peterson kommer ind. Der er foregaaet en Forvandling med Slynglen. Forbryderen lyser ud af hans blakkede Øjne. Halberg kan se, at noget er haendt, og stirrer forbavsset paa ham. Peterson sætter sig foran ham med en mere end skødesløs Hilsen, han slaar Bonene over hinanden og ser overlegent paa Halberg. Halberg rejser sig og ser granskende paa ham. Peterson besvarer hans Blik.

340. Nærbillede af Peterson. Han trækker en Mappe frem,

Titel: Jeg fandt i Nat i denne Taske, som tilhører Madsalund, de Papirer, Deres Kone har skrevet i Thims Ruiner.

341. Nærbillede af Halberg. Han stirrer forvildet paa Peterson. Alt ramler for ham. Han tørrer Sveden af sin Pande, kan ikke faa et Ord frem.

342. Nærbillede af Peterson. Han nyder Situationen. Med et haanligt Smil siger han,

Titel: For Deres Datters Skyld, som jeg vil gifte mig med, vil jeg nøjes med det halve af, hvad De ejer - foreløbig.

343. Dagligstuen paa Aaberg. Halberg rejser sig. Behersker sin Dødsangst, siger med et paataget, krampagtigt

Smil, som skal være nedladende,

Titel: Har De drukket for meget, Petersen?

Han ler en haard Latter og ser, inderst inde skælvende af Angst, rovbegærligt paa den brune Mappe, som Petersen stikker i Lommen. Petersen rejser sig op og gaar tæt hen til ham.

344. Nærbillede af Petersen og Halberg. Petersen hvæser ind i Ansigtet paa ham,

Titel: Nu er det mig, der er ovenpaa. - Og -- hvis jeg ikke i Løbet af en Time har Emmas Ja og alle Deres kontante Penge, saa afleverer jeg Papirerne til Herredsfoged Selmer i Ringkøbing i Dag.

Halbergs paatagne Smil forsvinder, han ser ud, som skulde han faa et apopleksisk Tilfælde. Der kommer noget bønligt i hans Ansigt. Han lægger sin rystende Haand paa Petersens Skulder, siger,

Titel: - Har jeg ikke altid været som en Fader for Dem, Petersen.

Petersen slaar en høj Latter op, frigør sig for hans Haand paa en brutal Maade og vender ham Ryggen. Gaar ud af Billedet.

345. Dagligstuen paa Aaberg. Petersen slænger sig ned i en Stol. Halberg staar og ser paa ham med hængende Arme.

346. Nærbillede af Halberg. (Stort) Man ser, hvorledes det tryglende i hans Ansigt efterhaanden viger for et vanvittigt Had. Man forstaar, at han er ved at blive farlig.

347. Dagligstuen paa Aaberg. Han gaar langsomt hen bag Stolen, Petersen sidder paa. Han smiler uhyggeligt.

348. Nærbillede af Petersen og Halberg. Halberg lægger, stadig smilende et lurende Smil, sin ventre Haand paa hans venstre Skulder og jager lynsnart sin højre Haand ned i Petersens indvendige Frakkelomme i venstre Side. Petersen griber om hans Haandled med begge Hænder. Halberg slaar venstre Arm om Petersens Hals og bøjer hans Hoved tilbage. Ved at

vride Halbergs højre Arm rundt tvinger Petersen ham til at slippe Taget. Han rejser sig.

349. Dagligstuen paa Aaberg. Et haardt Slagsmaal begynder. Da det er to lige nederdregtige Forbrydere, der gaar løs paa hinanden, kan Slagsmaalet godt drives ud i den stærkeste Realisme. De tumler om paa Gulvet, vælter Høbler, flænger Gardinerne. Spektaklet har tilkaldt Emma, som pludselig staar i den aabne Dør.

350. Nærbillede af Emma. Hun fatter intet af det, der sker, er ved at falde, griber fat i Dørhaandtaget, skriger til Petersen, at han skal slippe Halberg.

351. Nærbillede af de Køpende. Petersen ligesom lammes, da han hører hendes Stemme. Han rejser sig op fra Halberg, som ligger under ham. Ser tomt paa Emma, tørrer Blodet af sig. I det samme er Halberg over ham, stadig søgende at faa fat i Mappen.

352. Dagligstuen paa Aaberg. Petersen løsriver sig, styrter mod Døren og ud. Halberg vil efter ham, men Benene nægter at bære ham. Han svinglor lidt og falder næsegrus mod Jorden. Emma staar et Øjeblik. Hun fatter intet af alt det, der er sket, gaar langsomt hen til ham, sætter sig ned, løfter hans Hoved op i sit Skød.

353. Riddersalen paa Aaberg. Karnor og Harder kan ikke blive helt enige, Harder foreslaar, - Skal vi lade Frk. Emma afgøre vor lille Snagsdivergens. Karnor, som er i glimrende Humør, samtykker, og Harder gaar.

354. Dagligstuen paa Aaberg. Emma sidder endnu med Halbergs Hoved paa sit Skød, da hun pludselig lytter. Hun ved ikke sine levende Raad, Halberg er aldeles sløv. Hun lægger ham forsigtigt ned, løber mod Døren, idet den aabnes.

355. Nærbillede ved Døren. Harder spørger,

Titel: Vær saa elskværdig at hjælpe os oppe i

Riddersalen, Frk. Emma, vi bliver ikke færdig, til Gæsterne kommer.

Emma nikker, idet hun hele Tiden søger at dukke sit Ansigt. Harder bemærker intet, gaar. Hun lukker Døren efter ham, ser ud for sig. Hendes Ansigt er forstenet, og hendes Blik er flakkende. Hun gaar ud af Billedet.

356. Dagligstuen paa Aaberg. Hun bøjer sig over Faderen, løfter ham op og hjælper ham hen paa en Stol.

357. Nærbillede af Halberg og Emma. Hun ser paa ham.

Titel: Vi fester paa Aaberg i Nat.

Han ser paa hende. Den gamle Ro og Stejlhed kommer op i ham. Han nikker med sammenbidte Tænder. Hun gaar ud af Billedet. Han ser frem for sig.

358. Dagligstuen paa Aaberg. Han forsøger at rejse sig, vakler lidt, gaar saa stift hen over Gulvet til Vinduet.

359. Uden for Aaberg. Petersen kommer frem fra Gaarden. Han føler efter i sin Jakkelomme, ser dvælende op mod Aaberg, vender sig og gaar hastigt.

360. Nærbillede af Halberg. Han vender sig og gaar ud af Billedet. Der er en steisk Ro over ham.

361. Riddersalen. Emma har ordnet sit Haar, hun staar mellem Karner og Harder og siger smilende og koket sin Mening om Arrangementet. Afblænding.

362. Titel: Da Aftenen faldt paa.

Opblænding. Arresten. Madsalune filer den sidste Jernstang over, bøjer den tilbage og ser ned.

363. Under et stort Træ. Samson staar i Skygge af Trækronen. De svinger med Hattene i vild Glæde. (Foto oppe fra)

364. Arresten ude fra. Madsalune kaster Lagenet, der dækkede ham ned ad Muren, svinger sig ud og klatrer ned fra den ringe Højde.

365. Ved Træet. Samson har Møje med at afholde Jonas fra

at løbe Madsalune i Møde. Samson er nemlig forsigtig og holder skarpt Udkig. Saa kommer Madsalune ind i Billedet. Samson omfavner ham. Jonas har kiget ud til Siden, tysser pludselig paa Samson. Alle tre ser i samme Retning, trykker sig opad Træet. Petersen kommer hurtigt gaaende paa den anden Side Stammen. Han føler i sin Brystlømme, som er stoppende fuld. Der er Had i hans Ansigt. Han gaar videre. De ser lidt forbavsede efter ham.

366. Hus i Ringkøbing Gade. Herredsfogedskilt. Petersen gaar opad Trappen, staar i Lygternes Skær, Døren aabnes, han gaar ind.

367. Nærbillede af Madsalune, Samson og Jonas. Madsalune siger i

Titel: Gud give, vi havde faaet Fingre i den Fyr. Det bæres mig for, at hans Erinde hos Herredsfoged Selmer kan drage slemme Følger efter sig.

Samson forstaar ham ikke. De gaar hurtigt ud af Billedet. Afblænding.

368. Paa Aaberg klang Giger og Fløjter. Riddersalen. Et lille Orkester fra Ringkøbing i Festdragt musicerer i et Hjørne (eller Loggia). Der danses Menuet.

369. Nærbillede af Prinsessen. Hun sidder i Nærheden af en aaben Dør ind til et Sideværelse, hvor en Del Herre, hvoriblandt Karner, Harder og Halberg befinder sig. Halberg sidder som sædvanlig tilbagetrukket. Han er graa i Ansigtet og skotter uroligt til Siderne, som ventede han hvert Øjeblik at se en Politibetjent i Stuen.

Prinsessen følger Dansen med febrilske Øjne. Hun hører Harder rejse sig og slaa paa sit Glas. Drejer Hovedet.

370. Nærbillede af Bordet. Harder løfter sit Glas,

Titel: En Skaal for den Mand, som har uskadeliggjort Madsalune for stødse, en Skaal for Toldinspektør Karner, vor lykkelige Vært i Aften.

Der drikkes. Halberg løfter sit Glas, han ryster paa Haanden og spilder ned ad sig. Lor undskyldende, tager sig sammen, drikker graadigt, Harder skænker leende op igen, han har allerede faaet rigeligt.

371. Nærbillede af Prinsessen. Der gaar et Gys igennem hende.

Titel: Uskadeliggjort for stedse - - den Mand, hun elskede, - Madsalune, som ved Morgengry skulde føre hende bort fra Fangenskabets.

Hendes Øjne vandrer hvileløst ud i Rummet.

372. Nogle Par, som danser Menuet. Jacob danser med Anna. Jacobs Øjne fanger Prinsessens, han bøjer sig i Dansen, men holder sine Øjne fast ved Prinsessen.

373. Nærbillede af Jacob. Han smiler pludselig opmuntrende.

374. Nærbillede af Prinsessen. Hun faar et forunderligt Haab.

375. Riddersalen. De dansende. Vi ser Emma og Playard i Forbigaaende. Afblænding.

376. Titel: I et Bagværelse i det Ringkøbing Gæstgiveri havde en hurtig Omklædning fundet Sted.

Opblænding. Sanson staar og ser misfornøjet ud i Madsalunes Tøj. Gordon er klædt paa i sin Galladrægt. Jonas er ved at dø af Grin over Sansons Forvandling. Han siger dybt bukkende

Titel: Ønsker Hr. Greven en Skraa.

Sanson slaar ud efter ham. Gordon smiler og beder den holde Fred, forsvinder gennem en lille Dør. Idet den aabnes, ses i Gæstgiveriets Gaardsplads udenfor tre opsadlende Heste. Sanson og Jonas gaar efter.

377. Titel: I samme Øjeblik aabnedes den Dør hos Herredsfoged Selmor.

Selnors Kontor. Der har været afholdt et Forhør over Petersen. Papirerne og Mappen ligger paa Bordet. Nogle

Betjente iført Kørekapper modtager Ordre af Selmer, der er meget alvorlig og meget bestemt.

Titel: Der er Fest paa Aaberg, men det er ligegyldigt. Halberg skal arresteres, og jeg bliver oppe, til I kommer med ham.

Betjentene tager af Sted. Petersen vil gaa med, men Selmer ser iskoldt paa ham,

Titel: De maa blive her, til Halberg er afhørt. Deres Forhold interesserer mig stærkt.

Petersen synker gispende sammen. Afblænding.

378. Opblænding. Landevej. Gordon er et Stykke forude for Samson - Jonas er sidst. Alle rider i Galop. Afblænding.

379. Opblænding.

Titel: En halv Time senere, hændte det....

Riddersalen paa Aaberg. Prinsessen konverseres af Harder, som stiver sin Rus af. Hun ser koldt paa ham. Et Par kommer hen og sætter sig i Nærheden.

380. Nærbillede af Prinsessen, Harder og de to.

Herren siger til sin Dame,

Titel: Det bliver fortalt, at Madsalune døde i Arresten sidste Nat.

Prinsessen rejser sig og stirrer selvforglemmende paa ham. I det samme rives Døren, ved hvilken Harder staar, op, og en Tjener siger,

Titel: Hr. Løjtnant Gordon.

Prinsessen vakler, hvilket Harder ikke ser, da han vender sig mod Døren for at se den forhadte Medbejler. Gordon kommer frem, ser Prinsessen, skubber Harder til Side og griber hende i sine Arme, idet hun segner.

381. Nærbillede af Harder. Rasende ser han paa Gordon.

382. Nærbillede af Prinsessen og Gordon. Halvt borte

hvisker hun smilende med lukkede Øjne,

Titel: Johan - Elskede.

383. Riddersal paa Aaberg. Ved Døren. Gordon fører eller bærer Prinsessen ud. Dansen er ophørt. Man flokkes ved Døren og diskuterer det passerede.

384. Riddersal paa Aaberg. (Salens anden Ende) Herrerne fra Sidekabinettet kommer ind med deres Glas i Hænderne. Salens ene Ende er aldeles tom; alle staar nede ved Døren. Folk begynder at trække op med Musikken, som sidder og glor. Halberg stirrer ængsteligt mod Døren, beroliges, da han faar at vide af en af Herrerne, hvad der er handet. Paa et Tegn fra Karner begynder Musikken at spille op.

385. Kabinettet. Gordon og Prinsessen. Hun sidder paa en Sofa, endnu svag, men ved fuld Bevidsthed. Gordon staar over for hende. Han bøjer sig over hende og siger,

Titel: I Nat Kl. 4 er jeg ved Husby Klit - og Kl. 5 er alt klart til at modtage Dem, min Broder vil følge Dem til Stranden.

386. Uden for Kabinettet. Harder staar lyttende, han aander tungt, gaar lydløst.

386a. Kabinet. Gordon kysser hendes Haand. I det samme kommer Fru Grabow ind. Hendes Øjne er skarpe og sammenknøbne. Prinsessen siger til Gordon,

Titel: Bed Selskabet undskylde, at jeg nu trækker mig tilbage.

Han gaar med et sidste døvelende Blik. Fru Grabow ser efter ham.

387. Riddersalen. Halberg staar saa underligt og tripper ved Døren, han smiler til alle, men hans Smil er korte og vægte. Gordon kommer. Halberg tager ham under Armen, og de følges gennem Riddersalen.

388. Sidekabinettet paa Aaberg. Harder har søgt at drukne sit Raseri i Vin, og hans Øjne er blødsjudte. Karner, som synes, han skylder ham en Tak, staar op, idet Halberg og Gordon kommer ind, siger,

Titel: ...Maa jeg udbringe en Skaal for den Mand, som frelste Fyrstinden, da Mordere

og Banditter overfaldt hendes Ekvipage,
en Skaal for Kammerjunker Harder.

En Herre stikker Gordon og Halberg Glas i Haanden, der
drikkes. Den eneste, som ikke drikker, er Gordon. Han ser
stejlt paa Harder.

389. Nærbillede af Harder. Han hilser til højre og
venstre, faar Øje paa Gordon og stirrer paa ham, gaar frem
i Billedet.

390. Nærbillede af Gordon. Han smiler svagt haanligt.

391. Nærbillede af Gordon og Harder. Harder siger,

Titel: De drikker ikke, Hr. forhenværende Løjtnant.
Tør jeg udbede mig Grunden.

Gordon smiler,

Titel: De var jo slet ikke til Stede, da Overfaldet
fandt Sted.

Harder stirrer paa ham,

Titel: Vil De sige, at jeg lyver?

Gordons Smil er uforanderligt.

392. Sidekabinettet paa Aaberg. Harder afventer Svar,
slaar saa Gordon i Ansigtet. Gordon griber ham i Kraven og
kaster ham henad Gulvet. Harder springer op og vil fare paa
ham. Karner lægger sig imellem, siger til Gordon,

Titel: Jeg maa bede Dem forlade Aaberg.

Gordon ser koldt paa ham.

393. Riddersalen. Der bliver Opstandelse ved Døren.
Tjenerskabet styrter ind med forstyrrede Ansigter. Politiet
kommer ind. Betjentene, to, ser sig søgende om. Dansen op=
hører. Alle stirrer mod Betjentene, som gaar gennem Salen.
Musikken forstummer.

394. Sidekabinettet. Gordon bukker for Selskabet og gaar.
Halberg har hørt Uroen i Salen, han stirrer mod Døren. Po=
litiet viser sig i Døren.

395. Nærbillede af Halberg. Han stirrer i den vildeste
Rædsel paa Politiet.

396. Nærbillede af Politiet.

Titel: I Lovens Navn, De er anholdt, Hr. Kammer-
raad Halberg.

397. Sidekabinettet. Alle ser paa Halberg, der bliver
Plads omkring ham. I Døren stimler Selskabet sammen. Betjen-
tene gaar hen til Halberg og anbringer sig paa hver Side
af ham. Emma kommer styrtende ind, kaster sig ind til Faderen.

397a. Nærbillede af Halberg og Emma. Halberg klapper hen-
des Haar, siger saa haardt,

Titel: Vi fester paa Aaberg!

Emma ser op, vi ser, at hun er sin Faders Datter. Hun smiler
et fortvivlet, haardt Smil. Hun gaar tilbage.

398. Sidekabinettet paa Aaberg. Karner forsøger at ud-
spørge Betjentene, men de giver intet Svar. Viljeløst lader
Halberg sig føre med.

398a. Riddersalen. Halberg føres igennem den straalende
Sal, der er ganske tom. Kun ved den ene Væg staar Jacob med
den livløse Anna i sine Arme. Billedet blændes af.

399. Ved Klitterne. I Baggrunden Maagen. Tidlig Morgen.
Fra Havet kommer Samson fulgt af 6 Smuglere gaaende. En Smug-
ler bliver tilbage ved en Jolle, der ses i Strandkanten.
Samson siger,

Tekst: Ja Folkens, om lidt kommer vor Kaptajn med
en kostbar Ladning til Maagen. Det gælder
den yderste Forsigtighed. Vi skjuler os her
omkring og kommer frem paa det sædvanlige Sig-
nal!

400. Et andet Sted i Klitterne. Harder kommer snigende.
Han ser halvt forstyrret ud. Pludselig vender han sig og
ser sig tilbage.

401. Hedelandskab. Langt borte ses en Skikkelse komme
gaaende.

402. Et andet Sted i Klitterne. Nærbillede. Harder smiler
ondt, skjuler sig.

403. Hedelandskab. Skikkelsen, vi saa før, kommer tæt paa Apparatet. Det er Gordon. Han ser sig tilbage. Gaar videre.

404. Uden for Aaberg. Jacob Gordon venter, lidt efter farer han sammen. Ud fra Indgangsporten kommer Prinsessen styrtende hurtigt hen til ham. De gaar.

405. Ved Klitterne. Samson staar og stirrer fremad.

406. Ved Klitterne, hvor Harder ligger. Johan Gordon kommer, passerer Stedet. Naar han er forbi, rejser Harder sig, løfter en Pistol, tager Sigte og trykker af.

407. Ved Klitterne. Nærbillede. Johan Gordon griber sig til Hjertet, styrter om.

408. Ved Klitterne. Samson pifter. Smuglerne styrter frem. Samson hen, knæler ved Gordon. De øvrige griber Harder.

409. Ved Klitterne. Nærbillede. Samson løfter Gordon op, kalder paa ham, klapper ham, medens Taarerne løber ned ad hans Kinder. Johan slaar Øjnene op, siger,

Tekst: Det er Slut, Samson. Hven kom Kuglen fra? -
Samson ser til Siden. Johan følger hans Blik.

410. Ved Klitterne Nærbillede. Harder staar mellem to Smuglere. Han ser hadefuldt paa Gordon.

411. Ved Klitterne. Nærbillede. Gordon synker med et mat Smil tilbage i Samsons Arme.

412. Ved Klitterne. Andet Parti. Jacob og Prinsessen kommer hurtigt. Da standser hun og peger; i Baggrunden ses Gruppen omkring Johan Gordon. De gaar hurtigt videre.

413. Ved Klitterne. Prinsessen kommer. Hun ser Johan Gordon, udstøder et Skrig og kaster sig ned over ham, medens Mændene blotter deres Hoveder.

414. Ved Klitterne. Nærbillede af den hulkende Prinsesse og den døde Gordon.

414a. Ved Klitterne. Alle staar tavse. Billedet toner over
i

415. Præstens Stue. Samson sidder lidt, tørrer sine Øjne og siger saa,

Tekst: Den stakkels Prinsesse vendte tilbage til sit Fængsel, og i Nat har I begravet vor Kaptajn!

416. Præstens Stue. Nærbillede. Og Slynglen, der dræbte ham, spørger Præsten. Samson ser lidt paa ham,

Tekst: Over ham har vi selv holdt Dom. Han vajede som en Dødsfane under Raanokken paa vor Sejlad hertil!

417. Præstens Stue. Præsten gyser. Samson rejser sig, trykker Præstens Haand og gaar. Billedet toner bort.

418. Titel: I mange Aar saa man ikke "Maagen" ved Jyl-lands Kyst, men en Sommeraften ankrede det sorte, slanke Skib op uden for Husby Klit, og et Par Timer efter bankede en gammel Sømand paa hos Jacob Gordon.

Opblønding. Uden for Gordons Hus. Samson Goliath kommer gaaende op gennem den lille Prydhave. Hans Haar er hvidt, og han er ældet. Han ser sig om i den fredelige Aften, banker paa, efter at have set paa sin Haandspage og sat den fra sig. Døren gaar op, og Anna Karner staar foran ham.

419. Nærbillede af de to. Hun ser paa ham, kan erindre ham, men er ikke sikker paa, hvem han er. Samson spørger,

Titel: Med Forlov. Det blev fortalt mig, at her boede Jacob Gordon.

Hun nikker, det er rigtigt. Gør Plads og lader ham gaa ind. Døren lukker sig.

420. Jacobs Stue. Han ligger og leger paa Gulvet med sine Børn, to smaa Unger. Samson kommer frem i Døren. Jacob springer op, ser paa ham,

Titel: Samson Goliath - endelig!

Han kaster sig ind til ham, ser paa Anna og paa Børnene.

Tekst: Jeg agter at lægge op og søger en Ankerplads!

Jacob rækker ham Haanden:

Du er velkommen, gamle Samson.
Billedet toner bort.

421. Opblønding. Aften hos Jacob.

Have. Lampen paa Bordet. Anna, Jacob og Samson sidder sammen uden at tale. Saa siger Samson,

Titel: Det var først, da jeg kom i Land i Morges, jeg fik at vide, at du og - og Fru Anna - var blevet gift for mange Aar siden.

Jacob ser paa Anna, som rødmende lægger sig ind til ham.

Jacob siger,

Titel: Ja, - Karner forlod Landet den Nat, Halberg blev arresteret - den Nat, da de festede paa Aaberg. - Den sidste Nat Halberg levede. Og da Annas Ægteskab blev opløst, saa....

Han ser paa Anna, som lykkeligt trykker hans Haand.

422. Nærbillede af Samson. Han sidder lidt, siger saa,

Titel: - Og Prinsessen. -

423. Nærb. af Jacob. Bovæget siger han,

Titel: Hvert Aar - paa hans Dødsdag - kommer....

Billedet toner over i

424. Kirkegaarden. Uden for Muren kører en Karrosse op.

Prinsessen og Emma stiger ud, gaar ind til Stedet, hvor Gordon ligger begravet. De lægger Blomster og Kranse paa den navnløse Grav. Billedet toner over i

425. Nærbillede af Jacob. Han tørrer Taarerne af sine Øjne.

426. Haven hos Jacob. De sidder tavse alle tre. Saa lægger Anna grebet af en Lykkefølelse Armene om Jacobs Hals. Samson opdager en Ringle paa Banken. Smiler.

Billedet toner bort.

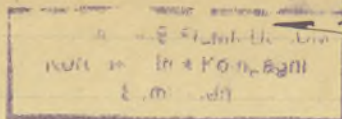
S l u t .

1084

Hillerød

13 JUN 1921

Søndag

Kære Hr. Direktør's Frøst.

Herved sender jeg Dem de
fire Aftal og "Madeline" i ny - forhaas-
bentlig bedre - Udgave.

I denne Redaktion slippes vi nemlig
for 6 Aftal.

Jeg beder Dem selvbestemt strax
lade Manuskriptet gaa til Afskrivning,
om muligt lade Damerne arbejde lidt læn-
gere end sedvanligt.

Jeg skulde gerne i Gang Fødsel,
og er bledsmerende nok have Manuskript-
let et Par Dage forinden.

For 1-2-3 - Aftal Velkommen
er det om trent en ny Film. i 5-6 Aftal
bliver Indgangen ogsaa meget store.

Jeg tror for den vid. Ni er i
i København i Aften - ja ellers Søndag.

Med Hilsen

Deres erhidige
Emmanuel Jørgens

Madeline

M A D S A L U N E.

Hovedpersonerne:

Kammerraad Anton Halberg.

Hans indespærrede Hustru.

Emma Halberg, Hofdame hos Prinsesse Elisabeth Antonovna.

Anna Karner, født Halberg.

Toldinspektør Karner.

Hans Petersen, Seminarist.

Løjtnant Johan Gordon, kaldet "Madsalune".

Jacob Gordon, hans Broder.

Samson Goliath.

Prinsesse Elisabeth Antonovna.

Fru Granbow.

Plazard, Kammerherre.

~~Niels Skytte.~~ *indgaa*

~~Kristen Emsig, Vært i "Sorte Kro".~~ *indgaa*

~~Johanne, hans Datter.~~ *indgaa*

Kesten Ryle.

Kammerjunker Harder.

ooo0ooo

Handlingen foregaar i Jylland

Anno 1781.

Lste Akt.

1. Opblønding. Vesterhavskysten i haaråt Vejr. (Optagelsen finder Sted fra et Punkt, som tillader, at man med Tydelighed ser de tre Revlers Brænding) Titel: Vor Fortælling udspilles ved denne Kyst, der gennem Aarhundrederne har været taust Vidne til saa mangen dansk Heltedaa. Ny Titel i Optøning: For 150 Aar siden, da Smugleri mere betragtedes som en Sport for beundringsværdige dristige Mænd, end som en Forbrydelse, - besejledes dette Dødens Farvand af Smugler-og Kaperkutteren "Maagen", og om dette Skibs Fører Madsalune handler vor Fortælling, - som begynder Juleaften 1781 i Husby Præstegaard. Billedet af Havet toner over i

2. Husby-Præstens Studereværelse. Magert møbleret Værelse med kalkede Vægge. Slidt Hestehaarssofa, gennem hvis hullede Betrak Udstopningen stikker frem. Et Bord med et slidt Tæppe. Enkelte af de mærkelige Ting, som danner Udsmykningen, er hentede fra Stranden, opdrevne Skibsgenstande. Paa en Hylde staar mærkelige Flasker, som vi kender dem fra Strandfogedernes Lofter. Et lille, tilrigget Skib hænger i to Traade under Loftet. Paa Bilæggerovnen staar en Kobberkedel og damper. Præsten, en mager og sammenskrumpet Mand, sidder ved sit Arbejdsbord og skriver paa sin Juleprædiken. Ved Siden af ham staar en Kop med Thevand, som han undertiden drikker af. Gennem Utætheder ved Ruderne presser Vinden sig ind og faar Gardinerne til at flagre. Det forstyrrer ham. Han tager en Klud og gaar hen til Ruden.

3. Nærbillede af Præsten ved Vinduet. Han reparerer Ruden, som har et Hul i det ene Hjørne. Pludselig lytter han. En svag Angst tegner sig i hans Ansigt.

4. Kort Nærbillede af en Lænkehund, som gser heftigt. En Skikkelse, stor og kraftig, skimtes gaaende forbi. Skikkelsen bærer i højre Haand en Mellemting mellem en tyk Kæp og en Haandspage. Han truer mod Hunden forsvinder mod Apparatet uden at vi tydeligt har set hans Ansigt.

5. Nærbillede af Præsten ved Vinduet. Han stirrer ud i Mørket, farer

x 3 2 *et Tæppe i de slatte, for Skiven staar borte
han 12*

tilbage, da han ser Samson Goliaths vilde, skæggede Ansigt presses mod Ruden udefra.

6. Nærbillede af Samson. Titel: Hvis det er her, den Husby-Præst bor, - saa luk mig ind. Han ser truende paa Præsten.

7. Nærbillede af Præsten. Han stirrer forfjæmset paa Samson, nækker gispende, ved ikke sit levende Raad.

8. Stuen. Samson løfter Haandspagen udenfor og banker paa Ruden. Præsten gaar ubeslutsomt ud gennem en Dør, som han lader staa aaben. Ude i Forstuen tager han Riglen fra Yderdøren. Idet han aabner, staar Storm og Regn ind i Forstuen. Samson kommer ind. Præsten lukker atter Døren, idet han skotter angsteligt til den Fremmede, som ser sig bost og mistroisk om. De kommer ind i Studereværelset. De ser et Øjeblik stumt paa hinanden, saa tager Samson sin tykke Skindhue af og siger, Titel: Velærverdighed. I maa give mig en Haanderækning i Nat. - Ovre paa Kikkegaarden er mine Kammerater ved at grave en Grav. - I maa smide et Par Skovfulde Jord paa en Kiste og læse en Herrensøn over den Døde.

9. Nærbillede af Præsten. Han stirrer i stor Angst og Tvivlraadighed paa Samson. Titel: Hvem er da den, hvis Lig i saaledes vil begrave i Mulm og Mørke?

10. Nærbillede af Samson. Han staar lidt og ser paa Præsten. Falder ligesom i sine egne Tanker. Sukker dybt og siger med alvorlig Sorg i sit vejrbitte Ansigt, Titel: Hvis hver en Maage kunde tale, som flyver over den salte Sø mellem disse Kyster og Englands, saa vilde de for længe siden have skreget Jer et Navn i Ørene, og det var hans.

11. Stuen. Præsten gør Indvendinger, men pludselig bliver Samson vred. Han slaar Haandspagen i Bordet, saa det dundrer. Præsten staar bleg som et Lig opad Væggen. Samson faar Øje paa Præstekjolen, som hænger i et halvaabent Skab. Han lægger Haandspagen tværs over Biblen paa Bordet, tager Kjolen og løfter den op over den afmægtige Præst. Han lader sig

villieløst klæde paa.

12. Kirkegaarden. Ca. 20 Mænd sees staa om en nylig kastet Grav. Paa en Vogn sees en Kiste. En skræmt Bonde sidder paa Agefjælen. Nogle faa Lygter oplyser det ejendommeligt forrevne Interiør. En af Mændene gaar ud fra Gruppen og spejder mod Kirkegaardslaagen, idet han løfter en Lygte og holder den ud fra sig.

13. Ved Kirkegaardslaagen. Samson og Præsten kommer. Samson bærer sin uundgaaelige Haandspage under Armen og holder en Hornlygte i sin fremstrakte Arm.

14. Ved Graven. Manden der skilte sig ud fra Gruppen sees i Nærbillede. Han raaber, Titel: Fik Du fat i Personen, Samson?

15. Samson og Præsten. Samson raaber, Titel: Javel. Skynd jer bare Mændene.

16. Ved Graven. Der bliver Travlhed. 6 Mand løfter Kisten ned af Vognen og bærer den hen til Graven, hvor Tovværk ligger parat. Samson og Præsten kommer ind i Billedet under dette. Præsten ser angst til. Samson lægger sin svære Haand paa hans Skulder, han trykkes ned. Samson ser ham i Ansigtet. Titel: For Fanden! - I Vorherres Navn, vilde jeg sige. Den Døde har fortjent at blive rost i sin Grav. Præsten nikker fjottet. Medens dette sker i Forgrunden, hejses Kisten hurtigt ned af Hænder som er syvde i at haandtere Tovværk og som har Kræfterne i Orden. Samson "ser" Præsten hen til Graven, han gaar derhen, fulgt af ham.

17. Nærbillede af Præsten og Samson. Præsten ser sig søgende om blandt de søre Mennesker. I intet af Ansigterne finder han Gudhengivenheden indskrevet med særlig kraftige Træk. (Maaske Panorama af de 20 Mænd) Titel: Og saa talte den Husby Præst om Synd og Syndens Følger, thi han mente, at der maatte ligge noget frygteligt og forborgent til Grund for den natlige Færd. Han begynder at tale.

(Her indskydes et Par Nærbilleder af Præsten og de andre og af den skræmte Bonde.)

17a. Nærbillede af Præsten og Samson. Præsten kaster Jord paa og gaar ~~til~~ tilbage, seende angsteligt paa Samson, som med lukket Ansigt har hørt til. Saa gaar Samson frem, han krammer sin Hue i Hænderne, ser et Øjeblik paa de andre. Taarer vælder frem i hans Øjne, da han siger, Titel: Jeg vil bede Vorherre om godt for Dig, min gamle Kaptejn! Du har i Dine Levedage været en flink og retskaffen Karl, bedre end vi Andre her. Gudfader velsigne Dig. Saa sætter han Huen paa Hovedet, giver en kort Ordre, man tager fat med Skovlene og begynder at fylde Graven, medens Samson trækker Præsten med sig. Billedet toner bort.

18. Toner frem. Præstens Stue. Samson og Præsten kommer ind. Præsten fryser og holder Hænderne hen til Bilæggerovnen. Samson tager nogle Penge frem og rækker dem til Præsten, Denne ryster paa Hovedet. Samson stikker Pengene til sig igen og sætter sig tungt. Præsten ser spørgende paa ham. Samson ser længe alvorligt paa ham. ~~Billedet toner bort.~~

Titel: For at de kan finde Aarsagen til Bevarelsen ~~til~~ i Nat, men vi som læst som til Rusland, - den ~~afholdte~~ Aften, da Kys Katharina den 2^{den} blev udråbt til Kejsersinde.

Billedet toner ~~bort~~ over!

Russisk
19. Slotsgemak med Hojden til Maa.
Kejsersinde Katharina modtog for Altanen det nedente forsamlede Folks Hylde. Hver gaar ind, man ser Triumpfen og Gleden i hendes borte Ansigt, hvin gaar atten ind for Altanen.

20. Billedet af Folkemængden, der raaber og jubler.

21. Et Nærbillede af Kejsersinden.

22. Slotsgemakket. Generalen kommer ind. Billedet, idet Kejsersin-

inden kammur ind fra Altauus.
 Han hojer sig, men er spørgende
 for ham. Han siger, Titel: Deres
 Majestæt, Prinsessen Elisabeths Autogr.
 nover n; deth Qjeblik for sig
 mod det Sked, Deres Majestæt har
 bestemt. Kejserinden afskedige
 ham værdigt. All, indtægen Slots-
 papir, for. Den knude med og mod.
 Tag, ham Visjener, Billedet tæne
 over i.

22. Presten Hui. Presten er vinderen
 for Larsson

23. Landskab med Vig (Nat.) h. Karosser
 med rindende Farspand og
 herunder Soldater køre i Galop.

24. Verkelted i Karosser. Elisabeth,
 Fri Krakow og Playard. Prinsessen
 riddes tilkøjet, kabet af mestig,
 Paarene rindes med ad hendes
 Kinder.

(Nat)

25. Landskab. Bakkekant. Vognene
 farvinder med ad Bakken.
 Billedet tæne over i

26. Presten Hui. Presten er vinderen
 for Larsson, som lig har skrevet
 sin Fortælling. Lou spørger Presten,
 Titel: Hvad angår det den Døde?
 Larsson siger, Titel: Den rolige,
 H. Pastor. Nu holder vi en Skrey
 skærper til Kinder. - - Prinsessen

blev foreviset til den yndede Stald Hovmester,
 hvis ^{omgæver} ~~hans~~ ^{herbedent} ~~et~~ ^{et} lillt Hof, ~~til~~:
~~Stalden af ~~Fru~~ ~~Dronning~~~~

Billedet tomes over i

hos Prinsessen,

27 Salont i Hovmester. Prinsessen, Fru Brøns, Playard, som Gordon, Hørdens og norsk Hofdame og hvers ridder grejpede i Stuen. En Hofdame klæmpede sig til Spirit. Prinsessen ridder ledt for sig selv, keder sig og så sig med sig ud for sig.

28 Verbilledet af Prinsessen. Titel: Medens Spirituets (Klænges sprøde) Tans lod, søgte den ulykkelige, forviste Prinsesse Tans kort til det Lands Heltet, som hun vidste, hun aldrig mere fik at se. - Hun fulgte sig som ^{Fange}, ~~ensom Fange~~, - og ensom og isoleret fra alle - ~~indtægter~~. Kun en eneste...
 hun drejs lausomt Hordet, som det var.

29 Port af Løjtnant Gordon. Titel: ... en faldt Marinerofficer, Johan Gordon, der af en af Hofdamerne var blevet indført over det lille Hof, kendt kaldt Løinet frem fra hendes Leve. Verbilledet af Johan Gordon. Han ridder lystent til Musikken, drejs Hordet og med Prinsessen's Blik. Et Udbrud af Glæde og Qvædet viser sig; hans Ansigt.

30 Titel: Det lille Løinet blev opfattet af ~~den Hofdame~~ som horder Emma Halber, Datter af den nye Kammerens Halber til Aaher, - Gordon. Barndomsveninde. Verk af Emma. Hun se med det skjulte Skinsyge fra ~~den~~ den Prinsesse til Gordon.

at Prinsessen aldrig sendtes til anden
end denne ene, ~~og~~ ~~derfor~~ ~~ikke~~

31. Titel: ~~Der var selvsagt~~ ~~med~~ ~~sendt~~
~~Prinsessen~~ Fangerest, fra Belows, Op-
mærksomhed. Fra Below. Narkells.
Him selv skarpt mod Gordon.
~~der~~ ~~blendes~~ Him drejer Hovedet til
Siden, der ~~blendes~~ op. Harder kom
sær ind; Narkilledet. Titel:
Hr. Kammerjunker Harder, hvem
er egentlig denne. Cojlmot Gordon,
som jævnlig spør at han forbrænt
Dem; Prinsessen. Brevet?

32. Narl. af Harder. Han er overlevet
ovr mod Gordon, navn. Titel:
En Borgerlig! - En ærverig ~~Hælling~~ Fyr,
der moeth forlade Flander p
af Mangel p Hambarh.

33. Salon hos Prinsessen Prinsessen oplyste,
at alle Gjens hviler for hende.
Him gæt en uvillig Bevægelse.
Siger saa: Titel: Han det af Keel-
romhed for dette Sted: Him bety-
de den spillede Dams, at him
maa holde op. Him siger sig inite-
ret, gaes lidt indet, vander sig
saa og siger: ~~er~~ ~~de~~ ~~de~~ ~~ikke~~ ~~kan~~,
der kan finde for noget, det
kan nae den hjertelose Tiel i-
lyel. Him saa Gje for Emma.
Lad os for den Hiertin, der be-
gynat for se ledet, om denne
Strandene for sin Hjerter, hvad
var det, han had.

34. Narl. af Emma. Him er lang for
Prinsessen - Medlem (Titel)

35. Narl. af Gordon Hans løfte hertigt

35 Hovedet med Emma.
 36 Billedet af Prinsessen Hæn slaaes over
 i et ^{nervert} smil, klapper i
 Hænderne

36 Balon hos Prinsessen
 Prinsessen har satte sig alle lejre
 sig [#] og saa Hænder og sin Qualme
 Emma begynder at fastholde
~~Billedet~~
 Text. Far to der siden ved Fader,
~~mit~~ min Søster og jeg i Havestien
 for deler, ~~da~~ da min Svoger,
 Tekonjunktur Karner, træde ind i
 Billedet tomt over i . . .

37 Havestien for deler Overstomning fra
 36 Haller, gaar og distere Semi-
 marit Petersen, en Adhæret, skel
 Tøje, en Skovler, Ved et Bord
 riddes Anna og Emma med sig til
 Døren gaar og, og Karner træde
 hertil ind, siger Text: Jeg maa
 og Sted, jeg har lige faaet Mel-
 din om, at Hæderens Kutter
 er kommet ind i Ringen. Han ind-
 tager stor Glæde. Kun Anna
 gaar sammen, men Emma bes-
 lige hendes Karner omfarne skides
 løst sin Rose og gaar. Damesse
 følger langsomt efter. Petersen
 springer med stiv, stirrende
 Bine og vil med mere
 Haller, lunge han' lict kystet
 hi Sade igen

38 Jaadyløds for deler Har holdes
 10 Strandyttere til Hent. Karner
 hertil ind og i ^{Faderen} Sælden, alle
 ige har, i Døren kommer Damesse
 me til Sjue,

39. Bedilled af Danerne af Anna
 ses meget tydeligt for ~~Anna~~ Danerne
 er. ~~er~~ det tydeligt; ~~der~~ er det
 spændende; jeg kunde have lyst
 at se denne ~~bedilled~~ engang.

Jeg tager desuden til Stranden.
 Anna protesterer, men ~~Anna~~
~~kan~~ ikke standse, liler ind i
 Huset. Anna efter. Staks ~~af~~ ^{for} Kommer
 de tilbage med Perstøj, og ~~er~~.

40 Hedelandskabet De to Ryttere jager
 af Steen. Fomr løst

40 Titel tone og ~~en~~ Time senere
 havde min Søster og jeg været
 Stranden. Fomr løst

41 Heere med Hav i Baggr. De to Damer
 kommer ind i Billedet, jager frem.

her følger Side 11.

42

20: Opkløending. Ved Stranden. Stort Felt. Ude, et Stykke til Søs, ligger "Maagen", en sort Kutter med slank høj Rig. Paa Stranden staar nogle Fiskere i en Gruppe. Mellem Alitterne sees Glimt af Strandryttere til Hest. En enkelt Strandrytter er staaet af og ligger spejdende paa Toppen af en Alit. Mellem Kutteren og Land ligger en Jolla, i hvilken der sidder en Mand. Det er Eftermiddag og lav Sol. Vejret er roligt. Karner kommer flygende forbi i en Sand sky, fulgt af sine Folk. Fiskerne diskutere ~~rør~~ Karner's Chancer for at faa fat i Smauglerne. Da Karner indfinder sig paa Stranden, ser man Storsejlet blive hejst ude paa Kutteren.

43

21: Nærbillede af Fiskerne, Strandrytterne og Karner paa Stranden. De aabner Klyngen, da han rider ind ~~KARNER~~ Strandrytterne følger hans ~~Eksempel~~ ^{ks} Eksempel. Karner henvender sig til en af Fiskerne, en lun Pyr. Han ryster paa Hovedet og siger: ~~KARNER~~ Toldinspektøren kommer for sent Jeg tror, at alt er i Land - Kutteren venter vist blot paa Madsalune - han er ikke kommen om bord - siger Folk, der har Forstand paa det. Han smiler svedent. De andre Fiskere veksler Sjekast. Karner ^{ser} sig ~~udende~~ ^{omkring} rundt. Han ved som sædvanlig intet Raad. Sejlene hejses stadig ude til Søs. Jollen rør lidt nærmere Land, forsigtigt.

44

22: Klitterne. Noget tilbage fra Stranden. De ^{to} ~~tre~~ Damer kommer og ser ud over Havet. ~~Prinsessen~~ ^{sejer,} siger til Emma, Titel: Jeg vilde gerne se den ~~ne~~ Madsalune en Gang. I det samme rejser sig "en temmelig høj Mand" sig op fra en Klitakrønt umiddelbart ved deres Fødder. Han er klædt i Matrosdragt, hans Haar er langt og blondt og omfatter sammen med et stort rødligt Skæg næsten hele Ansigtet. Han har en sort, ^d laaden Hue trykket ned i Panden. Han hilser med et Smil paa de forskrækkede Damer og siger Titel: Det kan De let komme til - for Madsalune det er søsænd mig. Med et Flik ned til Stranden gaar han helt op paa Klitten og staar foran Prinsessen. *Emma*

45

23: Nærbillede af de to. De betragter taxist hinanden. Han med et lille Smil, hun med Undren. Den viger for en vis Kulde, ~~man forstaar hun er~~

46
24.

indrer at hun har forglemmt sig. I det samme viser Hovedet af en Strandrytter sig bag Klitten. I et Spring er Madsalune nede af Klitten. Han får dog Tid til at svinge sin Hæse til Farvel. Rytteren hugger Sporerne i Hestens Sider og forfølger ham. ^{Klitterne} Han raaber til sine Kammerater, og snart er Smutvejene mellem Klitterne fyldt af jagende Heste og raabende Ryttere. Der kommer Bevægelse nede ved Stranden. Karner sprænger med sine Ryttere op mod Klitterne, idet Madsalune // sjensynlig ønsker at trække alle Rytterne fra Stranden ved at løbe i zigzag mellem Klitterne. Da Karner er oppe i Klitterne med alle sine Ryttere og kun Fiskene er paa Stranden, springer Madsalune ned fra Klitterne, løber saa hurtigt han kan ned til Vandet. Manden i Jollen har rejst sig op. Madsalune standser et Sekund, sætter Hænderne for Munden og raaber, Titel: Samson skal føre Kutteren til dens Plads uden at vente længere. Manden derude gør Tegn til, at han har forstaaet og roer hurtigt udså mod Kutteren, hvis Besætning synes at forstaa Ordren, idet Ankeret tages, og Skibet svajer om under Trykket af Sejlpresset. Rytterne er nu kommet ned paa Stranden, og et Tagfat begynder. Billederne lader sig ikke udskrive, ligesaa lidt som de enkelte Billeder under Forfølgelsen i Klitterne kan arrangeres, før man kommer til Pladsen. - (Der hugges event. Nærbilleder ind ^{et} ~~at~~ ~~Prinsessen~~ og de to Damer som Mellembilleder i spændende Øjeblikke. I disse Billeder ser vi, hvorledes Damerne begynder at gaa op ~~mod~~ mod Aaberg, ilde berørte af Menneskejagten.)

25. 47

XX ~~22.~~ Titel: Hedens ~~Prinsessen~~ og Damerne langsomt gik op mod Aaberg, trak Jagten paa Madsalune op mod Slottet. Ved Aabergs Havegarde. (Som ~~61 i 1ste Akt og 19 i 2den Akt~~) Damerne kommer gaaende. De standser og ser mod Havet. Prinsessen siger, halvt for sig selv, henvendt til Emma, Titel: Den Smugler havde nogle mærkelige Øjne. Emma, der ikke har megen Fantasi svarer at eller andet samtykkende og bereder sig til at gaa ind, da en Strandrytter kommer til Syne, han spejder rundt, rider ud af Billedets Side. Saa snart han er borte, viser Madsalune sig for Enden af Hækken, han ser efter Strandrytteren og løber indod det Sted, hvor Damerne staar. Seminarist Petersen kommer i det samme ind i Bil-

ledet, inde fra Haven (~~derses han skal deltage i Jagten kan han komme hinkende ind i Billedet fra Siden~~) Madsalune standsar, siger med et polisk Smil til Emma, som modigt vil spørre ham Vejen, Titel: De kunde da nok lade mig komme ind i Haven, - det var da i Grunden Damernes Skyld, at Rytterne fik Bje paa mig, og.....Han vender sig og ser mod Vejen, hvor tre Strandryttere kommer jagende. ~~Prinsessen træder til Side for at give ham Plads,~~ ~~han~~ vil springe ind, men Petersen forsøger at gribe ham. Han faar et Slag, der sender ham en Tur i Jorden, Madsalune vil flygte, men det er for sent. Rytterne omringer ham. Karner kommer galloperende.

48

~~26. Nærbillede af Madsalune og Rytterne. Den altererede Fou Grabov har i Rader trukket Prinsessen med sig ind i Haven, Madsalune staar med Ryggen til Hækken. Karner rider tæt hen til ham, siger haunligt leende, Titel: Saa fik vi da endelig fat paa Dig, lille Mads, Madsalune smiler frejdigt og nikker. En af Strandrytterne springer af Hesten, trækker en Snor frem, og Madsalune lader sig binde. Inde i Haven har Emma og ~~Prinsessen~~ ^{Prinsessen} været Tilskuere. Fou Grabov er en Besvimmelser nær og det gaar ud over Petersen, som raa støtte hende i sit Ansigts Sved. Karner giver en Ordre, og Rytterne sætter sig i Gang. Idet Madsalune begynder at gaar, vender han sig og ser mod Prinsessen.~~

~~27. Nærbillede af Madsalune. Han smiler taknemligt og bujer Hovedet hilsende.~~

~~28. Nærbillede af Prinsessen. Han sender ham et bedrøvet og medlidende Blik og gengælder hans Blikket usædvanligt. Emma ser forbavset paa hende.~~

49. Ved Aabergs Voldgrav. Toget kommer dragende. Madsalune skærrer Ansigt og erklærer, at Tovet, som er bundet om hans højre Haandled, snævrer. Karner giver tvivlræddig Tilladelse til, at det løsnes lidt. Idet Rytteren, som holder den anden Ende af Tovet, vil stige til Hest, kaster Madsalune et lynsnart Blik bag ud og konstaterer, at han staar knapt en Meter fra Voldgravens Skrant. Han kaster sig bag over, Rytteren falder

af Hesten og ruller sammen med Madsalune ned i Voldgraven. De andre ser hjælpeløst til. Karner skælder ud og giver Ordre, men ingen gør Forsøg paa at springe ned til Smugleren.

50. Nærbillede af Prinsessen og de andre i Haven. ^{Søstrene} Alle stirrer mod samme Punkt. Man ser paa ^{Emmas} Prinsessens Minespil, at Optrinet berører hende stærkt.

51. Voldgraven. Madsalune og Rytteren i Vandet. Rytteren dør med at klare sig, hvorimod Madsalune er i sit Es. Trædende Vande og bidende i Snoren, han har om Haandleddet, skærer han den over. Smugleren ser, idet han er ved at kravle i Land paa den anden Side, at Rytteren er ved at synke, han svømmer med et Par Tag over til ham, hjælper ham over til den anden Bred, (den modsaatte af den Karner og Rytterne befinder sig ved) Madsalune kravler op. Drivvaad hilser han dybt paa Karner, Titel: Hvorfor kommer De ikke herover, Hr. Inspektør. Jeg føler mig saa ensom. -

52. Nærbillede af Karner. Han er ofmagtig i sit Raseri. Enkelte af de Mænd, som ses i Billedet, fniser svagt.

53. Nærbillede af Madsalune. Alvorligt nedfældende siger han, idet han blotter Hovedet igen, Titel: Jeg ønsker Dem en god Nat og drøm lidt om mig.

54. Ved Voldgraven. (Fjernbillede) Madsalune gaar ind over Heiden. Karner staar midt blandt sine Trofæste og ved ikke sit ^{me} levende Haad. ~~Saa giver han en kort Ordre. De Ryttere som er staaet af Hesten, springer op og hele Bunden sætter sig i Bevægelse. Galop. Samtidigt begynder Madsalune at løbe. Billedet tænes over i mørk.~~

55. Demningen ved Havgærdet. De er gaaet ud paa Vejen for at se hvad der foregik ved Voldgraven. Emma er ganske kold overfor det hele. Fru

55. Salon hos Prinsessen. Alle sidder spekulativt, da Emma slutter med Titel; Siden har min Soop stadig forfulgt Madsalune, men uden Held.

56. Portrætter af Prinsessen. Hver
er meget interessant og spændende,
Titel: Hvordan ser den skønneste
Mand ud?

57. Portrætter af Gorden. Hver der
Korset og se på Gorden. Titel:
Hvis Gorden havde skej og lyst
Haar, ville han være hans tillykte
Billede.

58. Portrætter af Gorden. Han lofte af
nem og se hermit i sine
hænder. Det ~~for~~ vides lidt
jubilant på ham. For så
han over, et lille ~~stykke~~ af sig,
Jeg skal lade mit skej viden,
min Dams og for at komme
til at ligne den Dames Helt.

59. Salon hos Prinsessen. Alle møder
sig, indtager Gorden, som aldrig
kan finde noget tiltrækkende eller
morsomt hos Gorden.

60. Portrætter af Gorden. Han siger
stikende, Titel: Den "forresten
og ser meget makrosagligt over
den, naar De gør, H. Gorden, men
hordan er det, har De ikke også
vært ved Kladden?

61. Salon hos Prinsessen. Prinsessen
rejer sig for at se afværgt Lituati.
og en viden Udvikling, som kræver
på Gorden og sig lidt nervøs,
Titel: Det "sent, min Dams
og Hver. End er jeg til E. Maw

siges sig, Damerens ansigt, Herrens
 blikke og kysser hendes paa Haanden.
 Selvkøbet forlader Salanen Gordon og
 den sidste, ~~de kan se ved Døren, kaldes~~

62. Nærb. af Prinsessen. Hun ser mod
 Døren, kaldes.

63. Nærb. af Gordon ved Døren. Han vender
 sig og gør invid hendes, ud af Billedet

64. Salon hos Prinsessen. (Hærbilledet)
 Han kommer derhen, hun ~~siges~~
 spørgs lidt nervøst, Titel: Repet de
 saa alligevel. Han ser længe paa
 hendes blikke, hun drejer sig fra
 ham. - Fajst, når de endelig er rejse-

65. Nærb. af Gordon. Med et lykkeligt Løst
 siges han beklagende, Titel: Han ventte
 mig paa Aaberg.

66. Nærb. af de to. Hun ser næsten
 tryllende paa ham, kysser drejens
 pludseligt Hovedet og ser mod Døren.

67. Nærbilledet ved Døren. Fri Grabow
 staar med et livligt Blik og et lyst
 tunds Udtryk.

68. Salon hos Prinsessen. Ho de
 se mod Døren, hun rækker haan
 Haanden med et Løst, Titel: Gudst,
 Løjtnant Gordon. Tank sin over,
 hvad jeg had dem om. Han smiler,
 gør med en beklagende Besejelse.
 Der kommer Led og Træthed om
 Prinsessen, sammen sig Gordon og Fri
 Grabow har forladt Salanen. Hun smiler

sammen for en Hol, se træer
 og sørgmodigt ud for sig. Afblænding.

69. ~~Op~~ Titel: Kom efter midlens to Mene
 ud et Krok udenfor Havnens. Nat.
 Ophleending. To Heste anes i under
 Snekrone. En En bred Skikkelser,
 Samson Goliath, stær, stolt
 tu en Kaardspær, og stierer kenat
 Vign. Gordon, iført lang Kappu, kom
 ned frem, mellem Trostammene.
 Samson havis ham Thriet,
 ved det hoven han v, da Mærket
 under Sneeren skjuler ham.
 Han går sig klar til Farsvar.

70. Marbilledet af Samson. Gordon
 kommer ind i Billedet, Sam-
 son havis, Titel: Det zite gaet
 i hvor Nat. Vi min skjude is,
 hvis det skal reddes. Gordon se
 uret for ham, Titel: Kan jeg de
 aldrig ven for jer. I Dan, uden
 I skal kludre. Samson svar det.
 Gordon vender sig for ham. Han
 føler ham.

71. Ved Krattet. De bedste Hestene
 og rids hest ad Landevejen i
 Galop. Afblænding.

Artur Andersen

72. Ophleending. Prinsessen Soverens
 kørn ridder for Sengskanten,
 sende ud for sig. Titel: Løjtnant
 Gordon - jeg elsker Dem. Min rejse
 sig, punkt lynt ud, som, Seng
 Maden skem ind. Det for det.

- 73 Prinsens Havn Nøtte Dag. 7 Haven og Hof-
damerne ~~handede~~. Der spilles Ringspil. 7
Begynderen er Fin Grabow og Playard
ic. Prinsen og prinses, hin taler en Ring,
og man ser, hin stanger i Jorden og skæn-
de for den Hofdame, der ~~talte~~ kastede
Ringen.
- 74 Prinsens Havn (Nashilled) Fin Grabow og
Playard taler sammen. Titel: De ~~blev~~ indblevte
denne Situation; i Aftes blev han efter
Gæsternes Bestyng, og i Dag har hin
endat at skelke Herder for sig et
søge ham! Playard ser let og uheldig ind.
- 75 Prinsens Havn Nashilled. Prinsen kaster
Ring og Prinses løst, glæde Hovedet med
de to ~~Banker~~ ^{Banker} stanger i Jorden: og det
ring, de skælver om! Hin røbe sig
for en Bank.
- 76 Prinsens Havn Nashilled. ^{Fin} ~~Fin~~ ^{Prins} ~~Prins~~
Jov og Playard ser fortvivlede
mod hende.
- 77 Prinsens Havn Nashilled. Hofdamerne
samler sig med Prinsen.
- 78 Prinsens Havn Alle ser mod Prin-
ssen, Harder kommer ind i Billedet,
Prinsen springer og.
- 79 Prinsens Havn Nashilled. Harder riger
til Prinsen. ^{Tekst:} Ligt vant Jorden
har det ikke været hjemme; Nat-
han maa altsaa være fæst og Steer
straks efter, at han fæled Bælet
i Aftes! Prinsen stirrer angst, men
samtidig krævet for ham. Hin
bider Laberne sammen. Harder ser
med det skjulte Fryd for hende
Hin tagt glædelig en Bestemmelse,
Hendes og.
- 80 Prinsens Havn Prinsen kaster

80 for Demme. Tekst: De har ofte
 talt om at vise mig Belag. De
 rejser straks og anmelder mit Brev
 for og følge indtræffer alle i Dagen
 morgen! - Og hun gaa med en kongelig
 Holdning. Demme er efter hendes
 Horder og gaa hen til Playard og
 Fru Zabelen, ~~Billestøtten~~

81 Prinsens Søvegen om Prinsessen ind,
 hun gaa hen, stirrer ind ad et
 vindue, hun synker ned paa en Stol
 og rejser Tekst: Stenens Felicitet, skal
 du da jages hel dit Liv. Blev blot
 af dine Egenskaber, nu gaa af din
 Plenum! - Hun skjuler Ansigtet i
 sin Hænder og hører Billestøt

82 tones best. Tekst:

82 Jøde i Ringhilling ^{Tekst:} den gode Stad
 Ringhilling drøftede man samt dig
 - med blandede Følger -
 Voldingentön Kønens Held over forsmugle-
 re i Heddingen ^{med blandede Følger}
 - - - - -
 og de fire Vogne belæred med Tøndes
 forvinder ind i Gørtgiverstedets Rejse-
 stald. Til Helt holdt Kærner og dennes
 stolt af færen. Og og her vender han
 sig stolt mod Borgerne. Bøge han holdt
 4 Stranddytten til Helt. Naar den sid-
 ste Vogn er kørt ind, (uden Helt) bli-
 ve Bøge Porten læret. En Strand-
 rytter overværet Kærner Nøgle. Han
 adkøber ^{viden} den en alde Tolden ledse-
 mand, der staa hos ^{Tekst:} De staa inde
 for Kærner til i Møgen $\frac{1}{2}$ De kommer
 mere mand! - En af Borgerne traad
 frem, letter for Heltten. - Tekst: Med
 Forlen gik Inspektøren ogsaa fat
 i Heddingen ^{rejsen?} - Kærner trykter for Ho-
 vedet, ser Manden med Jorden

- 83 ^{Tekst:} V. sig, ikke endnu! Han der trækker sig tilbage
- 85 Gade: Ringkillingen den grøge Berge smiler svedent.
- 84 Gade: Ringkillingen Karner siger til sine to søn. ^{Tekst:} i idder af i Kroen, og efter et ufaaldt drøyer sig igen til Stranden! Han bliver overbunden for Hængden og rider bort som en mindet. ^{Tekst:} Første!
- 85

Borgerne Karner.

50. Nærbillede af ~~V. sig~~. Den ene siger, idet han ser efter Vognen som forsvinder ind i Pakhuset, Titel: Det er første Gang, Madsalune har haft Uheld med sig. Pokker staa i det, jeg har for 1200 Daler Silke liggende paa Vognen. ^{Den} anden ser sig om, for at undersøge, at ingen lurer, saa siger han, Titel: Hvis jeg kender Madsalune ret, saa faar Du nok Din Silke i Hus - toldfrit. Den anden ser undrende paa ham. Karner kommer ind i Gruppen og de giver sig til at tale om noget andet. Billedet afblændes. ^{Pli delig} vender de sig begge.

- 86 Gade: Ringkillingen Borgerne inden for Kroen stirrer hen ad Gaden, ad hvilken man ser en gammel Kvinde kommen riderde for et segne færdigt Udgang sig. ^{Tekst:} Riksten Ryle var en gammel Original, der levede i de i Heden - sydeden viste hin i, Ringkillingen, men der stod sigtens om hende, naar han diktete op! - ^{Kenten} stand-
 ne var Hart, smiler til Borgerne der sky nærmer sig. ^{Hind sig, Tekst:} grad ind i Fol-
 kens. Han, der knæstet da stot mys, vil i Høgen lække færdig - Mads-
 lpinde la's sig ikke fide - det er Kjesten Ryles Ord! - Han staa
 en høj Latte op, strammer
 Tøjlen og rider bort. Borgerne stirrer
 efter hende.

87 Jaar: Pengjehing Kesten rider
med ad Jaaren. Billedet liden
og.

88 Kahyt for Maagen Tekst: Madse liden

Billedet toer langent og for en
tom Kahyt, hvor man ser Smigler-
dragt, Pany og Skeg ligge fremme.
Naar Billedet har startet at Gjæbelig,
toer langent frem - Ligt naer
Johan Jaden, ha rider bejet over
Bredet, betragte vemodigt Skegget
og Panyen, saa smiler han lidt.
Døren gaa og, og Jacob Jaden
traeder ind. Johan vender sig og
riser smilende. Tekst. Hvad vil min
Bredes Jacob, der iden sidste Tid
synes mig lidt for blid og frygt-
som?

89 Kahyt for Maagen Med billedet. Jacob ser for
Johan. Hans Ansigt spejler hans store
Hengivenhed for Broderen, men samtale's
Bekymring. Tekst: Johan, I jeg vil ad-
vare dig mod det Forehavende i Dag.
Hale og gaaer i Haserne gaa og.
Hvor lange skal vi fortrette denne
Niskromhed? -

90 Kahyt for Maagen Med billedet. Johan
rynker Bagnene, men snart gaaer Mad-
tyghet over til bertent Alva
Tekst: Mit hoje skal kendt di. Bli-
ver hin - min fagre tyntind - smit,
skal mine Kaar ver hendes værdige.
Og gaa troit dig, ^{Jacob} gaa et ikke
saa Sjænt.

91 Kaligt for Maagen Wahlstedt og om
 Karner overlister sig, tænner du saa
 for, hvorledes du staaer i hendes
 Gjensigt - halvt Færdig!

92 Kaligt for Maagen Wahlstedt Johannes
barsket for Jacob. Tekst: Karner haaler
 mig en gang en fattig Hund - der for
 berittelse for at leve sig - gennem
 hani. Og han vil seelig komme
 mig nærmere end ~~at~~ en Kugle
 kan komme først! Men
 den Dag ligger langt borte, og nu
 skal vi først indbyrdes skaffe ham
 en Omgang og de gode Ringkilling
 uden toldfri Varer og en sund
 Lutte! -

93 Kaligt for Maagen Johan rejser sig,
 gaaer hen, tager Jacob om Skuldrene,
 siger. Tekst: Hils din Arbejds - du trækker hende
 jo i Dag! Han puffer Broderen
 ind, tager hurtigt Frakke og Vest af, og
 begynder at forvandle sig til
 Smigler.

94 Ved Klitterne En Vogn belæret med
 Tønder ganske lig dem, vi saa
 i Ringkilling, holdes ved Stranden.
 Samson staaer og stirer ind med
 Maagen, - han løfter Hænderne for
 spindelen - raaber. Billedet tæner ~~over~~ ^{over}

95 Paa Maccus den Overtøining fra
 94. - Johan (som Madeline) og
 Jacob springer i Skibs-fallen,
 over. Billedet tæner ~~over~~ ^{over}

96 Ved Klitterne Overtøining fra 95 -
 Broderen springer i Land. Samson
 og Madeline og for Vognen, der
 ikke hørt, Jacob rejste den

97 Ned Klittene og Strandene Anna kommer
 til Lyng. Hun ser sig dygtigt om,
 gaar ind ad Billedet

98 Ned Klittene Langt borte ses Høgen.
 Jacob ser efter dem. Anna kommer.
 Jacob gaar hen ad billedet; Møden
 griber hendes Hænder og beholder
 dem længe

99 Ned Klittene Ned billedet. Anna ligte
 thought. Hendes Blik røber hendes
 Kærlighed Takst Jacob, jeg er saa
 angst i din Dage for Dens Skyld!
 Vil de ikke blive og et farte med
 dette Skib!

100 Ned Klittene Ned billedet. Jacob ser
 bedrøvet for hende, ryster for
 hovedet. Takst: ^{uvelige} Børst hils
 og mig til Madam.

101 Ned Klittene Ned billedet. Hun er
 bedende for ham. Takst: Tank øger
 lidt for Dens Venner
 og saa, at jeg, ^{Dens Fjender} Hjertens, næsten
 bliver Dens sparydige! - Tank øger
 for Lykke, der øger haster, dund
 for Dem!

102 Ned Klittene. Ned billedet. Jacob ser for
 hende med et strålende Smil

103 Ned Klittene Ned billedet. Han strækker
 Armen ind mod hende, hun
 ser smile til ham - og glider
 ind i hans Arme. Billedet stans
 kort

104 Landskabet med en Lind Of blandning.

Medelimes Høgen kommer kørende.
 Samson ses ikke; fra moderat
 Side kommer Kesten Byll ridende
 stander ved Høgen

105 Kæbelledet og Nogen Kesten smiler
 til Madeline. Han sidder hende, ^{men bliver} ~~han~~ ^{straks} ~~han~~
 griner og ~~part~~ ~~tonerne~~ ~~han~~
 glæder sig, siger Tekst: Den skatte gave efter
 Ringhjulning, lille dags. Karner og du end-
 ni. Kør helle Karossen ind til din-
 den og vent, til han ser dig og flyver
 til Dyrerne og Rørligheden! ~~han~~
 griner igen og rider videre.

106 Landerij med Linda Kæbelledet Rie-
 sten vender sig, ^{riker.} Tekst: Lille Mads,
 hvis du har en Kende Rhum, see
 her jeg Torsten! ~~han~~

107 De Nogen Kæbelledet ^{solene} ~~smiler~~
 og nikkler.

108 Landerij med Linda ^{solene} ~~shede~~
 Nogen ind i Lunden. Kesten
 ses i Baggrunden ^{port} ~~riker~~ ^{solene} ~~port~~

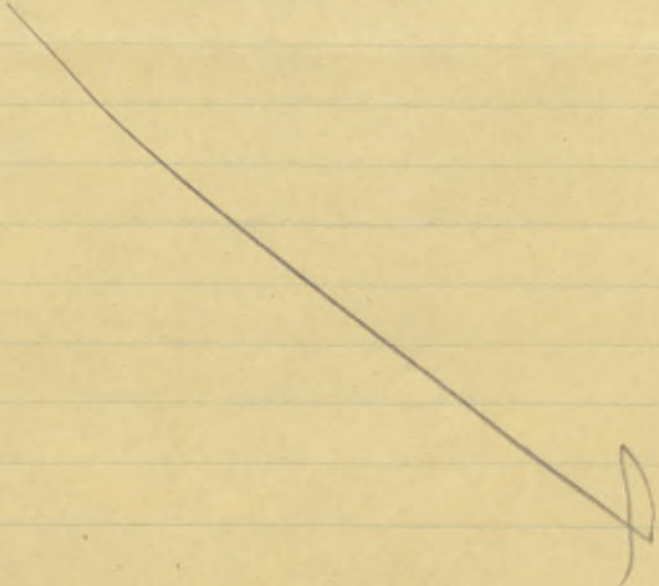
109 Mad: Ringhjulning Aften ^{toner} ^{wort.} ~~Dytorming.~~
 Tekst: Men da Ringhjulning ser, ~~høste~~
 endnu en Nogen ind i Rejstalen.

Teksten fort: Bagfærd-Dekoration angivelse!
 17.

- Smuglerne Nogen
 kommer kende

~~videre for 25~~

110. Frau Rejstalden Nogen
 hører uden for Stæden. (videre
 på det markenskrone Ark)

spejder mod samme Punkt, event. er Ekvipagen synlig som Silhouet mod Horisonten. De gaar ud af Billedet efter en kort Raadslagning.

124. Ved Landevejen. Zigsjernerne kommer løtende, dækker sig i Lyngen paa begge Sider af Vejen. Vognen kommer kørende (kan tages i et Sving, saa man hurtigt har den i nogenlunde Nærhillede. Zigsjernerne springer op, ~~KK~~ ~~KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK~~ Hestene stejler, nogle af dem griber Hestene ved Hovedtøjet, andre river Døren op. Kusken trækkes trods fortvivlet Modstand ned fra Bukken.

125. Nærbillede ved den aabne Vogndør. En af Zigsjernerne staar paa Trippet og siger, idet han strækker Haanden frem mod Prinsessen, Titel: Naadigfruen skal ikke være rød. Vi skal barestens ha lidt til Aftensmad. Frem med Sølvstøjet - lidt rask. Fru Grabow/skriger, men en Haand kommer fra den anden Side af Vognen og lægger sig over hendes Mund. Prinsessen synker bevimet tilbage i Vognen.

126. Landevejen. Titel: Fru Grabows Skrig var alligevel blevet hørt af to gode Bekendte, som var paa Vej til Stranden. ~~To Skikkelser paa Heste,~~ Madsalune og Samson med Haandepaggen, kommer ~~gglepperende.~~ De springer af, Madsalune fyrer sin Pistol af paa Zigsjerner ved Døren. Han falder om paa Vejen. Samson griber den Zigsjerner, som er ved at kvæle Kusken, om Livet og presser Vejret ud af ham. To andre Zigsjerner lusker af i Mørket.

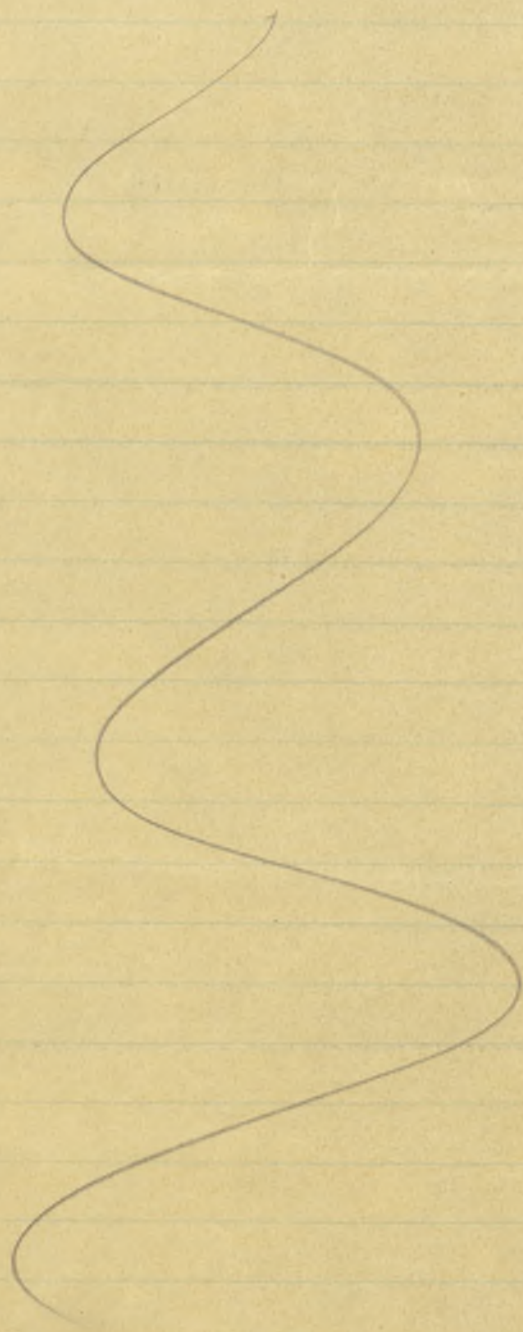
127. Nærbillede ved Døren. Madsalune bøjer sig ind og løfter den bevimede Fyrstinde op paa sine Arme. Han bærer hende ud, staar et Øjeblik, seende i hendes livløse Ansigt. Han føler Trang til at kysse hendes blege Læber, men gaar med en pludselig Beslutning ud af Billedet med hende, idet Samson kaster Zigsjerner fra sig som en Bylt. Han ser sig om efter flere, da alt er dødt, gaar han efter Madsalune.

128. Udenfor Kesten Ryles Hytte. Kesten er kommet ud ved Lyden af Skudene, hun staar med en Lygte. Et svagt Lys trænger gennem Revnerne i Skodderne eller Lemmene, som dækker Lysaabningerne. Madsalune bærer sin

122 Hederis lysten lystening tekt;
 samme lysten med Prinsens
Antonomas Wagnis Julius
Kanneren med ændte lysten
kommer hørende

123 Heder ^{Tekt} den Røstet var allende
langt blevet lystet af
Hedens Bedrind; Det at
Baal lige noget Tatertg-
per, temmelig skagt besluden.
Den lyst er indtil et
noget lystend. Han gør
Tegn, de — (videre før
 28)

110

1. Opblønding. Titel: Samme Nat skete der noget mærkverdigt i det ærverdige Ringkjøbing Told-Pakhus. - Det begyndte med at der ankom en Vogn med nogle uskyldigt udseende Tønder. Pakhuset. En Fragtkusk kommer kørende med en stiv Vogn, som er fyldt med Tønder. Vognen holder udenfor Pakhusets Gavl. En underordnet Told^eEmbedsmand kommer til Syne med en tændt Lygte, som han holder op i Ansigtet paa Kusken.

111. Nærbillede af Kusken. Man genkender Samsens Ansigt. Han har paa en temmelig haabløs Maade søgt at maskere sig som Kusk. Toldembedsmanden kender ham ikke, ~~XXXXXXXXXX~~ Samsen siger, Titel: Jeg skal bare til Ankers i Pakhuset med denne hersens Ladning. - hvis jeg ellers taler tydeligt nok.

112. Ved Pakhuset. Tolderen tager Bestik af Kusken, finder intet mistænkeligt, aabner med en Nøgle fra et stort Anippe Porten. Samsen kører ind. Tolderen (Vægteren) gaar med ind.

113. I Pakhuset. Vognen med Smuglergodset sees staa inde i Pakhuset. Samsen skæver til den, da han kører sin Vogn op paa Siden af den. I det han staa af, kommer Tolderen med sin Lygte.

114. Nærbillede af Samsen og Tolderen. Samsen begynder at spænde Hesten fra. Tolderen, der er slydrevorn, peger paa Smuglergodset og siger med et Grin, Titel: Saa blev Madsalune og hans Labanter alligevel den lille hval! Samsen, der vender Ryggen til ham, bider Tønderne sammen. Han har en tindrende Lyst til at kvæle Tolderen, men nøjes med at smile et sødt og seligt Smil, der skal være elskverdigt. Tolderen ser det ikke, han klapper kælent en af Smuglernes Kister, lugter til den, siger en Replik, som Samsen ikke svarer paa. Han trækker Hestene bort fra Vognen.

115. I Pakhuset. Han trækker Hestene udenfor, kravler op paa den ene, hilser Godnat. Tolderen er gaaet efter ham.

116. Udenfor Pakhuset. Tolderen laaser den svære Hængelaas og gaar et

26

~~W. O. R.~~

Par Skridt bort, tænder sin Pibe.

117. Landsvej. ^{M.} Samson kommer ridende langsomt med Hestene, han ser sig tilbage, drejer Hestene ind paa en Mark og rider tilbage.

118. Titel: Samtidigt blev Tønderne i ^{Rejst.} Pakhuset levende.... ^{Rejst.} Pakhuset. Eff² er at Tønderne har begyndt at bevæge sig paa Vognen, (den ene kan event. falde ned paa Jorden) gaar Bundene af den, og der kommer en Smugler ud af hver Tønde. ^(som alle Hænder Samson) De kravler ned paa Jorden og giver sig i Lag med Vognen, paa hvilken Smuglergodset ligger.

119. Ved Porten (udenfor) Tolderen lytter pludseligt. Ser sig om efter Hjælp, der findes intet Menneske. Han laaser op og slaar Porten paa vid Gab. Gaar nglende og angst ind. En af Smuglerne har listet sig hen til Væggen ved Porten, og da Tolderen er nogle Skridt inde, kaster han sig over ham. (Sees altsaa som Silhouet) Et Par andre Smuglere kommer til, og Tolderen bæres længere ind i Pakhuset. ^{Rejst.}

120. Ved Pakhusets Væg. (Udenfor) ^{Rejst.} Samson kommer ridende, holder sig tæt op til Væggen, lytter, nikker tilfreds. En af Smuglerne kommer løbende ind i Billedet, beder ham skynde sig, han rider hastigt ud. ^{M.}

121. I Pakhuset. ^{Rejst.} I Forgrunden er et Par Smuglere ved at stoppe Tolderen, som er bundet og kneblet, ned i en af Tønderne. Han stritter imod. ^{M.} Samson sees udenfor den aabne Port, han springer af Hesten og trækker den ind. Smugleren, som hentede ham, bliver sat paa Post udenfor. Da ^(illegale) Samson opdager den genstridige Tolder, tager han Haandsagen fra en af Smuglerne. Han stiller sig an ved Tønden (event. Nærbillede af ham og Tønden) Titel: Hvis du ikke bukker dig, saa gaar du i Stykker, og det ser grimt ud - hvis jeg ellers taler tydeligt nok. Den rædselslagne Tolder, som staar med sine bundne Arme i Tønden og rager op med Skuldrene og Hovedet, følger dødsangst Haandsagens Sving tilbage. Idet Spagen suser henover Tøndens øverste Aabning, dukker han sig lynsnart. En af de grinende Smuglere holder Laaget parat og sætter det paa. Samson læder Hestene spænde for Smuglervognen og kører ud af Pakhuset med hele

Histories. Billedet tones helt

Byrde ind i Hytten. Kesten lyser for ham og gaar ind. Samson følger efter.

128. Kesten Ryles Hytte. Madsalune lægger Fyrstinden paa en Løjbank og bliver staaende bøjjet over hende. I en Krog sidder Johanne og stirrer i Undren paa den fine Dame og det hele Optrin. Madsalune ser hende ikke. Han er hensunken i Drømme om Antonovna. Samson staar lidt, rømmer sig. *Varende aflevet*
 siger saa, Titel: Vi har lidt travlt, Madsalune. Vi skal ha Skuden løst inden Dagbrækningen. Madsalune rives ud af sine Tanker, nikker og gaar med et sidste Blik paa Fyrstinden.

132. Udenfor Hytten. Han og Samson kommer. Han standser tvivlraadig. Han saa ser han Kytters. Han siger til Samson: Det er Kammerjunker Harder, saa klarer Fyrstinden sig uden os. De gaar bort i Mørket. Afblending. *Skal med*

Tekst.
 Hvor er Harder, han ser se *Varende aflevet*
 I det samme paa en Fyrstinden
 Hun gik i Madsalunes Hænder;
Tekst. Hun er i, der grebte mig.

130 Kestens Hytte Varende Han er *hende*
 sprækket ind, bare stirrer. I Tanker
 stryger han kærtgørende
 hendes Hånd, him og tager det,
 tager den flidfuldt *hendes*

131 Kestens Hytte Varende Kesten
 gnider sig om Hagen *Tekst.* Det er ogsaa
 et let indigt af den gode Herre
 at tage alle de *Tekst.* med. Va
 Madsalune ikke kommer forbi,
 havde Madsalune fruen, ind i det
 saa sikker *Tekst.*

132 Kestens Hytte. Piisensen springer
 af. I nykker sig. Halvt angst, halvt
 blinde med ind i den Krog. Samson
 og Kesten smiler. Madsalune bese
 ser, saa bliver han og gaar
 med Samson

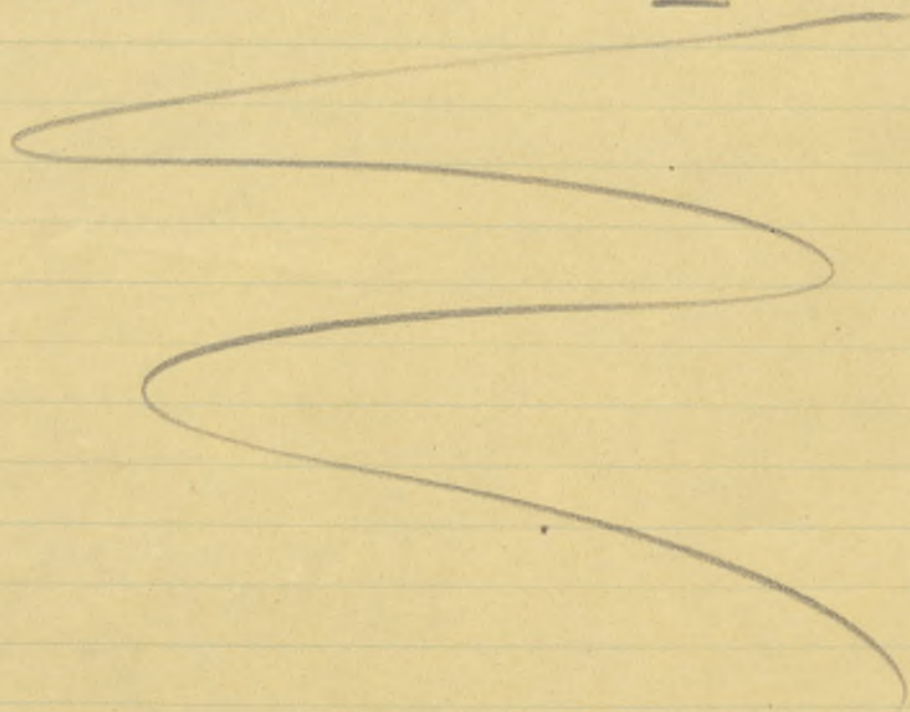
132a Samson 57 paa den anden Side.

133 Kertens Hytte Herder ind, hinstigt
 her til trykman
 der ikke mødter ham alder
 maadig. ^{Tekst:} Ni her, ikke komme
 videre. Det er for mørkt og vejene
 for usikre. Vi maa afvente ^{Kommed!} Dag ^{ens}
 - Her vinker han til. Han gør
 altså. Naa han er inde, ser
 Prinsessen stiger frem for
 sig, saa vinker hinsterten her
 til sig.

134 Kertens Hytte. Udelilled. Prinsessen
 ligger hovedet.
^{Tekst:} Runder du Madeline godt?
 Kerten nikker ^{Tekst:} sig ham, at
 ja, aldrig vil jeg komme ham
 denne aften! Kerten ler og
 går hen til dørestedet
 Prinsessen stiger frem for sig.
 Billedet tones bort

Slut for II Akt

135

Tilfælde:

30 III. Akt

X. Færsk ved Passet antaen Prinsessens
Ekvipage til Aaherg. Opholdning. Gaards-
plads.

~~40. Gaardspladsen. Titel: Samtidigt rullede Fyrstindens Ekvipage ind
paa Gaardspladsen. Brdr. Gordons Hæse er ved at blive vandede, da Ek-
vipagen ruller op foran Hovedtrappen. Et Par Tjenere springer til og
sæbner. Forridderne springer af. (Halberg kommer ind.)~~

§136

41. Nærbillede ved Vognen. Døren sæbnes idet Halberg kommer ind i Bil-
ledet. Prinsessen stiger ud og lader ham kysse sin Haand. ~~Titel:~~ ~~Prin-
sese~~ Elizabeth Antonovna, som af Kejserinde Katharine den 2den var for-
vist fra Rusland og som levede, angivet af Spioner, i Korsens.

§137

42. Stort Nærbillede af Elisabeth. Hun hilser Halberg med et stille,
sørgmodigt Smil, hendes Øjne søger et eller andet, hun ser opad mod
Vinduerne, ~~hendes Øjne stråler da hun faar Øje paa Johan Gordon.~~

43. Nærbillede af Johan Gordon. (Fotograferet udefra, gennem Vinduet)
Han bøjer sig hilsende. Det Blik hvorefter han betragter hende er tilbe-
dende og søt.

§138

44. Ved Vognen. Halberg hjælper Fru Grabow ud, ~~hvorved han ikke ser
de to's Blikke.~~

§139

Hun er meget alfereret

45. Nærbillede af Overhovmesterinde Grabow. Titel: ~~Prinsessens Over-
Sodmarerke H. Halberg. - Det har været en forstet Nat.~~
~~hovmesterinde, Fru Grabow, som vægede over ethvert af Prinsessens Skri~~
~~Det er en stram aristokratisk udseende Dame, afmaalt og fuldendt hvad~~
~~ydre tom Form angaar. Idet hun glider ud af Billedet kommer Kammerjunk-~~
~~ker Harder ud af Vognen. Titel: Kammerherre Harder, som ligeledes til-~~
~~hørte Prinsessens lille Hof, og som af Grunde vi senere vil erfare, ha-~~
~~dede Løjtnant Gordon af et ærligt Hjerte. Han modtages af Halberg.~~

Halberg ser fra Prinsessen til Fru Grabow.
Prinsessen, gennem rosten et blik
for Harder. Fru Grabow stammer, medens
hun plukker Halsen og Fiv af sit Tøj. Titel:
Harder Kammerjunker. Iho fæst os, so
had er været by alle sammen. ~~Som~~
~~kommer ind. Billedet, liden og Lytte.~~
Fru Grabow staa ud med Armeen

x) Emma kommer og hjælper Prinsessen ud af
Billedet,

og fortæller. Billedet tower oven i

140

6. Skripasjen. Fri Erabod og Prinsessen
 sidder paa Borseden, da Døren rives
 op, og en ^{en} Fjogner viser sig, stungende
 med en mægtig Kniv. Han kaster
 sig over Prinsessen og giver hende et
 villt skævt Hæls over for hende. I
 det samme viser Harder sig bag
 ham, griber ham; Struben og
 trækker ham ind. Gennem Døren
 ser vi Kampen mellem ham
 og den fine ^{en} Fjogner, Harder er en
 mægtig Helt. Han kaster ^{en} Fjogneren
 i Luften, slaaer den afmægtig, de
 flytter eller ligesom livløse. Han løber
 sig ind over Prinsessen og ser
 uendelig kærligt paa hende, løfter
 hende op og kæser hende ind. Fri
 Erabod følger aldeles forstyrret
 efter. Billedet tower oven i

141

7. Guardspladsen paa Aaberg. Med
 den Bestyrelsen hører Halberg og ~~Erabod~~
 efter. Fri Erabods Beundring for Harder
 uden Grænser. Han er lige ved et
 Kyss ham. ~~Ogsaa Prinsessen er~~
~~Taknemmelig for ham.~~ Fri Erabod
 siger, Tittel: Natten tillægte er i en
 ødel, paa vejen Hylt, lever det stank
 forførdeligt af Ravn. og Geder. Prinsessen
 kan ikke undskyldes et Smil.
 Man gik op ad Trappen.

8142

F

46. Hovedtrappen. Selskabet gaar op ad Trappen. Seminarist Petersen
 gør sig alle mulige Anstrengelser for ved vanvittige Kropvridninger at
 blive bemærket, men det lykkes ikke. Han gaar med sammenfoldet Ansigt
 ud af Billedet, spejler sig i en Vinduesrude og forsvinder. Billedet
 afblændes.

143 9. Dagligstuen for Aaberg. Man kommer ind. Prinsessen ^{er fortæt og ledig} farer. En hjælper hendes Overbøj af. Hørd hjælper Fin Brøder, som vakkens med sine Tak-sigelsen. Halbergh forsøger at se venlig ud, uden at det ganske lykkes ham.

144 Narkillede af Prinsessen og Emma. Prinsessen spørger, Titel: Har Løjtnant Gordon været for Aaberg. En svar, med en vis skjult Skadefryd, Titel: Nej, J. troede, han endnu var i Korsens. Prinsessen er skuffet og træt ind for sig. Sukker, behøver sit Humør.

145 Dagligstuen. En Pige kommer ind med Kaffe og Brød, Bordet er dækket. Halbergh giver hende en for Røstede. Han bemærker sig blinkende til Emma. Titel: Var det nødvendigt med alt det Kage. Han er kedt for ham, hendes Ulskehed til Døds. Karer og Emma kom: nu ind. Hilsning forbeholdes.

~~Petersen~~ Udenfor Aaberg. Man er for ^{Karrer} Hardt, at han er i uden Humør, gule eller. God Emma opfør sig fiere.

146 Udenfor Aaberg. Petersen sidder og gloer for en Visten. Han ser farvelsig og sin ind. En ridende Toldbetjent kommer til Lyne i Galop. Han springer af. Petersen spørger nysserisk hvad der er i Vejen. Tolderen siger farpuet, Titel: Smuglerne har berømt ind i Reykjavik i Pakhus ^{Regeringstalden} og hæver en Told og stjælet godt. Petersen stirer på Manden, starte hørt. Tolderen ser novi betattet eftersam, kigger stjæler ind i Guarden, hvor er nu Petersen

personde. Titel: Han havde det i sig
lyst til personligt at forklare
sagen. - Han kravle op paa Hesten og
riden bort, sin hustru var han.

147

147. Dagligtuen paa Aakens. Ved Bordet sidder Halberg
Emma, Anna, Karner, Harder, Fru Grabow og Prinsessen. Petersen kommer
ind ~~med~~ ~~med~~ ~~med~~ Han ser meget opfyldt og opstølt ud i Anled-
ning af Nyheden. Han bukker for Halberg, henvender sig derefter til
Karner og siger, Titel: Jeg vil blot sige Hr. Toldkontrolløren at jeg
^{der er en Toldbetjent}
~~har talt med en Mand som kom fra Ringkjøbing, til Maaren, og han fortæl-~~
~~ler, at nede i Toldpakhuset.....~~ Afblending. i Nat var Maden:

148

leines Folke....

Rejsealden

148. Opblending. Pakhuset. Morgendæmring. En Tolder kommer ind, ser sig
forbavset om, kalder. Tønden, som gemmer den indelukkede Tolder, begynder
at danse Fox trott, Tolderen er ved at flygte, vover sig dog hen til
den, lytter, river Laaget af. Tolderen, der har faset Knebalen af, farer
op som en Trolde, synker derefter udmattet sammen (knækker over) Bille-
det blendes af.

149

Dagligtuen paa Aakens.

149. Afslutningen. Opblending. Karner stirrer hvid i Ansigtet paa Petersen,
som ikke ser paa ham, men paa Emma og efterhaanden har arbejdet sig op
til en Latter, som truer med at vride ham sammen. De øvrige trækker paa
Smilebaandet, fordi Petersen ser aldeles taabelig ud. Pludselig slaar
Karner en Klo i Petersen. Han bliver i samme Nu alvorlig og ynkelig.
Halberg beordrer ham ud af Stuen, han gaar. Karner sidder et Øjeblik og
ser mærkt frem for sig. Saa kommer der plud-

lig Liv: Fru Grabow. Hun siger ivrigt,
Titel: Saa var det Madsalen, is midts
i Aften. Han kom kørende med nogle
skumle Fru paa en Vogn fra Ringkjøbing.
Karner bliver interesseret. Spørgsmaal
ud. Hun forklarer roligt og rapmøndet.
~~Karner siger, Titel:~~

150

16. Nærhillede af Karnes. Han liden Tønderen
sammen og sig, nærmest hovesend,
Titel: ~~Son~~ Madsclim Valtor; Nærheden,
son leds for den uerstede sig, min
Danne og Karnes. Han skrift flamme af Hod.

157

17. Dagligtuen ^{for Anders}. Han luktos for Prinsessen,
og der om og for. Arnen sig sig og
følge ham til Døren. Han kysser skodes.
lind kendt Paul, god. Den se eft
ham og for langsomt tilbage.

152

18. Afblending. Titel: Ude for Mageren, som
lor for Anter ved Byden, var det blar
til Aprens. Mageren Delt. Sjelen x
halvt kyto. Der er en vis, nervis Uro.
om Beskrivelser. Samson x i glim-
rende Himni og spjow og spytter, som
Villighed og Skraattek, staa omkring
ham. En stikke Jakob Gordon Floder
op for Asterkalytten og kaldet for Sam-
son. Han for asterne og krader med.

153

19. Kalyt for Mageren. Johan tog en
Ror ~~id~~ op sin Tætte (som han fik
af Prinsessen) ~~den x visen~~. Han tog
~~ind om den~~ ~~rettet den~~ ^{tra} et Glas Vand,
kejs den uret af Jakob, i sin Tegnebog.
~~Han kær den Dyrk i sin~~ ~~den~~ ~~den~~ ~~den~~ ~~den~~
~~Prinsessen ind i et Hob~~ Samson
den Kommen til Lyne for Loftis. Han
stamme og punte, da han Kommen med.
Johan sig til ham id han slaa
ham for Skulderen, Titel: Samson ^{for} den
Tur sin for tan Kommandoer. ^{Jakob og} Jeg hav
vigtig Sig at idret i hans. - Jeg skal

20. noke over klar ved Stranden, naar
 I kammer tillige. Sarmon er forbavret
 og roymodigt for ham. Titel: Naar Kap:
tygen sig, det skal over ordan, sa
skal det over ordan - men det er ellers
for Sang, Morgen er uden Madseten.
 Gordan nikke, trykke hans Huude.
 Sin ham farvellig Ordre. Jakob
for orde til et for op og sein for Jolle.
 Han farvindel. Gordan sig. Titel:
Nok Sang er syk, - sa er for ombord,
Sarmon - og marke for er er Sarmon
med. Sarmon farste ikke rigtig,
hvad han menne, men han er
ham trolystet og teknisk me i Opne.
Sordan for op.

155

21. Dekket. Gordan kammer. Han er
for Marshaket, at de er ked af
at skulle af med Ser Kaptyen, men
han for sig et hurre, da han for fra
Sard. Han smile og tykke for dem,
sende med land. Sa for han
i Jollen. Afledning.

156

22. Titel: Indi for Stranden gik Borden
over til til. Opledning. Jollen Strand-
bredden. Jollen skure med Sandet.
Madseten spring ind, han han lang
Vandstov, for Jakob er er klad
og ked af at blive ved. Johan for
Gan smilende i Sarmon og
for ham ind Jollen sig.

157

23. Verbilled af Borden. De for Afled
med hinanden. Madseten sig:
Titel: Vi er er Morgen for Aalby -
maake. Jakob nikke. De skulle.

24. Titel: Det sande idels lønne, forende
Madsalium opdage et hel Egnen
urindled af Strandrytten og Toldern.
bedsmænd. Kliflandskab Udsigt
 over Heden. Madsalium klyp for-
 sigt over en Kliftop, dækkend sig
 i Marchalmen, som han samle sine
 sine Hænder. Forud rider to Strand-
 rytter, i vist opjævnede. Tude for
 Heden ses flere Rytter og Bænden til
 Hest. Han lader sig glide ned og
 forsvinder.

59

25. Sille Aalst med Bro. ^{Madsalium} ~~han~~ kommer
 til Lyne, ser sig om, gør ud for
 Broen, opdage pludselig en Strandrytten,
 som kommer til Lyne bag i Ryt, han
 kaster sig ned for Broen, kryber
 ud og lader sig falde. Vandet man
 han klem til Kneen, han dækker
 sig under Broen. Strandrytten
 rider ned til Aalsteden og springer
 af for at lade Hesten drikke. Madsa-
 lium har spændt fletet hans Fuld.
 For Maren kryber han ind ham,
 springer for ham, ider han vil tønde
 sin Pibe. Han kaster ham i den,
 springer for Hesten og forsvinder.
 Rytteren skjæder og råber om
 Hjælp.

160

26. Hed Madsalium i rasende
Salop.

161

27. Ved Broen. Et Par Strandrytten, kommer
 til Manden kravler op og gestik-
 ler, peger i den Retning, Madsalium
 forsvandt. Den ene koster, de rider.

162

27. Et lille Krat af Ellebrød og Fyrrebrød.
Han ~~kan~~ Madsalune kommer
ridende, han ser sig tilbage

163

28. Hede. De to Rytter halv ind på
ham. Karmer kommer springende
bag dem.

164

29. Krattet. Madsalune trin
Hesten derind, springer af og
forvinder i Bærkødet

165

Hedelandskab

30. Kesten Ryles Hytte i Forgrunden. Madsalune kommer halvt gaa-
ende, halvt løbende. Han kaster sig fladt ned bag de Buske, som findes
foran hendes Hytte. Kryber på Maven hen til Døren.

166

31. Krattet. Strandrytteren kommer
ridende. Finder Hesten. Karmer kommer
til, ser sig om, rider pludselig ind af
Billedet. Rytterne følger hen.

167

32. Narbillede af Kesten Ryles Dør. ^{Madsalune} Han banker febrilsk på, spejder
gennem Gyvelen og Kevligerisene. Døren gaar op, og Kesten kommer frem.
Hun ser ned på ham, han op på hende. Hun nikker kort, skyder Døren
en Smule mere op og ser ud for sig, med Haanden ~~HEHEHE~~ for Øjnene. La-
der Madsalune krybe ind i Stuen, lukker Døren til, idet en Strandrytter
dukker op i Billedet. Hendes Bevægelser er uendelig rolige. Strandryt-
teren ser usikkert mod Døren. Hendes Ro bluffer ham. Han ser sig om,
staar langsomt af Hesten.

168

33. Kestens Stue. Et lille Kammer med sprukket Lergulv, der er repareret
med gamle, røde Munkesten. Midt i Stuen en stor Balle på en Ruggablok
(Beskrivelse fra Side 39) Rundt om ligger Linned og Strømper, som er un-
der Vask. På en Stol staar en grøn Flaske og et klinket Ølglas, halvt
fyldt med Rom. Kesten skænker Glasset fuldt og rækker ham det. Han ta-
ger det og spørger hende, hvad det er. Hun griner og siger, Titel: Det

er Rom, Madsalune, - jeg har aldrig vaaren saa langt nede, at jeg har drukken Brandevin. Hun hugger Rommen i sig, lytter. Hun ser mod de smaa Ruder, faar travlt, pludseligt. Hun vender sig mod ham, siger, Titel: Jeg skal vise dig et Hul, som de skal have ondt ved at snuse op, men det er ellers mit Skatkammer, - Du maa ikke røbe det til nogen. Madsalune svarer overhovedet ikke. Hun tager et Par Knipper Lyng bort fra Skorstenen, hvorved en Lem kommer til Syne.

34. 169
42. Nærbillede af hende og Lemmen. Hun aabner Lemmen. Madsalune kommer ind i Billedet, lader sig glide ned. Idet han er forvundet, og hun har lukket Lemmen og bragt Lyngen paa Plads, drejer hun Hovedet mod Døren og rasber et eller andet.

35. 170
43. Udenfor Kestens Dør. Der er kommet flere Strandryttere til. Karner kommer ind i Billedet. Han dundrer paa.

36. 171
44. Kælder. Madsalune tumler rundt mellem Fade og Dunke, sætter sig lyttende.

37. 172
45. Kestens Stue. Endnu rasbende gaar hun til Døren og aabner. Karner stormer ind, seende sig omhyggeligt omkring. Kesten betragter ham forbavset med de senestærkede Arme plantet i Hofterne. Karner gaar hen til hende, Titel: Du skulde ikke tilfældigvis have set noget til Madsalune. Hun ser overlegant paa ham, slaar ud med den ene Arm og siger, Titel: Slottet her er ikke større, end at I kan overse det hele paa een Gang. Karner roder rundt, hjulpet af Rytterne. Kesten, der holder sig i Nærheden af Lyngen ved Skorstenen, vender en Tallerken, ser interesseret under den, siger, Titel: Her var han ikke! - Jeg tror, I skulde kigge lidt ned ad de Madam Moser, før der er han. Karner ser tvivlende paa hende, kaster endnu et Blik rundt og gaar uden at sige et Ord. Hun lukker Døren efter den sidste Rytter, drikker Romglasset ud, lytter.

38. 173
46. Udenfor Kestens Hytte. Kort Billede af Rytterne, som rider bort.

174

39. Dagsbøgerne for Aaberg. Opholdning.
Aften. Lampen og Lys er tændte.
 Prinsessen, Harder, Fri Grabow,
 Halberg, Emma og Emma sidder
 i Stuen. Halberg sidder en Smule
 for sig selv. Der er en vis Nervøsitet
 over ham. Han skaffer med et
 stikkende Blik til Selvskabet, som
 sidder ved Bordet, lyttende til Emmas
 Fortælling om de mærkelige Ting, der
 hændte for huer. Der er en vis
 vægts ubegygelejs Stemning, som
 naar de bliver fortalt Spøjsse hi-
 stories. Fri Grabow kryber næsten
 ind i Harder.

175

40. Nøttilleder af Emma. Hun siger,
 Titel: Of man siger, at det spøjer
i Thims Ruiner. - I Uvejrsnetto
 lyder der Skrig og Slåmmen fra
 de dybe Kaldere.

176

41. Dagsbøgerne for Aaberg. Alle dekkede
 Hovederne sammen. Halberg
 stirer med færdigst Ansigt
 ind dem.

177

42. Nøttilleder af Halberg. Hans Redue
 og Ansigt apperter sig tydeligt i hans
 Ansigt. Han drejer sig, ~~ind med~~
~~Inden:~~ ~~han~~ som at ingen
 er hans Dersede.

178

43. Dagsbøgerne for Aaberg. Harder
 siger, snart uanligt, Titel: Der
skal jo gøre een noget med

41

er Ligskaar, som vandrer over
Heden ved Nattetid. Anna nik-
ker alvorligt.

~~144~~ 179

~~44.~~ Aabergs Have, Skumring. Petersen kommer styrtende. Der er vild Ræd-
sel i hans Ansigt. Han er ved at falde over en Buksbomshæk, klarer sig
med et Par Rejespring, forsvinder gennem Budskadset.

~~180~~
~~45.~~ Bagdør paa Aaberg. Han kommer. Vender sig, idet han aabner Døren,
skriger, idet han holder sig for Øjnene, som turde han ikke se det ræd-
selsfulde, der har indgivet ham hans paniske Skrek. Knalder Døren i ef-
ter sig.

~~181~~ Anna *(fortællt videre)*
~~46.~~ Dagligstuen. ~~Anna~~ er i Færd med at ~~skænke The,~~ da Petersen kommer
væltende ind, hvid i Ansigtet og rystende over hele Kroppen. Titel:
Ligskaaren - Ligskaaren kommer! De andre farer op. ~~Brdr Gorden er de ene~~
~~ste som bliver siddende, de rejser sig efter et have kastet et Blik paa~~
~~hinanden.~~

~~182~~
~~47.~~ Nærbillede af Prinsessen. Hun vender sig angst mod Halberg, Titel:
Hvilken Ligskaare, - hvad mener Mennesket?

~~183~~ *sigt med klapsende Fædder*
~~48.~~ Nærbillede af Halberg. Han ~~er vredt mod Petersen, siger,~~ Titel:
Vrøvl Ligeskars - Spi - Spogier i Rimeen.
Almuesnak! - ~~Bønderne og Fiskerne paa Heden paastaar at en spøgelses-~~
~~tig Ligskaare vandrer over Heden om Natten - Vaas.~~

~~184~~
~~49.~~ Nærbillede af Petersen. Fuldstændig ude af sig selv siger han, Ti-
tel: - Ligskaaren kommer - gaende - med Kisten - langs Havehegnet.

~~185~~
~~50.~~ Dagligstuen. Prinsessen ønsker at se Synet, og trods Halbergs For-
søg paa Protest begiver Selskabet sig ud af Stuen. Afblænding.

~~186~~
~~51.~~ Opblænding, Ved Havehegnet. Selskabet kommer. De toner frem som
Silhouetter. *Harder har Prinsessen Anna*
~~Johan Gorden har Prinsessens Arm.~~ Ligskaaren viser sig, li-
geledes som et Tog af Silhouetter. Prinsessen ~~sejner om, Bill. afbl.~~

Harder skalv over hele Kroppen. Og
Prinsessen er berøvet, men lægger
sig Mark til Harders Ansigt. Hun
tar sin Arm. Halberg har set
til med den største Rædsel. Han
forvinder i Haven

39 52 87 41. Nærbillede ved Lemmen. Lyttende og spejdende aabner Kesten forsigtigt Lemmen. Fløjter svagt. Madsalune kommer til Syne nede i Mørket. Han venter et Øjeblik, inden han kravler op. Hun ser mod Vinduerne

53 188 40. ~~Nærbillede. Karner og Rytterne springer bort.~~

41 54 189 49. Kestens Hytte. Kesten og Madsalune kommer fra bag Skorstenen. Han skutter sig lidt. Hun byder paa endnu et Glas Rom. Han betakker sig. Stear lidt, kiggende ud af Vinduerne, vender sig saa mod Kesten. Titel: Karner var lidt haardt paa mig i Dag. Jeg tror, at jeg vil holde til i Thims Ruiner i Nat. Hun ser et Øjeblik tvivlræddig ud for sig, imens aabner han Døren og ser ud.

55 42 190 50. Nærbillede af Kesten. Der er dyb Eftertanke i hendes Ansigt, da hun ser mod ham og siger, Titel: Du skulde holde dig væk fra Ruinerne ved Thim Slot.

56 42 191 51. Nærbillede af Madsalune. Han vender sig og ser ind i Stuen, ler og siger, Titel: Tak for Hjælpen, Kesten. - Jeg skal skikke dig en Dunk Rom ved Lejlighed. - Og jeg sover i Thims Ruiner i Nat. Han gaar og lukker stille Døren efter sig.

57 44 192 52. Nærbillede af Kesten. Hun ser grundende ud for sig. Siger for sig selv, Titel: Han skulde holde sig væk fra Thims Ruiner. Saa sukker hun dybt, skænker op i Glasset af den grønne Flaske og drikker. Billedet blandes af.

193 57a Opholdning. Ved Thims Ruiner. Halber, kom = men godend, spejdende og angst for et blivt sit. Han betænker sig noget, da han staa 46 58. ved Nedgangen til Kælderen, ser lampens rind.

194 Opholdning. Titel: Usat af Karners Folk og de udsendte Bønder naaede Madsalune ^{en halv Tim senere} Ruinerne af Thim Slot. Natbillede. Ved Ruinerne. Han nærmer sig forsigtigt Ruinerne, forsvinder mellem Murene.

195

40

~~Nærbilledet af Janne med Dir. Barne~~
 Fri Halberys Celle.

58a

~~Kædergang i Rindes. Halberys staa
 og stirrer halvt rædselskagen, halvt
 berøst ind gennem en ~~Klap~~
 nedslaaet Klap i ^{Døren i Barnerindes} ~~en gammel~~
~~Dir. Hans Ojns flakker de bane~~
~~sigs, Titel.~~ Fri Halberys ses
 kærte i Farverindes. Han kærte
 sine ~~hænder~~ hænder ind
 ham og skrigs: Kommen Dir for
at se, om jeg er død! Halberys
 blinker nervøst med Ojnene
 og dogis med et beherstet
 sin Rædsel. ~~Han~~ ~~rode~~~~

196

58b

Nærbilledet af ~~hans~~ Halberys Hans
 sigs, idet han tarv Mod til
 sig, Titel: Jeg kommer for at se
Dig, at hvis Du ikke holder op at
skrigs om Natten, saa glemmer
Resten at komme med Mad
til Dig. Han stirrer hende stift
 i Ojnen, lukker Klappen til, ~~han~~
~~trækker Armen i Vejret og ud.~~
~~stide et skingende Skrig.~~

197

Rindes

58c

Ved Rindes. Madsetimen ~~er~~
 ud at jeg med i Rindes da
 han pludselig hører et Skrig
 dermed fra. Han gør tilbeare,
 af hans Halberys Skridt, drøtter
 sig bag noget Støvverk. Halberys
 Kommer, hans Døren og gør
 kærte, et at han ser sig
 om. Madsetimen er forbavret
 og æperstræmt et ham. bade sig
 glid lydligt med i Kalderen.

59-198
47
1811
2. Nærbillede af Ruinen. Stenlagt Kældertrappe med svar Egetræsdør.

Titel: Madsalune var ikke overtroisk, men alligevel var det med en Følelse af Ubhag, han for første Gang betraadte de gamle Kældere, fra hvilke der i stormfulde Netter hørtas lange klagende Skrig. Han staar lidt, ser ud over Landskabet, gyser i Kuldefornemmelser, han er jo endnu drivende ^{slav} vands. Vender sig mod Døren. Undersøger den svære Laas, som hænger i Beslaget.

60/189
3. Nærbillede af Madsalune og Laasen. Han undersøger den nøjere. Titel: Mærkværdigt nok gjorde Laasen ikke et saa rustent og afældigt Indtryk, som han havde tænkt sig. Han trækker sin Skedekniv og bryder efter lidt Arbejde Laasen op. Han aabner Døren og gaar ind. Lukker Døren til efter sig.

61/200
4. Kældergang. Han kommer gaaende, halvt følede sig for. Standser ved en Dørraabning som er dækket af Resterne af en gammel frønnet, tyk Dør, i hvilken der endnu er Rester af et Glughul, som er dækket af nogle gamle rustne, halvt fortærede Jernstænger. Han skyder Stumperne af Døren til Side og vil gaa ind. Da ser han tilfældigvis mod Gulvet i Kældergangen, studser, tager et Stykke Brød op, som er indsvøbt i en Klud. Han føler paa det, det er friskt. Han bider af det, tygger. Titel: Hvem kunde bringe friskt Brød til de berygtede Ruiner ved Thim. Han ser spekulativ ud for sig, gaar ind.

62/201
5. Kælderrum. Han sonderer Rummet. Der ligger noget Lyng paa Gulvet, og der findes Rester af en Briks ved Væggen. Halvt Sten og halvt Egetræ. Et svagt Lysskær kommer ind gennem en kampestenssat Lyskasse, der er modgroet og delvis fyldt med Lyng og Blade. Ligesom han sætter sig paa Briksen lytter han og farer op. Titel: Et Klageskrig fra en menneskelig Strube klang mellem de gamle, skimlede Kampestensvægge. Han lytter. Der kommer et Øjeblik Angst i hans Ansigt. Saa gaar han resolut over til en Væg, lægger Øret til den, gaar nogle Skridt langs den, kommer til et Brædder der synes at være af nyere Dato end Ruinen, standser der. Lyt-^{guller} ~~KKKKKKKKKK~~ ter igen, forsøger at kigge gennem Revnen mellem Brædderne, bryder det ene Brædt løs og ser ind.

63/202
6. Fru Halbergs Rum. Et lille, stensat Rum, et Par Meter i Firkant. Midt i Rummet staar en "lang, mager Kvinde, iført en forreven og ensfarvet Dragt. Hendes Haar er graat og hænger omkring et gulblegt Ansigt, som er indfaldent og udtøret". Hendes luende Øjne er fæstet mod det Sted hvor Madsalune ser fra. Da hun ikke sporer nogen Bevægelse der, løfter hun Hænderne op til Hovedet, sukker dybt, ser sig pludselig forvildet om, synes ikke at vide, hvor hun er, synker livløs sammen paa Stengulvet.

64/203
7. Nærbillede af Madsalune. Han vender sig fra Revnen, ser ud for sig, som troede han ikke sine egne Øjne.
slår paa 3. Akt.

4' akt.

204. Kæderen. Madsalunen vender sig
med en pludselig Bestemmelse
mod Muren, hvor endnu et
Par Brædder fra og kryber ind.

205 8. Fru Halbergs Rum. Madsalune kommer ind, bøjser sig over hende, løf-
ter hende op og bærer hende over paa en Løjbænk, (Lille Træseng) som fin-
des i Hvælvingens ene Hjørne.

206 9. Nærbillede af de to. Hun ligger et Øjeblik som livløs, slaar saa Øj-
nene forvildet op, stirrer paa ham. Man ser hvorledes Angsten i hendes
Ansigt fortager sig, efterhaanden som hun læser Godheden i Madsalunes
barske Ansigt. Hun sander dybt.

207 10. Nærbillede af Madsalune. Medfølsende spørger han, Titel: Hvem er De,
og hvorledes kommer De her?

208 11. Nærbillede af Kvinden. Hun ser i hans Øjne med et underligt fra-
værende Blik. Titel: Jeg har boet i denne Hvælving i nitten Aar - og
jeg er Halbergs Hustru.

209

12. Nærbillede af dem begge. Madsalune farer tilbage, stirrer i hendes Øjne. Hun møder roligt hans Blik. Med et smerteligt Smil siger hun, Titel: Jeg ved, at man tror, jeg døde for 19 Aar siden - og blev begravet - Jeg døde ikke - jeg blev kun begravet. - Der er kun Sten i min Kiste paa Kirkegaarden. Madsalune sidder, overvældet af hendes Ord. Saa bsjer han sig over hende, Titel: Hvorfor spærrede Halberg Dem inde? Hun tøver lidt, rejser sig paa Albuen, synker træt tilbage. Begynder at tale. Billedet blændes af.

210

13. Titel: Og saa fortalte den ulykkelige Kvinde, hvilken Hemmelighed Kammerraad Halberg havde at bære paa - og hvorfra hans Rigdom stammede. Billedet blænder op. Titel: Det var en stormfuld Efteraarsaften for 20 Aar siden. Dagligstuen paa Aaberg. Temmelig pauvert møbleret. Hun sidder med en lille Pige paa Skødet. Barnet er godt og vel 1 Aar gl. I en Vugge ligger et nyfødt Barn. Hun er ved at klæde Pigen af, da Halberg kommer ind, iført en tyk Kavaj. Hun ser angsteligt paa ham. Der er et haardt, sammenbidt Udtryk over hans Ansigt. Han undgaar at møde hendes spørgende Blik. Der er noget taust, lurende over Situationen. Man forstaar gennem dette ene Billede, hvorledes deres Samliv former sig i en tiende, svanger Uhygge. Der er ingen Fortrolighed imellem dem, og hun er den forkuede. Han vender sig endelig, pint af hendes Blikke, mod hende. Titel: Jeg troede, du var i Seng. Er du blevet oppe for at udspionere mig? Der er en halvt sindsyg Mistro i hans Ansigt (som muligvis bør tages i Nærbillede, ligesom hendes, da hun svarer) Du gaar ud hver Nat, vi har Paalandsstorm - jeg er saa angst - for at være ene med Børnene i det store Hus. Han snøfter haanligt. Ser et Øjeblik paa hende, gaar saa uden at sige et Ord. Hun ser efter ham, rejser sig. Den lille Pige, som er næsten afklædt, er meget søvrig, sover nærmest. Hun ser paa hende, en vild Beslutning vokser i Moderen. Hun lægger forsigtigt Barnet paa en Sofa, dækker hende til, ser paa Barnet i Vuggen, som sover sødeligt, gaar hurtigt mod Døren, Halberg gik ud af. Hun aabner forsigtigt, sniger sig ud.

211

14. Hoveddøren paa Aaberg. Hun aabner den paa Klem. Et svagt Lys tren-

ger ud bag hende. Hun holder med den ene Haand paa sit Haar, som Stormen river i, og spejder ud i Mørket.

212 15. Nægen Vej ned over en Bakkekam. Forbæste Træer. Som Silhouet sees Halberg trækkende en Hest og bærende en utændt Lygte, forsvinde ned over Bakken. Han presser sig forover mod Vinden, som flænger i hans Frakke og i Hestens Manke og Hale.

213 16. Hovedsgren paa Aaberg. Fru Halberg ser efter ham. (Billedet tages denne Gang lige ind paa hende) En Tanke slaar ned i hende. Hendes Ansigt fortrækkes i en pludselig Angst. Med stive Øjne ser hun mod det Sted i Mørket, hvor han forsvandt, saa trækker hun langsomt Hovedet tilbage. Man ser paa dets sammenbidte Udtryk, at der vil ske noget. Billedet blændes af.

214 17. Opblænding. Titel: Og da den ulykkelige Kvinde en Time efter saa sin Mand ved Stranden - forstod hun medlet, hvorfra hans pludseligt voksende Rigdom stammede.... Natbillede af Stranden i haardt Veir. Havets Brænding over Revlerne lyser svagt ude i Mørket. Klitrækken tegner sig som en urolig Silhouet. Sandet fyger over den stormpiskede Marehalm. Hun kommer frem i Billedets Forgrund, arbejder sig vaklende frem mod Faalandsstormen. Hun gaar, efter at have set sig om, ud af Billedets ene Side.

215 18. En stormpisket Klit med jævn Stigning indad mod Land. Som Silhouet sees Halbergs Hest, der er bundet til en Pæl. Under Månen paa den hængende en tændt Lygte, som lyser ret stærkt. Hun kommer ind i Billedet, ser paa Hesten, tager sig til Øjnene idet hun ser mod Søen. Titel: Med sit forbryderiske Lys, lokkede Halberg Skibene ind paa Kystens farligste Strækning. Det synes at svimle for hende, hun klamrer sig til Hestens Hoved, slipper den og tumler nedad mod Stranden.

216 19. Ved Stranden. Titel: Ogsaa denne Uvejrsnat havde givet Fangst - ~~h~~ som saa mange andre forfærdelige Nætter. Gaaende i sine høje Søstøvler i Bølgeslikket, sæger Halberg foroverbøjet. En lille Skibskiste hugges mod Sandet af en Søl, mellem en Del Vraggods. Han kaster sig over den.

217

20. Nærbillede af Halberg. Uden at bekymre sig om Vandet, som bruser omkring ham, brækker han med sin svære Skedekniv Kisten op. Papirer, Penge i Sølv, Guld og Sedler, sees i den, alt vaadt og tilklistret. Han stopper Indholdet i Lommerne, lytter pludseligt. Ser til Siden.

218

21. Nærbillede af en Sømand som driver i Havatokken tæt ved Land. Han har faaet Øje paa Halberg, han raaber og strækker en udmattet Arm op i Luften. Synker halvt ned i Søen igen.

219

22. Nærbillede af Halberg. Han rejser sig. Ansigtet er stenhaardt. Man maa se, at der er kun Ubarmhertighed i hans Øjne. Han kaster Kisten op i Land, vader foroverbøjjet mod Sømanden.

220

23. Nærbillede af den nu livløse Sømand. Han ligger paa Ryggen og følger halvt Bølgedraget. Halberg kommer ind i Billedet, bøjer sig over ham, ser i hans livløse Ansigt. Man genkender Samsons Træk. Halberg studser, det haarde, ubønhørlige Træk om Munden kommer atter frem. Han jager sin Haand ind i Stortrøjens Inderlomme. Sømanden vækkes til Live ved Bevægelsen, griber halvt uvilkaarligt om hans Haandle. Det kommer til en kort Kamp, under hvilken Halberg holder Sømandens Hoved under Vandet (maa selvfølgelig gøres saaledes, at Censuren ikke gør Vrøvl, kan isvrigt klippes, hvor det hæsten skal være)

221

24. Nærbillede af Fru Halberg. Hun holder Hænderne for sine Tindinger og Ører og skriger. Vaad som hun er, glinser hendes Ansigt. Hendes Øjne er vanvittige af Rædsel. Haaret staar som Flammerne fra et Baal om hende.

222

25. Nærbillede af Halberg og Sømanden. Han lytter gennem Stormen. Farer op, stirrer mod Land.

223

26. Nærbillede af Fru Halberg. Titel: Den Mand hun elskede - hendes uskyldige Børns Fader var Morder - - Hun skriger atter. Billedet toner over i

224

27. Nærbillede af Fru Halberg i Hvalvingen. Hun skriger med den samme

49

Bevægelse. Billederne maa glide over i hinanden saa nøjagtigt som mulig Madsalune bjer sig over hende, beroliger hende lidt. Hun slaar Øjnene op, stirrer forvildet paa hende. Hendes Angst fortaber sig. Hun siger gispende; Titel: Jeg flygtede hjem - afsindig af Rædsel og Skam, - og ud paa Natten, - da han kom....Billedet afblændes.

225

~~28.~~ Opblænding. Dagligstuen paa Aaberg. Hun sidder sammenkrøben paa Gulvet, stirrende stift ud for sig. Barnet i Vuggen skriger og græder, men hun hører intet. Vandet fra hendes Tøj har dannet en Pøl omkring hende. Aldes stille sidder hun, næsten som et Lig. Halberg kommer ind Han ligner Kain, da han sender hende et mistroisk skyldbevidst Blik. Han taler til hende, hun svarer ikke og ser ikke paa ham. Han kaster sit Overtøj, gaar hen og ser hende i Ansigtet. Siger nogle Ord. Hun rør sig ikke. Saa klapper han hende med skælvende Hæand paa Haaret. Hun farer op som bidt af en Slange, stirrer fremmed paa ham, lukker sine Øjne og skriger atter, han forsøger at tysse paa hende, hun river sig løs og styrter mod Døren, han fanger hende, holder Haanden for hendes Mund. Billedet blændes af medens Kampen staar paa imellem dem.

226

~~29.~~ Opblænding. Ved Fru Halbergs Briks. Hun griber Madsalune i Armene og trækker ham ned til sig. Forstyrret siger hun, med en Sindssygs smilende Fortrolighed. Titel: Den Nat KÆX slæbte Halberg mig herved, og i 19 Aar har jeg levet her. Kesten Ryle bringer mig Mad, - gid den var noget bedre. Madsalune rejser sig op fra hende. Aander dybt. Saa siger han, efter at have set paa hende med den dybeste Medlidenhed, Titel: De skal blive fri i Nat. De følger mig herfra. Hun brister i Latter, ler ganske vildt, Titel: Aa nej! - Jeg vil blive her - nu. - Men faa Kesten til at give mig god varm Mad. Han forsøger at tale hende til Fornuft, men det er haabløst. Hun ler og græder og pludrer som et Barn.

227

~~30.~~ Hvælvingen. Madsalune betragter hende taust, saa vender han sig langsomt fra hende, tager sig til Panden og ser ned for sig. Billedet blændes af.

228 31. Opblending. Ved Thims Ruiner. Tidlig Morgen. Titel foran Billedet: Duggen perlede i Lyngen og Hanerne galede i Madum By, da Smugleren gik op mod Aaberg. Madsalune kommer op fra Kældernedgangen. Han ser sig om, ikke forsigtigt, men rigtig nydende den dejlige, friske Morgen. Han fylder sine Lunger med den livsalige Morgenluft og drager af Sted.

229

32. Ved en Hulvej. (Dette Billede kan eventuelt udelades) Titel: Men Dagen syntes at skulle blive uheldig for Madsalune. Idet han kommer gaaende fra Heden ad en Sti og vil ned paa Hulvején, kommer en Ringsbing Politibetjent ridende, fulgt af 2 Bønder til Hest. Han standser et Øjeblik, som for at se sig tilbage. I Ansigtets Minespil ser vi, at han er meget urolig. Titel: En Ringkøbing Politibetjent - det saa ikke godt ud. Hans Øjne flakker rundt, uden at han drejer Hovedet. Da han ingen Vej ser til Flugt, tager han en Beslutning. Hans Ansigt faar et faaret Udtryk, hele Skikkelsen synker lidt sammen og bliver kroget og ydmyg. Han drejer sig langsomt om mod Betjenten.

230

33. Nærbillede af Madsalune og Betjenten, som kommer ind i Billedet. Madsalune blotter ydmygt Hovedet og sørger med ynkeligt Ansigt. Titel: Guds Fred. De gode Folk kunde vel ikke sige mig, hvor Toldinspektør Karner bor? Betjenten, en Mand med et intelligent Forskeansigt, ser lidt mistroisk paa ham. Han bryster sig. Titel: Du kan følge med os. Vi skal netop hen til ham.

231

34. Nærbillede af Madsalune. Han mister et Sekund Roen og Masken. Saa siger han, idet han genfinder sig selv. Titel: Sikken et Keld. Han ser op mod Betjenten og griner idiotisk. Jeg vil nemlig tjene de fem og tyve Daler, som man faar for at fange Madsalune.

232

35. Nærbillede af Betjenten. Han interesserer sig pludselig for Bonden Bøjende sig forover spørger han, Titel: Ved du, hvor den forbandede Smugler er?

233

36. Nærbillede af Madsalune. Han smiler fiffigt. Nikker og siger. Titel: Han sidder og glør nede i Ellekrattet ved Madum Mose, - men han stikker nok snart af, saa vi maa skynde os til Karner.

234 37. Hele Gruppen. Denne Situation kan Betjenten ikke klare. Han ser tvivlraadig paa Madsalune, siger saa. Titel: Nu rider jeg til Mosen og hugger Madsalune, og saa løber Du op til Karner - og giver ham Besked. Madsalune gør tilsyneladende en Del Vrvsl, men Betjenten fojer ham af og rider bort. Madsalune ser efter de bortdragende med et lille vemodig Smil, som beklagede han for sig selv, at Menneskene^e Børn ikke er bedre begavede. Derpaa gaar han op mod Aaberg.

235. Vejjen til Aaberg. Madsalune kommer gaaende. Han ser sig iagttagende om, kaster sig pludselig ned i Lyngen ved Vejkanten. En lille Patrouille, bestaaende af et Par Strandryttere og et Par Bønder, kommer frem bag en Bakke og rider forbi det Sted, hvor Madsalune ligger, altsaa mod Stranden. Madsalune rejser Hovedet og ser efter dem.

236 Vue over Egnen mod Havet. En Mængde smaa Patrouiller sees ride i forskellige Retninger.

237 Nærbillede af Madsalune. Han ser betænkelig ud for sig. Drejer Hovedet og ser mod Aaberg. Titel: Det lod til at være Alvor, - og Madsalune følte ingen Trang til at komme i Nærheden af Stranden. Han rejser sig og slentrer mod Aaberg.

238 41. Ved Aabergs Havegårde. Madsalune kommer spejdende gaaende. Idet han er ud for Havelaagen, kommer Karner ridende ind i Billedet. Han ser ikke Smugleren, men denne har set ham og forsvinder ind i Haven.

239 42. Haven. Fru Grabow og andre Damer sidder i Samtale, da Madsalune viser sig. Fru Grabow ser sig hjælpeløst om efter Petersen, da han ikke er i Nærheden, gider hun ikke besvime, men stirrer forstenet efter ham, han forsvinder bag noget Buskads.

240 43. Ved en Sidebygning. Madsalune kommer, ser sig om, bliver sjensynlig urolig for et eller andet, springer ind ad den aabne Dør.

241 44. Et tomt lyst Rum, sparsomt møbleret. (Musikværelse?) Han ser sig

om, lytter, gaar mod en Dør som staar paa Klem. Han aabner den lydløst og glider ind.

242

45. Fyrstindens Værelse. Hun sidder skrivende ved et lille Bord i en firkantet Karnap, saaledes at Madsalune ikke ser hende straks. Han staar ved Døren og ser sig nygerrigt om. Et lille Smil forkynder hans Glæde over al den Kvindelighed der straalere ud af Rummet og dets Møblering. Han gaar frem i Stuen. Hun farer op, rejser sig og gaar frem imod ham.

243

46. Nærbillede af de to. Fyrstinden stirrer angst paa ham. Han er overrasket over at pludselig at staa Ansigt til Ansigt med hende. Saa vokser et Smil frem paa hans Ansigt. Titel: Bliv ikke bange, jeg gør ikke Fortrød. Jeg er blot en Fredløs, som er forfulgt, og som søger et Skjul. Hun ser koldt og roligt paa ham, peger mod Døren og siger, Titel; Gaa! Han staar lidt, seende bedrøvet paa hende, gaar saa mod Døren. Ser ud. Fyrstinden bøjer sig tilbage og ser ud gennem Karnappens Vindue.

244

47. Haven set gennem Vinduet. Fru Grabow sees ude paa en Plane, forklarende en Tjener en Masse. Hun er ophidsset ligesom de andre Damer. Et Par Strandryttere sprænger gennem Havens Gange.

245

48. Nærbillede af Fyrstinden. Man ser, at hun kæmper en Kamp med sin Stolthed og sin mærkelige Sympati for Smugleren.

246

49. Nærbillede af Madsalune. Han drejer sagtmødt Hovedet og siger, Titel: Jeg tænker, at Fyrstinde Antonovna vil holde det under sig Værdighed at forraade Madsalune. Han bukker dybt og vil gaa ud.

247

50. Nærbillede af Fyrstinden. Hun aander heftigt i stor Bevægelse. Med en Haandbevægelse betyder hun ham at blive.

248

51. Ved Døren. Madsalune ser lyst paa hende, lytter. Lukker hastigt Døren og gaar imod hende. Hun kommer ind i Billedet, trækker ham ud til Siden, idet Døren aabnes, og Karner kommer ind. Madsalune kommer til at staa bag Døren. Hun gaar imod Karner for at hindre, at han kommer ind. Han hilser, Titel: Undskyld, jeg ikke bankede paa, - denne Madsalune er

her paa Gaarden et Sted, og jeg vilde vide Dem sikker for den Bandit.
 Fyrstinden smiler og takker ham for Omsorgen. Bag Døren har Madsalune
 spændt fulgt hvert Udtryk i hendes Ansigt. Hans Træk mildnes, og en stor
 Glæde viser sig i hans Ansigt. Karner gaar. Fyrstinden lukker Døren,
 ser lidt paa Madsalune, beder ham følge sig. De gaar ud til Siden.

249. Kille Kabinnet i Sideflojens paa Aalberg.

Da de staa overfor hinanden, syntes
 Madsalune, grebet af en pludselig Trang
 til at vise hende sin Hyldelse, ^{og Taknemmelighed} for Kuce
 og kysser hendes Haand. Titel: Guid vel-
signe Dem, for hvad de har gjort for en
jagt Mand. Skulde De nogen Lunde behøve
en Haandsrekning, saa kald for Madsa-
lune. Hun ser provokeret paa ham. Man
 ser, at en Ide slaar ned i hende, men
 at hun ikke tør udtale sig. Hun ser
 leery drøende paa ham, siger saa, Titel:
 Maasker kan de en Gang væn mig til Nytt.
 Hun stiller en Kuv med Frugt hen til
 ham og ser ned i den ventlig, men alligevel
 afmaalt Hilsen. Han ser efter hende,
 forstaaer ikke rigtig, hvad hun mente.

250. Fyrstindens Værelse. Hun tager et lit
 Hjel over Haaret, gaar.

251. Udenfor hendes Dør. Man ser hendes
 laas Rørelse og efter at have set
 sig om. Hun gaar.

252. Have. Hun gaar langsomt
 over en Plæne.

253. Have (Nærhede af)
for Frøken og Emma. De ser begynde
 med Fyrstinden, som sets ind i
 Haven. Frøken siger hemmeligheds-
 fuld. Titel: Hvis de nu væn tages som

Graven, skal jeg helbrede Dem en Himmelig
 Hed. - Hendes Højhed Fyrstinden elsker
 Emma og, grebet af en uklares Anse-
 lende angst og tvivlsordig Tid. Fru Gra-
 bow trækker Emma med sig ind
 med Lidelyngens, hvor der findes
 et Vindue findes en hyggelig Bænk.

254 Nærbilledet ved Bænken. I Kammeret
 og sætter sig. Fru ~~Fru~~ Grabow sidder og nyder sin

Viden, næsten slikker sig om Munden, saa siger hun / Titel: ~~Hendes Høj-~~
~~hed Prinsessen - elsker. Emma ser tvivlende paa hende. Fruen fortæller~~

efter en Kunstpause. Titel: Og gæt hvem den lykkelige er - - Løjtnant
 Gordon, jeg har fundet et Brev, ^{som hendes Højhed har sendt til hende.} fra ham til hendes Højhed. ~~Gehejme!!~~

Emmas Ansigt forstener. Hun stirrer ud for sig, tager sig til Brystet.

256

Nærbilledet ved Bænken

Fru Grabow bliver meget bestyrtet, Titel: Befinder De Dem ikke vel? -

Holder De da stadig af Gordon? - Jeg troede sandelig, det var Kammerjunk-

er Harder, som.... Emma ryster blot paa Hovedet uden at kunne sige nog-

get, slaar afværgende ud med Haanden. Hendes Øjne trygler om Forstaaelse,

Den intrigante Fru Grabow hykler den største Fortvivlelse, men holder

stadig nyfigent, slugende alt, Øje med hvert Udtryk, der tegner sig i

Emmas Ansigt.

Fyrstindens Kabinnet

255. Nærbilledet af Johan Gordon. Han staar
 ved Gardinet herin ved Vinduet. Han
 ser at Vinduet staar paa Klem, og ser
 hans Ansigt sees det, at han har
 hørt hvert Ord. Han sandes i stor
 Berøvelse.

257. Nærbilledet af Gordon. Der glædes
 et Drag af Luften over ham, han
 ser, da han gennem Gardinet
 ser Emma. Pine.

258 Nærbilledet ved Bænken. Emma ser
 sig smile og fortviler sig, end-
 skyldes sig og god. - Fru Grabow ser meget
 interessent efter hende.

259. Fyrstindens Kabinet. Endnu gav
Lampsonet bork fra Vinduet, ser sig
om med et fjint, lykkeligt Blik,
sætter sig tungt i en Stol og be-
gærer sit Ansigt i sine Hænder.

260. ~~Hendes~~ ^{Dagligtøj} ~~Sommer~~ ^{for Aften} ~~Værelse~~. Hun kom-
mer ind, Stuen er tom. Hun
kaster sig tungt ned paa en Sofa

261. Nærheds af Emma. Hun rejser
Hovedet. De 2 Tæer i hendes Øjne,
men de stirrer uafmærket ned i
Luffen. Hun krytter sine Hænder,
Titel: Aldrig! Synker sammen
profuy. Aphænding

262.

Titel: Da Fyrstinden om Aftenen kom for at befri sin Fange, var
han forsvundet. Sommeraften. Opblænding. Kabinettet. Hun kommer ind med
et Lys og en lille Kurv, i hvilken en Rødvinsflaske stikker op. Vinden,
som strømmer gennem det åbne Vindue, faar Lyset til at flakke. Hun ser
mod Vinduet. En Skuffelse tegner sig i hendes skønne Ansigt. Billedet
toner bort.

Slut paa 4' Akt

5te Okt.

263. Titel: Ved Daggry ankom et underligt
 Par til Thins Ruiner. Opholdning. Tidlig
^{ved Thins Ruiner}
 Morgen / Vagterne er ved at drive bort.
 Halberg og Kesten Pyle kommer gaadende.
 Him er et Par Skridt foran ham helt
 Tidens. Han skæver frygteligt til hende.
 Han er i de sidste Dage blevet en gam-
 mel Mand, foroverhøjet og sammens-
 sunken. Him vender sig og skynder
 paa ham.

264 Ved Thins Ruiner. Hertilled Kesten sigt
 til Halberg ~~at~~ skynd Dem med, litle
 Kammeret, at komme med. ~~at~~ det
 ikke snart, ~~er~~ det til Gangenes sidste
 Gang. ~~Jeg gaar med, Ruineren~~

Halberg, som vakkende. See sig
 han glædelig. Text: Mig ~~for~~ lad det
 være Kesten - jeg har betruet mig,

265 Ved Thins Ruiner. Hertilled Kesten til den
 Støtte i Jordens. I skal se hende
 som sidste Gang, om jeg saa skal
 være for dem.

266 Ved Thins Ruiner. Kesten peger lydende
 mod Daggangen. De forsvinder.

267 Fri Halbergs Fængsel. Thins Ruiner. Par sengen
 ligger den døde. Fri Halberg. Et Løgen
 er bredt over hende. Den gaar og, og
 Kesten byder Halberg træde ind. Han
 kommer den en Farlyder, der slæbes
 til Skafottet. Kesten går hen, river
 hurtigt Løgen til side. Den sløres
 indtræde. Anst ses et Gjælbly.
 Halberg, styrtet hen til sengen, ser
 takke hen Anstet med sin Hænder.

268 Fri Halbergs Fængsel. Hertilled Halberg
 for 4000erne for Anstet Titel: ~~See~~
 Fri, de Liden, den Almægtige ^{ildelste}
 sig, end saa enste. Han ser ind den
 ser ~~for~~
 Halberg.

269. Fri Halberg Fangel Beslilled. Kferten
 ses spottende for ham. Fælk beede i
 hans Bemærkning, og dog blev han den
 forstram. Text: Ja, I kan nok se,
 him er død, ellers havde him ikke robt
 høst for en Velsignelse!

270 Fri Halberg Fangel Kferten slaaer en
 høj Latter af. See gaa ^{hans} her og der
 over disse tid. Him forer Hensliden. og
 minde nogle Lyde. ~~De~~ ~~Vener~~ ~~de~~
 sig ^{se} mod Halber, ^{tekt} den Børn skilde
 I have best lille Røntnered, ~~men~~
 mon Kferten Ryle geliget ikke i
 beder Vener med Vorherre med I!
 Him stirrer ham i Ansigt. Han
 ydget i taalmodigt med Udgang
 sig endi ungang helleg ^{nige, Tjende} I kjel-
 for mig, ellers i byten mest at
 begrave hende! - Kferten nikker. De
 gaa.

271 Mads for Thins Rivins Kferten og Hal-
 berg ind. Han er syndig, lettet.
 Kferten ser sig om, see fæger him
 ind over Havet.

272 Havbilledet "daager" stævne at let
 med den jyske Kyst

273 Mads for Thins Rivins Beslilled.
 Kferten rige ^{tekt} See kan Rarner og
 spads begynde for en ny Holmgang
 Rarner skilde skages lidt minde
 ind, see ^{hans} fild ^{tekt} Tiel li et vore
 sit sin Rar. I see fæger fæder
 forvinder i Rarving af hober for
 en Stængel riden! Him er ^{indt} ondt.
 slaaer see gemytligt Rarneraaden for
 skilderen: Text: Lykkan ^{skader} stæder overet
 ind for jens sine, litte Rarneraaden
 Him griner og gaa. Rarneraaden
 er sig hende, gaa see, Rilllet
 for

274. Under for Aaleus, Karlille V Jacobs for den
 gaa ^{med} nærmest frem og tilbage. Ser sig
 om, som venter han noget.
- 275 ^{Andet Sted} Under for Aaleus, Karlille V Jacobs Emma
 kommer, listet. Han er sig om. Plid-
 selig, og hendes hendes Ansigt af et Smil.
 Han taler
- 276 Under for Aaleus, Jacobs hen til Emma
 hin begynder han ^{at} tale med, trækker
 ham med sig.
- 277 Anna Kærns Værelse for Aaleus, Emma
 Jacobs ind

3# Annas Værelse, Emma og Jakob kommer ind. Han er noget betuttet, Ti-
 tel: Det er jo Annas private Værelse, De fører mig ind i. Hun nikker,
 tysser paa ham. Titel: Tal sagte, Karner er i Værelset ved Siden af. Han
 maa ikke høre os - og ikke se Dem. Man ser paa Jakob, at han er
 meget ubehagelig berørt over denne Situation, han begynder at gaa mod
 Døren. Emma hindrer ham, trækker ham ned paa en Stol, siger saa, efter
 en Pause, Titel: Jeg ved at Beres Broder omgaaes med Planer om at hjæl-

- 278 Anna Kærns Værelse Karlille V Jacobs Emma
 ser haardt for ham. Text Begge
 Bridene for den er i Gjeblikket in-
 den for Aaleus sin. Begge i Hjer-
 teand's genede, der ikke taler Dagens
 Lys.
- 279 Anna Kærns Værelse Karlille V Jacobs
 alle med for ham.
- 280 Anna Kærns Værelse Karlille V Jacobs
 Emma ^{myd} lyder Situationen
 den Fløigt, Johan i Gjeblikket af-
 tale med sin Prins, med jeg,
 de kendes, og jeg inder, de fortælle
 mig den.
- 281 Anna Kærns Værelse Karlille V Jacobs
 Jacobs er tungt for ham,
 rygte for Hovset

282 Anna Berners Værelse Nærbillede

~~Faren ser haanligt paa ham~~ Jakob

pe Fyrstinden til Flugt fra Landet. - De er hans Fortrolige. Jeg ønsker at vide alt. Jakob stirrer maalløst paa hende.

33. Nærbillede af Emma. ~~Hun stirrer paa i Øjnene. Saa siges~~ Titel

Jeg har to Breve, som De har skrevet til min Søster. Hun tager to Breve frem. Titel: Jeg gaar lige ind og kalder paa Karner, hvis De ikke siger mig alt!

283

34. Nærbillede af Jakob. Han forstaar nu først Faren. Titel: Jeg ved intet!

284

35. Værelset. Hun ser paa ham, haanligt smilende. Pludselig lytter hun rejser sig og ser mod Døren, som fører til Sideværelset. Jakob rejser sig. Hun ser hastigt paa ham. Titel: Skjul Dem - for hendes Skyld. Han staar uvis, lader sig villieløst skyde ind bag et Gardin, som draperer Hjørnet af Værelset. I det samme gaar Døren op og Karner viser sig. Hans Ansigt er graat, Haaret hænger i Tjavser. Man ser, at Ærgelserne over Madsalune har taget hans Nattesøvn. Øjnene er smaa og sammenknebnede. Han er overnervøs. Titel: Jeg syntes nogen talte. - Hvor er min Kone. Emma, som holder sig tæt ved Gardinet. Titel: Anna præsiderer ved Thebordet.

man venter vist Gordon. ^{Kamel} Halberg ligesom faar et Slag, da han hører Navnet. Han stryger Haaret bort fra Panden. Titel: Saa er Broderen nok med - Jeg maa bede Halberg forbyde den Fyr Adgang til ~~XXXXXXXXXX~~ Aaberg. Han gør saabenlyst Kur til Anna - og nu bliver det fortalt, at han, Gudstraffe mig, ligger i med Smuglerpakket! Han stryger atter nervøst gennem Haaret, gaar et Slag ind over Gulvet, gaar nervøst tilbage. Idet han vender Rygen til hende, ser hun lynsnart ind bag Tæppet.

285

36. Nærbillede af de to. Hun ser paa ham, et Glimt. Hvisker. Titel: Vil De - ellers... Han nikker forpint.

286

37. Nærbillede af Karner. Han drejer Hovedet, spørger, om hun sagde noget. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

287

38. Nærbillede af Emma. Hun ryster smilende paa Hovedet. Titel: Jeg tror at Jakob Gordons Følelser for Anna er af ganske uskadelig Art.

288

39. Værelset. Karner ser forpint paa hende, gaar mod Døren og lukker den efter sig. Hun lytter efter hans Skridt i den anden Stue, trækker Gardinet til Side. Jakob vakler ud, synker om i en Stol. Titel: Og saa fortalte han Emma om Løjtnant Gordons Planer. Billedet afblændes.

289 ~~Prinsessen~~ Prinsessen Varene før Adelen ^{Marl.}

Hin ridder og stierne frem for
ri, med et lyttende, lydeligt
klatte. Billeret blænder helt
og, og man se John Gordon
tale in ^{trængende} chænge til hend
han sig. Tæst. Jeg har nu fær
tæst den det. Jeg elsker den
væ, de elsker mig. Læg dem
skaber i min stund. Jeg er jo
vænt til at have værter, først
i ritter stund! - Herin se for ham
med et lyttende, lydeligt. Stærkt
Amen til mig ham.

290 Prinsessen Varene Marlillel. Hin
smile til ham. ^{Tæst} Jeg elsker sig!

291 Prinsessen Varene Marlillel John
London se det før hend. Hans
Anigt seiner ^{bot} ind over
Billeret tone, Adalines Tæst
et glide over i John

292 Prinsessen Varene Hin smile
til ham, men phibetlig dor
Smilet bot. Hin rejse sig,
og over hen til hin ind og stierne
ind. London rejser sig, og
tæst en Paire væder hin sig

293 Prinsessen Varene Marl. - Prinsessen
se lange for ham, se sig hin
^{Tæst} Jeg elsker den, London. Den
tæn, hvis Flig, ten ind skis
^{hush} Hush, Kejserinden fjer J me
hile for me.

294 Prinsessen Varene Hin gaar frem,
røker han se ind til Key, men
^{mens}

294 Han strækker Armen ind mod
 hende. Han stryger hende med
 hendes. Gider hende i sine arme
 og bedækker hendes Ansigt med
 Kyss. Billedet tæner bort.

40. Titels Medens Johan Gordon, Manden i hvis Sjæl Godt og Ondt kæmpede
 - talte med den Kvinde han elskede over alt. Opbløending. Prinsessens Væ-
 relse. Han sidder overfor hende i en næsten ærbødig Stilling. Selv lig-
 ger hun halvt hængsløngt. Efter at have talt lidt, under hvilket hendes
 Øjne har hvilet paa ham, beundrende og søt, siger han, Titel: Jeg vil
 sætte mit Liv ind paa at føre Dem bort til Fæheden - til Frankrig. Han
 griber hendes Haand og kysser den. Hun smiler taknemligt, drager ham
 til sig, han synker paa Knæ foran hende og kysser hendes Pande, Øjne,
 Kinder og Læber. Billedet tæner bort.

295. Annas Værelse. Jakob rejser sig. Han er bleg som et Lig. Hans Øjne
 flakker. Emma triumferer. Hun rækker ham Brevene, som han sandsfraværen-
 de stikker i Lommen. Han gaar. Hun ser efter ham, gaar efter.

296 Prinsessens Værelse. Ved Døren.
 Jakob er en gammel ^{Printeren} ~~mand~~ for sig selv
 lang, siger sig selv: ^{Prinsessen} ~~Prinsessen~~, for
 man ^{kan} ~~kan~~ se det. I eftermiddag. Han ser
 hende, men han ser sig selv i
 for sig selv, et skille. Han ser
 hende langt foran ham. Han smiler
 og gaar. Han har ind i sig, at
 han efter ham med et lysende
 smile, kender med sig selv sig selv -
 Billedet tæner bort.

297

8.62

42. Aabergs Have. Jakob kommer gaaende, ludende. Han drejer om ad en Havegang og forsvinder. Emma kommer, ser efter ham, smilende ondt. Saa gaar hun et Par Skridt videre og møder Johan. Han hilser høfligt og formelt. Hun hilser overrasket og overlegent.

298

43. Nærbillede af de to. Der kommer et Øjeblik et blidt, længselsfuldt Udtryk i hendes Ansigt. Hun siger, Titel: Er alt forbi mellem os, Gordon. Han ved ikke rigtig, hvad han skal svare, griber hendes Haand og ser hende indtrængende i Øjnene. Titel: De har misforstaaet mit Venskab. Hun river Haanden til sig, siger med et ondt Smil, Titel: Deres "Venskab" for Fyrstinden misforstaar jeg ikke. - Men Deres Bortførelse bliver der ikke noget af. Jakob har fortalt mig alt, og jeg skal vide at hindre den. Gordon næsten tumler tilbage, stirrer paa hende. Saa behersker han sig, bukker og tager hendes Arm. Hun ser forundret og angstelig paa ham, følger ham ud af Billedet.

299

44. Lysthus eller Grotte. De kommer og sætter sig. Der er Angst i Emmas Øjne. Han ser koldt paa hende. Titel: Nu skal jeg fortælle Dem en Historie om en stakkels, vanvittig Kvinde og en Strandrøver, som alle tror er en agtverdige Mand. - Han hedder Halberg..... Hun farer op, men han griber haardt om hendes Haandled og tvinger hende ned. Han begynder sin Fortælling. Billedet blændes af.

300 Ved Stranden Optrædning af Halberg
pløjer der Strandvaskerne. Billedet
tænder over i

301 Ved Stranden Fri Halberg ser over
Sænen, skriger. Halberg
opgiver hende. Billedet tænder
over i

302 Fri Halberg Fængsel Sænen, hvor Fri
Halberg og Johan
den tale sammen
tænder over i

303 Lysthus eller Grotte

(se 63.)

303 ~~47. Grotten~~ Gordon har rejst ^{sig} og betragter med en vis Medfølelse den sammensunkne og knækkede Emma. Han siger, Titel: Saa er vi enige om, at jeg tier med, hvad jeg ved om Fangen under Thims Ruiner - naar De tier med, hvad De ved om Fyrstindens Flugt. Hun hæver sit Ansigt imod ham, nikker sløvt. Han hjælper hende op, tager hendes Arm og gaar mod Udgangen.

304
48. Udenfor Grotten. Idet de kommer ud, kommer Halberg hurtigt forbi. Han stirrer forvildet paa dem. Han ser ud som en Afsindig. Emmas Øjne stirrer blanke og feberagtige paa ham. Halvt søvngængerisk siger hun: Jeg vil til min Moder - jeg vil se min Moder. Han tumler et Par Skridt, ser fra den ene til den anden. Siger saa ud i Luften, Titel: Din Moder - - døde i Nat. Han lytter efter Klangen af sine egne Ord, holder sig for Ørerne og styrter bort. (Denne Scene skal maaske retteligst udspilles mellem Fader og Datter. Man lader altsaa Gordon gaa forinden hun træffer Faderen) Billedet toner af.

305
58. ^{Samme aften} Titel: ~~Omtrnet samtidigt~~ stod ~~HE~~ Karner endelig overfor Ligekaremysteriets Afsøgning. Opblønding. Ved Karners Dør. Seminarist Petersen staar utaalmodigt foran den. Den aabnes, og Karner kommer til Syne i Natdragt. Han har et Lys i Haanden. Han ser forgræmmet ud. Da han ser Petersen, spørger han bød, hvad der er i Vejen. Petersen snapper efter Vejret, Titel: Ligskaren - jeg har set den - nede i Klitterne - det er Smuglerne - Madsalunes Folk. Karner bliver med ~~et~~ vaagen, han aabner Døren, og Petersen smutter ind.

306
59. Karners Sovværelse. De kommer. Karner begynder febrilsk at iføre sig Tøjet, medens Petersen fortæller. Billedet toner over i

307
60. Klitgrvde, Nat. Smuglerne er i travl Virksomhed. Et Baal oplyser deres Farden. I Forgrunden oppe paa en Klit ser vi Seminaristen som Silhouet. Nogle af Smuglerne er formummene som Ligbærere. En stor Kiste draperet med sort Klæde bliver fyldt med Ankere, Tøjer, Kasser, alt muligt. Da Petersen har set nok, styrter han af Sted. Billedet toner over i

308
61. Karners Sovværelse. Karner er næsten paaklædt, han staar stille og lytter til Petersens sidste Ord, nikker anerkendende. En vild Glæde

tegner sig i hans forpinte Ansigt. Han tager sin Hat paa, stikker sin Pistol i Lommen, giver Petersen en ogsaa, de gaar, efter at Karner har slukket. Billedet afblændes.

309. Hedelandskals Ogten. Oftunging. Lig-
skam kommer dragende.
- 310 Ved en Bro Strandrytten anført
af Karer kommer, - skinner sig om-
kring Broen.
- 311 Broen med Heden som Baggr.
Ligskam kommer ind fra Broen.
~~Heden Strandrytten~~ stryger frem, -
er ^{morderisk} Kamp begynder
- 312 Broen ved ^{den} Samson vej med
med i Heden bag. Karerket
giver; Kampen Hede efter. Han
forsvinder; Dan.
- 313 Broen Hedelinus ankommer.
Karer ^{triumfer.} ~~kommer~~. Danuly,
bille Hede. Hedelinus ved
Tekst; Samson, fuld af, for
en her Pris!
- 314 Ved den Bro Samson kom-
mer med Heden i Land. Hede
Hedelinus, Tekst, - skinner sig
forsvinder.
- 315 Ved ^{Broen} Bro. Kampen skinner
af. Hedelinus fjer bort ind
de sikker Bevægning. Hede
af Samson Hede sig flygti.
~~Karer~~ ^{Karer} ~~af~~ Petersen triumferer.
Billeket Hede bort ^{Tekst:}
- 316 Den lille Oftunging ^{Tekst:} ~~Ved~~ for
første Gang hvedde Ringen
med ~~af~~ Hedelinus...
Denne Hede med et Bred
af skinner frem for sig. Billeket
forsvinder ind med et
kavelige Oftunging.

316 Han er ved at knække over
og Høilighed. Gaar...

←
317. Dagligtue for Babes Tekst: ... medus
hans Høilighed og de sejens
glæde. - Kan fortælle ^{vidt} ~~ist~~
og ^{buddt.} ~~ist~~. Petersen er ved at
~~erne~~ af Høilighed. ^{Kan} ~~erne~~
vige ^{Tekst:} Og min ^{vi} ~~erne~~ ^{fejre} ~~erne~~ ^{vi}
Fert her, for Babes, som skal
afgøres!

318 Dagligtue for Babes Kochillu
Petersen lytter efter, - ~~ist~~ stines
angst og forgrint ^{for} ~~erne~~ sig
se.

319 Dagligtue for Babes Han gær
igennem stinen, ist og de andre,
der er for interesseret, med
Høilighed af Babes.

320 Petersen Kochillu for Babes Han
kanmer ind, koster sig med
og hører af blanding.

321. Sandvej i Bayge og Blanding
Tekst. Korte ^{de} ~~erne~~ to ~~erne~~
sig Ringhøilighed. ^{Sanson} ~~erne~~ og ~~erne~~
Hos komer ~~erne~~. ~~erne~~
i prægtfuldt i ~~erne~~ i
for dens ~~erne~~.

322 Landsveien Kællillede. Samson
 siger ^{Tækt!} Jonas, naar vi vi ~~hæve~~ ^{går}
 vent Gudde; i Byen, naar du
 hører di, fant tillyg. Hør, hør,
 jeg er ~~blev~~ ^{blev}! Jonas hørte
 derdi; Samson ~~kom~~ ^{kvalder} sig
 for Laarene. ^{Tækt!} Samson hørte
 min Raadslig, om jeg ikke er
 Guds! - De går videre.

323 Ud Indgangen til Byen De
 to forvinder; Guds. Folk
 ser efter dem.

324 Gertjenssted: Ring til mig
 Samson og Jonas tæller ind,
^{bestiller} ~~bestiller~~ to Glas Vin. Venter
 skænke og Jonas vil tage
 det ene, men Samson ser
 hen over Fingern, ^{Tækt!} Hør det
 Raadslig, naar du et skikke
 med din Hær! - Jonas tæller
 skanfild tillyg. Samson
 hører for Venter. De drikker.

325 Gertjenssted Kællillede
 Ud et Bord inden Arrest
 forvander; han se Missivind
 lig over mod Samsons Bord

326 Gættgiveriet Verhillede Samson
 Tekst:
 fæder Glasrum pæring. Væ
 e fæder, rejser for min fæng-
 else! et en roget af fæder
 i dem ^{gode} ~~gode~~ sig? - Væder bødte
 ærligt, siger, ^{Tekst!} Væder fæder ^{vi}
 er ~~berømt~~ fæder, men har
 skal nok vor side: Dæder
 i Væder! - Samson fæder
 gæder har: Ræder, ^{væder, tekst!} Væder
 e der Dæder bændstoge mig
 Løge! Væder gæder sig fæder, siger,
 Tekst:
 Væder har! - det fæder Dæder fæder;
 væder ^{selv!} ~~væder~~ ^{peger} ~~væder~~ ~~væder~~.

327. Gættgiveriet Verhillede Quættfæder
 væder vikter bændte

328 Gættgiveriet Verhillede Samson
^{glor}
 glo, see fæder er ved at
 springe ind af Hæderne, see
 rejser her sig.

329. Gættgiveriet Samson fæder
 Tekst:
 har de Dæder fæder
 er mig er fæder at bændte
 fæder er see fæder Ræder
 rentant fæder Dæder fæder Stæder
 fæder. Vil de ^{vise} ~~vise~~ mig
 og mit fæder Land ~~stæder~~ Dæder

327

lade mig se
 at ~~se~~ Vind den Ransill,
 der altid det er indelig-
 for den gamle Det færdig-
 hed! - Arrestfangeren bliver
 ussigtet. Sammen ^{tekt!} plænger
 Pind for Bædet. Til Begynde
 faldig! - Arrestfangeren
 finder den Lyngmat, De
 fand.

330 Reviden i Fængsel Arrestfangeren
 Sammen ^{tekt!} Jonas ^{tekt!} Samsen

son ser frygtelig truende ud. Jonas går saa stift, som var en Haandpæ-
 ge slaaet igennem ham. Slutteren standser ved en Dør, siger ydmygt, Ti-
 tel: Dersom Deres Excellence vil se ham..... Samson stirrer rasende paa
 ham, Titel: Jeg er ikke Eg- Excellence, - jeg er Greve for Panden. Luk
 op. Slutteren lukker op med skælvende Hænder og lader Gæsterne gaa ind.
 Selv gaar han frygtsomt efter.

331 Arrest. Primitiv. Almindelige Vinduer, som er forsynede med svære
 Jernstænger. Paa et Bord, dækket med et Lagen, ligger Madsalune livløs.
 Samsons Øjne flakker rundt og bliver hos den Døde. Han skotter efter
 Slutteren, gaar værdigt over til den Døde. Jonas bliver forknytt staaen-
 de ved Døren. Slutteren gaar hen til ham.

332 Nærbillede af Samson og Madsalune. Samsen bjer sig over Liget,
 der aabner det ene Øje og blinker. Samson er ved at flække af Grin, han
 kan ikke beherske sig, eksploderer, holder Lommestærklædet op for Ansigt-
 tet. Skuldrene bevæger sig op og ned paa ham.

333. Nærbillede ved Døren. Slutteren ser forbavset paa Samson, vender
 sig til Jonas, som er betuttet, men faar sagt i Titel: Saa dan tuder de
 franske Grever altid, - det ser sørgeligt ud. Slutteren vil vide mere
 om franske Forhold og taler hviskende med Jonas.

334. Nærbillede ved "Liget". Jonas haler ubemærket en lille Pakke frem,
 med fortrukket Ansigt stirrer han mod Slutteren.

335

7. Nærbillede ved Døren. Jonas forstaaer, hvad det drejer sig om. Han tager pludselig brutalt Slutteren i Kraven, trækker ham ind til sig, saaledes at han ikke kan se, hvad der foregaar ved Liget. Titel: I kan brække jeres Kølsvin paa, at min Herre har mange Kæer i Frankrig. Slutteren ser forbavset ud.

336. Arresten. Samsen vender sig fra den Døde. Han hulker endnu stærkt, tager Tørklædet bort fra sit rødblissede Ansigt, nikker bevæget til Slutteren og gaar ud. Denne bukker dybt, han og Jonas følger efter. Idet Døren lukkes efter dem, rejser Madsalune sig, han smær sig lidt,

han tager hen Tillem og Diablen frem
korte et indvirkning ^{Blik} ~~svært~~ for
Hindret. ~~Smile~~ ^{stødt} ~~svært~~. De for falder
hans Sjine for Pejnt, se ~~bevæget~~
en ~~Uvilkjært~~. Han ~~løber~~ ^{bevæget!} ~~Ufarsk~~
Kaptein. ^{Do} ~~Da~~ ^{maa} ~~se~~ ^{øj.} ~~og~~. De er vellyg
Billedet for ~~altes~~: ~~lyt~~. De
var ~~Englye~~ ~~li~~ ~~dig~~ - De
Fid ~~hænt~~ ~~los~~.
Samsen.

337 Arresten Nærbillede Spekulation smile
først. Se ~~faar~~ ~~han~~ ~~sammen~~
rige, ^{saml} ~~Text~~: ~~Hans~~ ~~maa~~ ~~ish~~ ~~same~~
~~Han~~ ~~nikke~~ ~~beslutsomt~~. - ~~Billedet~~ ~~for~~ ~~svær~~
~~ni~~! ~~Han~~ ~~for~~ ~~til~~ ~~hænt~~
~~lyg~~ ~~for~~ ~~altes~~
~~Billedet~~ ~~for~~
Shibba 3' ~~out~~. ~~hent~~

6te Okt.

- 338 Titel: Medens Samson og Jonas nervøst
reulde paa Aftenen Frembrud i et Gæst-
giveriet i Renskjæring, trap man paa
hery Forberedelse tie den store Fest, som
Karner samer. Aften vildt afholdt i Ah-
bedning af Madsalunens Fejerskilling.
 Ophøding. Riddersalen paa Aaberg.
 Karner og Harder konferrerer om Op-
 hængning af nogle Lampetter, som et
 Par Gjener paa strænde paa Skjens heder
 paa Plass paa Vægen. Et Par Pige staves
 Anstilledes af, der vantes Tinduekarmer,
 rive Spindelroer med o.s.v. Der er
 travt Virksomhed.

- 339 Titel: Anden dette foregik, sad Hal-
berg i Dagligstuen og udrøvede, hvor meget
Texten var vildt kede, - da...

Dag-
ligstuen paa Aaberg. Halberg sidder i sine egne Tanker, da det banker
paa Døren. Petersen kommer ind. Der er foregaaet en Forvandling med
Glynglen. Forbryderen lyser ud af hans blakkede Øjne. Halberg kan se, at
noget er hændet, og stirrer forbavset paa ham. Petersen sætter sig foran
ham med en mere end skødesløs Hilsen, han slaar Benene over hinanden og
ser overlegent paa Halberg. Halberg rejser sig og ser granskende paa
ham. Petersen besvarer hans Blik. See ogsaa her:

- 340 Nærbilledet af Petersen. Han trækker en Mappe
frem. Title:

Jeg fandt i Nat i en
Taske, som tilhører Madsalune, de 4 apirer, Deres Kops har ~~skrevet~~ sig i
Thims Ruiner.
 skrevet

341. Nærbilledet af Halberg. Han stirrer
farvildt paa Petersen. Alt ramler
for ham. Han tørrer Sveden af sin
Pande, kan ikke for et Ord frem.

342 ~~Norbilledet af~~ ^{71.} Norbilledet af Petersen.
Kan nyde Situationen. Med et
haanligt ^{sejer kan} Civil, Titel:

For Deres Datters Skyld, som jeg vil
gifte mig med, vil jeg nøjes med det halve af, hvad De ejer - forelsbig.

343. Dagligstuen fra Aaberg, Halberg
sejer sig. Behersker sin Dødsangst,
sejer med et portaret, Krampage-
tist Civil, som skal være med-
ladende, Titel:

Har De drukket for meget af ~~Englands~~ ~~vin~~, Petersen?

Kan ler en haard Latter og se,
inderst inde skalvende af Angst,

rosbejærligt paa den brune Mappe,
som Petersen stikker i Lommen.
Petersen rejser sig op, og gaar tæt hen
til ham.

344. Norbilledet af ~~den~~ Petersen og Hal-
berg. Petersen kører ind i An-
sigtet paa ham. Titel: Nu er det mig,
der er overpaa. — Og — Hvis jeg

ikke i Løbet af en Time har Emma Jax og alle Deres kontante Penge, saa
afleverer jeg Papirerne til Herredsfoged Selmer i Ringebu i Dag.

Halbergs postagru Lene forsvinder,
han ser ud, som skædder han for et
apoplektisk Tilfælde. Der kommer
næst kærligt i ham Ansigt. Han
kæmper sin rystende Haand paa
Petersens Skædder, siger, Titel: - Hav
jeg ikke altid været som en Fader for
Dem, Petersen. Petersen slaaer en
høj Latter op, frigør sig for hans
Haand paa en brutal Maade og vender
ham Rygen. Ser ud af Billedet.

345. Daylightscenen paa Aalberg. Petersen
slænger sig ned i en Stol. Halberg
staar og ser paa ham med hævede
Arme.

346 Norbilledet af Halberg. (Stort) Man
ser, hvordan det trykkes i hans
Ansigt efterhaanden vijs for
et varmtigt Had. Man forstår,
at han er ved at blive farlig.

347 Daylightscenen paa Aalberg. Han gaar

347 langsomt hen bag Stolen, Petersen
siddes pro. Han smiler tillykke-
lyst.

348 Nær billedet af ^{Petersen og Halberg} Halberg lægger,
Hodet smilende et tændende Smil,
sin venstre Haand paa hans venstre
Skulder og jaer lysmestert sin
højre Haand, ned i Petersens
indvendig Nakkelomme i venstre
Side. Petersen griber om hans
Haandled med begge Hænder.
Halberg slaaer venstre Arm om
Petersen. Hals og borte hans Hoved
tilbage. Ved at ^{Halbergs} venstre
Arm rundt omkring ^{Petersens} ~~hans~~ ^{hans} til
at slippe Tæjet. Han rejser sig

349 Dagligtuen paa Osberg

Et haardt Slagsmaal begynder. Da det er to lige nederdrægtige
Forbrydere, der gaar løs paa hinanden, kan Slagsmaalet godt drives ud
i den stærkeste Realisme. De tumler om paa Gulvet, valter Møbler, flæn-
ger Gardinerne. Spektaklet har tilkaldt Emma, som pludselig staar i den
aabne Dør.

350 Nær billedet af Emma. Hun fatter
intet af det, der sker, & ved at
falde, griber fat i Dørhaandtaget,
skriker til Petersen, at han skal
slippe Halberg.

351. Nær billedet af de Kæmpende.
Petersen ligesom lammet, da
han hører hendes Skrig. Han
rejser sig op fra Halberg, som
ligger under ham. Er stamt paa
Emma, tarer Blodet af sig.
Halberg & Halberg over ham
Hodet sagsende at fra fat i Hænder.

Dagligtuen paa Osberg

352

Petersen løsriver sig, styrter mod Døren og ud. Halberg vil efter
ham, men Benene nægter at bære ham. Han svingler lidt og falder næse-
grus mod Jorden. Emma staar et Øjeblik. Hun fatter intet af alt det, der
er sket, gaar langsomt hen til ham, ^{sees af ham} løfter hans Hoved op i sit Skød.

(sætter sig ned)

353 Riddersalen paa Aaberg. Kamm og Harder
kan ikke blive helt enige, Harder fore-
slaaer, ~~at~~ Skal vi lad Fik. Emma
affgaa for lidt Smagsdivergens. Kamm, som
er i gjennemsigtig Hæmmer, samtlykter,
og Harder gaar.

Dagligstuen paa Aaberg. Emma
er ved at hjælpe Halber, og paa en fløj
da det hankes. Hun er med Døren
ved ikke hvad hun skal gøre, hun hører
sig over Faderen, saaledes at hun
gæmte Ryggen til Døren. Den aabnes
og Harder kommer ind, Han bliver
staaende.

Merbilledet af Havn Harder ved Døren

354. Dagligstuen paa Aaberg. Emma
ridder endnu med Halber Hovedet
paa sin Skid, da hun pludselig lytter.
Hun ved ikke sine levende Pood, Halber
er aldeles sløv. Hun lægger ham for-
rygt med, bliver med Døren, idet
den aabnes.

355 Merbilledet ved Døren. Harder ~~har~~
spørgt, Titel: Her som elskverdig at
hjælpe os oppe i Riddersalen, Fik. Emma
er bliver ikke ferdig, til Gæsterne kommer.
Emma nikker, idet hun har Tiden
sagt at dekke sit Ansigt. Harder
bemærker intet, gaar hun lykkelig
Døren efter ham, og ud for sig.
Hendes Ansigt er forstenet, og hendes
Blik er flakkende. Hun gaar ud af
Døren.

356 Daylystuen paa Aaberg. Hver
 lojer sig om Faderen, lofter ham
 op og hjælper ham her paa
 en Stoc.

357 Werbilleder af Halberg og ^{Summe} ~~beholdt~~
 Hver se paa ham. Titus: Vi fester
 paa Aaberg i Nat. Han se paa hendes
 Den gamle Po og Højhed kommer
 op i ham. Han nikker med
 sammenbidte Tænder. Hver
 gaa ud af Billedet. Han se
 frem for sig.

358 ~~Udenfor Aaberg~~ Daylystuen
 paa Aaberg. Han forsvær at
 rejse sig, vakler lidt, ~~bider~~
 gaa ^{se} ~~se~~ sig hen over Sættet, lig
 vindst.

359 Udenfor Aaberg. Petersen
 kommer frem fra Gaarden.
 Han joler sig i sin Jakke-
 løkke, og dvalende op mod
 Aaberg, venter sig af gaa
 væk.

360
 62 Werbilleder af Halberg. Han venter sig

og gør ind af Billedet. Der er en
storsk R over ham.

361. Riddersalen. Emma har
ordnet sit Haar, hun står
mellem Ravn og Hardsel
og siger smilende og koret
sin Mening om Arrange-
mentet. Opbløding.

~~362~~ 362 Titel: Da Aftenen faldt paa. Opbløding. Arresten. Madsalune filer
den sidste Jernstang over, bøjer den tilbage og ser ned.

363 Under et stort Træ. Samson og Jonas staar i Skygge af Trækronen. //
De svinger med Hattene i vild Glæde. (Foto oppe fra)

364 Arresten ude fra. Madsalune kaster Lagenet der dækkede ham ned ad
Muren, svinger sig ud og klatrer ned fra den ringe Højde.

365 Ved Træet. Samson har Møje med at afholde Jonas fra et løbe Madsa-
lune i Møde. Samson er forsigtig og holder skarpt Udkig, nemlig. Saa
kommer Madsalune ind i Billedet. Samson omfavner ham. Jonas har kigget
ud til Siden, tysser pludselig paa Samson. Alle tre ser i samme Retning,
trykker sig opad Træet. Petersen kommer hurtigt gaende paa den anden
Side Stammen. Han føler i sin Brystlumme, som er ^{stoppende fuld} ophevet. Der er Had i
hans Ansigt. Han gaar videre. De ser lidt forbavsede efter ham,

29 Hus: Renskrubens Gods. Herredspost=
366 Skilt. Petersen gør op ad Trappen,
står i kysterne Skæ, Døren aabner,
han går ind

367 Nærhødet af Gruppen ~~Madra~~ Madra.

Min, Samsø og Jørgen, Madra-
 Min sigt i Tiltal: Foto ^{gud zoro,} ~~den fine~~
 is havde jo et Finns; ~~Silvers~~
~~De skønt fupfulde~~ Det
 hers mig fr. at hans brinde hos
 Herredforen Selms kan drøm
 demm Film eft sig. Samsø
 fortier ham ikke. De som
 kærtigt ud af Billedet. Afstandig.

368 Par Aahery klary Gejw og Fløjte.

Riddersalen. Et lille Orkestre fra
 Ringkøbing; Festdræt ^{-s.c} mupifus
 i et Hjørne (eller Loggia) Der danses
 Menuet.

369 Nærhødet af Prinsessen Min
 sidde i Nærheden af en aaher
 Der ind til et Sidererens,
 hvor en Del Herre, hvareblant
 Karne, ~~Harder~~ og Halberg befinde
 sig. Halberg set ^{siddet} ~~derinde~~ som
 redmand, tilhørbrikket. Har
 en grøn; Assisteret og skotte
 troligt til Sideren, som ven-
 tede han hvort Qjeblik at se
 en Politibetjent; Stuen
 Prinsessen følger Dansen med

feberiske Øjne. Hun hører Harder
 rejse og g. slow per sit Glas,
 Drejs Hovedet.

370 Nærhede af Bardet. Harder
 løfte sit Glas, Tille: ~~Et Lens~~
~~for~~ en Skaal for den Mand,
 som har ~~et~~ ^{et} ~~skedeligt~~ ^{skedeligt} Madsalium
^{for} Salgen, en Skaal for Toldiuspik
for Rarum, er lykkelig Vert i

Aften. Der drikkes. Halberg løfte
 sit Glas, han ryster per Haanden
 og spilde med ad sig. Der und-
 skyldende, top sig sammen, drikke
 grandigt, Harder skænkter beende
 op ijen, han har allerede ^{for} ^{rejet} ^{rejet} ^{rejet}

371 Nærhede af Prinsessen. Der gaa
 et lys igennem hende. Tille:
Utskedeligt for Skede - - den Mand
hvir skede - Madsalium, som
ved Hørgensky skæde for hende
hvir for Farverket. - Hende
 Øjnene vander hvileløs ud i
 Rummet.

372 Nagh Par, som danser Menuis.
 Takob danser med Anna.

Jakobs Gm Jangz Primserens, how
bovris; Dansen, men hold
sinn Gm fast ved App. Primser.

373 Harbilledes af Jakob. How
sinnit pleidsele opmuntre

374 Harbilledes af Primseren
Hem for et forunderligt Hrab.

375 Reddersalen Dr. dansen,
Vi av Emma og en ~~stort~~
Playard i forbergeand.
Aphelandia.

376 ^{Title:} Tit og Bayceren i Satjivert
Den det Ringkoleing Satjivert
hord en hertig Drukleding
funder Hrb. Aphelandia.
Samsen stas og av misfor-
noist ud i hord Madsalines
Taj. Gordan i hord pr
sin Galladrast, Jans og ved
at di af Brin om Samsen
Forvandling. Han sig dygt
hikkende / Title: Guds H. Brev
en Hras. Samsen stas ud
eft ham. Gordan sinnit og
hord dem hold Fred, for-

mindes gennem i lill. Dn.
Idet den aabnes, set i Betjentens
Sandsplods udegr. # De tre opad-
ledte Heste. Samson og Jonas
gav op.

⁴⁸ Tite: ^{Jan 15} I samme Øjeblik: Landevej
Tre Pytter i Bølge, Borden
med fire i runden.

377 Tite: I samme Øjeblik aabnes
en Dør hos Herredspore Selmer.

Selmers Kontor. Der har været
afholdt et Fælles over Petersen.

Papirerne og Mappen ligger
paa Bordet. Nogle Betjente iført
Karekapper midt paa Ordre af
Selmer, der er meget alvorlig

og meget bestemt. Tite: Der er
Fæl paa Aaberg, men det er

ligeledes. Halberg skal ~~nu~~
arresteres, og jeg bliver oppe,
tu i kammen med ham.

Betjentene tager affed.
Petersen vil gaa med
~~sin~~ ~~navn~~ ~~ind-~~
~~omvisning~~, men Selmer
er iskold paa ham. Tite:

to mine blive her, til Halberg - aphaist.
Deres Farhed interessens ^{sig} ~~sig~~ ^{gispende} ~~gispende~~
skerbt. Piteren og ^{gispende} ~~gispende~~
sammen. Ophlaending.

378 Ophlaending. Landens
Godow x et Hylke forude
for Samson - Janda x
sigt. All videt i Gallop.
Ophlaending.

379
42 Ophlaending. Titte: 1/2 Time
senere, heendte det...
Riddersalen for Aaberg.
Prinsessen kammerers
af Harder, som stier sin
Pis af. Heim se koad
for ham. Et Pa kammer
hen og sætte sig i Nørheden.

380
42 Nørhelled af Prinsessen,
Harder, og de to. Herren sigt
til sin Damer, Titte: det
blive fortaet, at Madsalium
dode i Arresten ^{sigt} Nat.

Prinsessen rejste sig og stirrede
 søloftglæmsomt på ham. Hærfør-
 me risede Døren, ved hvilken Harder
 stod, op, og en Tjens rejste, Tittel: Lt.
Lieutenant Gardow. Prinsessen ^{stjælv} rakte
 hvilket Harder ikke ser, da han
 vender sig mod Døren for at se
 den forhadte Medbedjers. Gardow
 kammere frem, og Prinsessen
 skælder Harder til Side og græber
 hende i sin Arm, idet hun
 rejste.

381.
 44 Verbilleds af Harder. Kasene sv
 kan på de Sordan.

382.
 44 Verbilleds af Prinsessen og
 Sordan. Helst borte hvist
 hun smilende med lukkede
 Øjne. Titel - Johann - Edel.

383.
 44 Riddersal på Døren (Gardow
~~for~~ forer alle her Prinsessen
 ud. Døren x op høst. ~~man for~~
~~begynder~~ og Man flokkes ved Døren
 og diskutere det passerede.

(Selen anden Ende)
 384 Riddersal på Døren. Herren
 fra Sidekabinetter kammere inde med
 den Glas, Hønderne. Selen ene
 hule i addele Tam, alle stier med
 ved Døren. Folk begynder at trække
 op mod Musikken, som scædes
 af glas. Halber stjerne angulst
 mod Døren, ^{berøstiges} ~~at~~, da han for
 at vide af den af Herren, hvad der

er kendt. Paa Tegn fra Kærne begynde
Mærket at spille op.

385 Kalmeret Gordon og Prinsessen, hvem
siddes paa en Sofa, endes sags,
men ved fuld Beridthed. Gordon
staar overfor hende. Han hojser sig
over hende og siger, Titel: I ~~Har~~
titel, Kl. 4 er jeg ved Hæder
Kl. 5 x alt klart til at
modtage Dem, min Drod vil følge Dem
til Stranden.

386 Udenfor Palæet. Harder staar lyttende,
han daaer taunt, gaae lydlost.

386a Palæet. Gordon kysse hende Haand
Heders kammer ^{for Erkebiskop} ind.
Hendes Øjne ^{skærpe og sammensnævre} ~~skærpe og sammensnævre~~ ^{fejerskæbte} Prinsessen
siger til Gordon, Titel: Bed selvsket
mudskyld, at jeg min trækker mig
tilbage. Kan jeg med et ord, et
dualend Blik. For Erkebiskop nu eft hant.

387. Riddersalen Halley stod som underligt
og trippes ved Døren, han smilede
til alle, men hans Lume r kark
og mørke. Gordon kommer. Halley
tag ham under Armen, og
de følger gennem Riddersalen.

388. Siddekabriolet for Osberg. Harder
kaar søst et drukkne sit Kærne i
Vin, og hant Øjne r blodskude. Kærne,
som synes han skyldes hant i Tale,
stod op, og siger, Titel: ... ^{og derfor}
udbringer ~~for~~ om Skæde for den Mand,

som prebste Tyndens, da Harder
og Bandits overfaldt hende Eksped.,
in Keil for Kammerjunker Harder.

~~For~~ En Herre stikker Gordon og Halber
glas i Haanden, der drikkes. Den eneste,
som ikke drikkes, er Gordon. Han er
stift for Harder.

289. Merbelled af Harder. Han hilser til hoven og
seer, for at se Gordon og stikker
for ham, som frem i Belledet.

290. Merbelled af Gordon. Han smiler stort
haandigt.

291. Merbelled af Gordon og Harder. Harder
siger, Tittel: De drikkes ikke, de forkeevende
Løjtnant. For sig, idet sig Grundet.
Gordon smiler, Tittel: De var jo stift
ikke til Hede, da Overfaldet fandt Sted
Harder stikker for ham, Tittel: Vil
De sig, at jeg lyver? Gordons Civil
er uforanderligt.

292. Sidestribet for Aaberg. Harder
opreter sig, slaaer som Gordon: An-
sigter. Gordon griner ham: Kraver
og kort ham hende Gulvet. Harder
springer op og vil. far for ham. Kammer
begynder sig imellem, siger til Gordon,
Tittel: Jeg er nu borte. Den forled Aaberg.
Gordon er kaldt for ham.

293. Riddersalen. De bliver Opstandelse
ved Døren. Tjenestebet stater sine med
færvede churigt. Politier kommer
ind. Detjenestebet, to, som sig rojende
om. Dansen ophører. Alle stikker

med Betjentene, som gør sin
Solen. Munkens fortælling.

294. Sidekabinettet. Sorden bekræfter
for Tilsigelse af Jern. Halbergh har
hørt Uroen i Selen, har skrevet
med Døren. Politiet viser sig
i Døren.

295. Notitiedes af Halbergh. Har skrevet
den videste Redsel om Politiet.

296. Notitiedes af Politiet. Titer: 7 Lovens
Navn, De er anholdt, Hr. Kammerer
Halbergh.

297. Sidekabinettet. Halbergh. Alle
ser om Halbergh, der bliver Plads
omkring ham. I Døren skives
Tilsigelse sammen. Besjente
gør her til Halbergh og anbringer sig
om hvor lidt af ham. Enne
kammer styrtende ind, kaster
sig ind til Faderens.

297a Notitiedes af Halbergh og Loven.

Halbergh klapper hendes Hænder
Kant, sig sig hørdt. Titer: Vi fortæ
pro Rabergh! Enne ser op,
is selv, at hun er sin Faders Datter.
Hun smiler et forbiøjet, hørdt
Luce. Hun gør tilbørlig.

298a Sidekabinettet om Rabergh. Kammer
farer et udspiret Besjente,
men de gør intet for.
Vidtløst lader Halbergh sig
gøre med.

298a Redderrislen. Halbergh farer
igen den skovland Sol,
de er gamle tom. Kun ved den
enkelte eller Jakob aus den Litsins Arm
sin Arme. Deltidet løber af.

404

Uden for Aalby

Jacob Gordon venter,
 betæfter fader han
 sammen, der for Ind-
 fangarten kommer. Thi-
 usse styrtende Hæ-
 ligt her til han. De
 far.

405

Ved Klitten

Samsen står og
 stirrer frem.

406

Ved Klittenhvor Hænderligger

~~De~~ Johan Gordon
 kommer, fæmme stedet.
 Naar han er færdig,
 ryster Hænder sig, løfter
 en Pistol, tager Ligte
 og trykker af.

407

Ved Klittenved billed

Johan Gordons
 Gælder i, til Hjerte
 tet, styrtet ene.

408

Ved Klitten

Samsen grifter. Sam-
 lene styrtet frem.
 Samsen her, holder
 ved Gordon. De dørige
 Gælder Hænder

409

Ved Klittenved.

Samsen løfte Gordon
 af, kalder for ham,
 klapper ham, megen
 Træne like ved
 ad hans Kinder
 Johan slaa Gjæmske

Sige, Tekst: det er slit, ^{Sammenkom} ~~th~~ men ~~den~~ Rige
for? - Sammen sig de sider.
Johan følger hans Blik

410
Ned Rittene
Narl.

~~to~~ Harder staar med
mellen to Smigere.
Hau ser hadgildet for
Jordan.

411
Ned Rittene
Narl.

Jordan synder med
et nat Smis tilleg
i Sansons Arme.

412
Ned Rittene
andet Narl.

Jacob og Prinsessen
kommer hertil.
Da staaer hien
og sejer; ~~grund~~
Bege. ses Jang-
sen omkring ^{Johan} Jordan.
De gaar hertil
vinder

413
Ned Rittene

Prinsessen kommer
skad ^{Johan} Jordan, i det
et Skib og kaster
med over ham, med
~~hans~~ ^{Mand} hvide
Hoved.

414

Ned Rittene
Narl.

Narl. og en hvid
Prinsesse, en ad
Jordan

414a

89

Ned Rittarne alle staa tær

Billedet tær over i

415

Prestens Stie Samson vider lidt,
tørver sin Gjæ og siger saa, ^{Tekt:}
Den stakkels Prinsess væk til:
høj sig ut Fængsel, og i det
han 3 begravet var ^a Kæftær!

416

Prestens Stie ^{sted.} Og Slynghen, der
erabt ham, siger Presten.
Samson er lidt for ham
Tekt: Over ham har vi
vel holdt Dem. Han
vejel som en Døds fæse
~~under~~ ^{under} ~~Raadokken ^{Raadokken} for var
417 Sejlads hertil!~~

Prestens Stie ^{gysen.} Presten ^{Samson} ~~Salsen~~
klipper sig, tæyker Presten
Hæner og ^{gær.}
Billedet tær best.

~~Ante Dag~~

90

Hansens

418

51. Titel: I mange Aar saa man ikke "Maagen" ved Jyllands Kyst, men en Sommeraften ankrede det sorte, slanke Skib op udenfor Husty-Klit, og et Par Timer efter bankede en gammel Sømand paa hos Jakob Gordon. Opblænding. Udenfor Gordons Hus. Samson Goliath kommer gaaende op gennem den lille Prædhave. Hans Haar er hvidt, og han er ældet. Han ser sig om i den fredelige Aften, banker paa, efter at have set paa sin Haandspage og sat den fra sig. Døren gear op, og Anna Karner staar foran ham.

419

52. Nærbillede af de to. Hun ser paa ham, kan erindre ham, men er ikke sikker paa hvem han er. Samson spørger, Titel: Med Forlov. Det blev fortalt mig, at her boede Jakob Gordon. Hun nikker, det er rigtigt. ~~Giver Plads~~ ^{giver} og lader ham gaa ind. Døren lukker sig.

420

53. Jakobs Stue. Han ligger og leger paa Gulvet med sine Børn, to smaa Unger. Samson kommer frem i Døren. Jakob springer op, ser paa ham, Titel: Samson Goliath - Endelig! Han kaster sig ind til ham, ser paa Anna og paa Børnene. ~~Bill. tæner bort.~~

Slut paa 5te Akt.

~~Laurids Skues.~~

Tekst: Jeg agter at lægge
og og siger en Indbydelse!
Jæder rækker hals Haanden!
Der er velkommen, gamle
Samson.
Bill. tæner bort.

421. Ophlænding. Aften hos Jakob.
Kare. Læreren per Dondet.
 Anne, Jakob og Samsen
 sidder sammen uden at
 tale. Se sig ^{Samsen} Jakob. Titel:
Det var først, da vi kom i
land. Mær. is for at vide,
at du og - og for Anna - var
blevet gik for man der se.

Jakob er per Anna, som
 sidder med begge og ind
til ham. ^{Jakob sig} Titel: Jak - Karne
fuld land den Nat, Halber
blev arresteret - den Nat, da de
gik per Arber. - Den sidste
Nat Halber levde. - og de
Anna Opleskab blev oplost,
na - - - Han er per Anna,
som lykkelyst trykte ham
haand.

422. Narbilled af Samsen
Han sidder lidt, sig er,

Title: - of Prinsessen -

423 Nærb af Jakob. Fidee Percent
 sig han, Titel: Hvert Aar -
 for ham Pidsdag - kommu-
 Billedet tower over i

424 Kirkegaard. Udenfor Muren
 Ravn i Ravnene af Prinsessen
 og hende der ind, og ind
 til Hædet, hvor Gorden ligger.
 og begravet. De begge blomst
 og Kransen for den narve-
 lise Grav. Billedet tower
 over i

425 Nærb af Jakob. Han Toras
 Saarene af sin Qvin. &

426 Hansen hos Jakob. De riddes ^{torse}
 alle tre. I de begge Arme
 gubet af en hikkefildes Arme
 om Jakobs Hals. Sammen op-
~~sed~~ ~~and~~. Billedet tower bort
 der i Ravn på Panken. Sigul -
 eller tower bort. Huden

Vertehavskrypt i Landt Vejs. 1.

~~Præstens Studerestue 2. 3. 3^a 5. 6. 7. 8. 8^b 9. 10. 11. 18-26.~~
~~415. 416. 417. (Vindmølle)? 200,00~~

Udmyr Huus. 4.

~~Forstuen 8^a~~

~~Kirkegården. 12. 14. 15. 16. 17. 17^a 424^a~~

~~Ved Kirkegårds-laaen 424.~~

~~Platgemak med Døre til Altan. 19. 21. 22.~~

200,00

~~Narbilleder af Folkemængden 20.~~

~~Landskabet med Vej. 23. 25.~~

~~§ Korsoeren. 24.~~

~~Salen hos Prinsessen i Horsens. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 35^a 36.~~

~~Ant. 3 Stole Spinnest 350,00 - 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68.~~

~~Havestue paa Aaberg. 37. 143. 144. 145. 147. 149. 150. 151. 174. 175. 176. 177. 178.~~

~~181. 182. 183. 184. 185. (210. 225.) 260. 261. 317. 318. 319.~~

~~339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350.~~

1000,00

~~351. 352. 354. 355. 356. 357. 358. 360.~~

~~Gaardsplads paa Aaberg. 38. 39. 135. 136. 137. 138. 139. 141. 142.~~

~~Ved Landskabet. 40. 41. 401. 403.~~

~~Ved Stranden. 42. 43. 156. 157. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 221.~~

~~222. 223. 300. 301.~~

~~§ Klitterne. 44. 45. 46. 158. 215.~~

~~Ved Aabergs Havgårde. 47. 48. 186. 238.~~

~~Ved Aabergs Voldgrav. 49. 51. 52. 53. 54.~~

~~Haven ved Aaberg. 50. 179. 239. 252. 253. 254. 256. 258. 297. 298.~~

~~Det Krat. 69. 70. 71.~~

~~Prinsessen Lovestue 72. 81.~~

~~(Kjøbmands Stole Spinnest i alle Prøve) 200,00~~
(Chajorens Varehus)

~~Prinsessen Have. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80.~~

~~Gade i Ringkøbing. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 109. 110. 111. 112. 116. 119.~~

~~120. 323. 366.~~

~~Kahyt paa Maaen 88. 89. 90. 91. 92. 93. 109. 153. 154.~~

~~Ved Klitterne. 94. 96. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 399. 400. 402.~~

~~405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 419.~~

~~Paa Maaens Dak. 95. 152. 155.~~

Østarkeden af Stranden. 97.

Landsvej mod en Lænd. 104. 105. 106. 107. 108.

Ø Rejrestalden. 113. 114. 115. 118. 121. 148. Fårer?
Arbejd.

Landsvej: 117. 321. 322. 378.

Vedvej: 122. 123. 124. 125. 126. 127.

Udover Kesteren Ryler Hytte. 128. 132^a. 165. 167. 170. 173.

~~Ø Kesteren Ryler Hytte. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 168. 169. 172. 187. 189.
190. 191. 192.~~

Ekvipagen. 140.

Udover Aaberg. 146. 274. 275. 276. 359. 404.

Lille Aaløb med Bro. 159. 161.

Vede. 160. 163. 188.

Et lille Krot af Elle og Fyrretræ. 162. 164. 166.

~~Kaldes. 171.~~

Bagdis fra Aaberg 180. 240.

~~Ved Tårn Ruiner. 193. 194. 197. 198. 199. 228. 263. 264. 265. 266.
271. 273.~~

~~Im Halbergs Celle. 195. 196. 202. 205. 206. 207. 208. 209. 224.
226. 227. 267. 268. 269. 270. 272. 302.~~

~~Raldungvej. 200.~~

~~Kaldes. 201. 203. 204.~~

Hoveddøren fra Aaberg 211. 213.

Nogen Vej med en Dække. 213.

Ved en Hulvej. 229. 230. 231. 232. 233. 234.

Vej til Aaberg. 235. 237.

Vue over Eggen og Havel 236.

Sandt lyst Rum. Pletterikvædet 241. 251.

~~Fyrtårnets Værelse. 242. 243. 245. 246. 247. 248. 249. 250.~~

~~skovet. Skole. Skole. 255. 257. 259. 262. 289. 290. 291. 292. 293.~~

~~Bro. - spæl - etc. 294. 296. 320.~~

400.

Haven set gennem Vinduet. 244.

Udbylde 272.

Arrens Værelse paa Aaberg. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285.
286. 287. 288. 295.

Lysthus eller Grotte. 299. 303.

Udvejs Grotten 304.

Udvejs Kamers Dør. 305.

Kammers Lovværelse 306. 308.

Klitrygde. 307.

Vedelaandskøb. 309.

Ved en Pors. 310. 311. 312. 313. 314. 315.

En Celle. 316. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 362.

Gastjivested i Ringkøbing. 324. 325. 326. 327. 328. 329.

Korridor i Søjlest. 330.

Riddersalen paa Aaberg. 338. 353. 361. 368. 369. 370. 371. 372. 373.
374. 375. 379. 380. 381. 382. 383. 384.
387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394.
395. 396. 397. 397^a. 398. 398^a

500.00

Vide d. stort Træ. 363. 365. 367.

Arresten ude paa 364.

Baagværelse i Gastjivested. 376.

Gaard paa 376^a

Selmen Kantar 377.

Kabinet 385. 386^a 2/3 mækket Dørværk

Udvejs Kabinet 386.

Udvejs Jordans Hus. 418. 419. 421. 422. 423. 425. 426.

Jacobs Stue. 420.

- 1 1 Brink ved Strandbredden.
 2. 2 Tronsal - B.I. paa Tronen.
 2 3 Nærb. - B.I.
 3 4 Slotsplads - Folkemængde.
 2 5 Tronsal - B.I. - Fjernb.
 2 6 Nærb. - B.I.
 2 7 B.I. rejser sig - gaar.
 2 8 Tronsal - B.I. hen mod Balkon.
 3 9 Slotsplads - Folkemængde.
 2 10 B.I. ved Vinduet.
 2 11 Nærb. - B.I. med flere - B.I. taler.
 2 12 Fjernb. - B.I. strækker Haanden ud.
 2 13 Nærb. - B.I. og Popen - B.I. knæler - Popen velsigner hende -
 det toner over i Landevej.
 2 14 Landevej med Ryttere og Karrosse.
 2 15 Nærb. - Fru Rygaard.
 2 16 Landevej med Træer - Ryttere og Karrosse toner bort.
 4 17 Sal ved Prinsessens Hof - Fru R. med sin Hofstat.
 4 18 Nærb. - Fru R. med Vifte.
 4 19 Nærb. - Fønss.
 4 20. Nærb. - Fru R.
 4 21 Nærb. - Ingeborg Sp.
 4 22 Nærb. - Fru Winding og Rob. Schmidt.
 4 23 Nærb. - Fønss.
 4 24 Nærb. - Rob. Schmidt.
 4 25 Fjernb. - Salen.
 4 26 Nærb. - Fønss ved Vinduet.
 4 27 Fjernb. - hele Salen.
 4 28 Nærb. - Ingeb. Sp.
 4 29 Nærb. - Fønss.
 4 30 Nærb. - Fru R.
 4 31 Prinsessen læser - Ingeb. Sp. fortæller - toner over i
 Stuen paa Aaberg - P.N. - Ingeb. Sp., Ellen G. og Jac. kommer
 ind.
 4 32 Nærb. - Jac. og P.N. taler sammen.
 4 33 Nærb. - Ingeb. Sp. og Ellen G.
 4 34 Fjernb. P.N. - Damerne - Jac. - Petersen. - Damerne gaar.
 5 35 Port med Ryttere - Trappe i Baggrunden.
 6 36 Vej med Ryttere.
 5 37 Nærb. - Trappe med Ingeb. Sp.
 6 38 Slette med Ryttere.
 6 39 Slette - Ingeb. Sp. og Ellen G. kommer.
 6 40 Strandbred med Ryttere og Fiskere.
 6 41 Slette - Ingeb. Sp. og Ellen G.
 6 42 Ved Skrånten - Ing. Sp. og Ellen G. kiger ned - ser Ryttere og
 Fiskere.
 6 43 Nærb. - Ingeb. Sp. og Ellen G. - Fønss dukker op - taler med
 Damerne.
 6 44 Strandbred med Ryttere.
 6 45 Nærb. - Fønss og Damerne
 6 46 Strandbred - Ryttere.
 6 47 Fønss og Damerne - Fønss løber.
 6 48 Ing. Sp. og Ellen G. taler sammen.
 6 49 Stranden - Ing. Sp. og Ellen G. - En Rytter hen til Damerne -
 staar af Hesten.
 6 50 Stranden - Ryttere og Fiskere.
 6 51 Ved Skrånten - Damerne og Rytterne.
 6 52 Strandbred med Ryttere.
 6 53 Skrånten - Damerne - Rytterne rider bort.
 6 54 Skrånten - Damerne gaar.
 6 55 Mark - Fønss dukker op - løber.
 6 56 Mark med Ryttere.
 6 57 Mark - Fønss løber.
 6 58 Mark - Ryttere.
 6 59 Mark - Fønss løber.
 6 60 Mose med Ryttere.
 6 61 Ing. Sp. og Ellen G. - Fønss kommer - Petersen overfalder Fønss.
 6 62 Markvej med Ryttere.
 6 63 Vej - Ing. Sp. og Ellen G. - Fønss og Petersen slaas.

- 6 64 Markvej med Ryttere.
 -5- 65 Vej - Ing. Sp. og Ellen G. - Fønss og Petersen. De to slaas.
 Fønss fanges.
 5 66 Nærb. - Jac. - Fønss - Petersen med flere. - Fønss fanges.
 5 67 Vej - Ing. Sp. og Ellen G. kiger.
 5 68 Ved Aaen - Tolderne kommer med Fønss - Fønss river sig løs,
 springer i Aaen.
 5 69 Nærb. - Jacob.
 5 70 Aaen - Fønss svømmer over.
 5 71 Ved Aabredde - Fønss ovre.
 5 72 Fjernb. - Fønss raaber - toner bort.
 4 73 Fremtoning om Klaveret i Prinsessens Salon.
 4 74 Nærb. - Fru R.
 4 75 Nærb. - Ingeb. Sp.
 4 76 Nærb. - Fønss.
 7 77 Omkring Klaveret i Prinsessens Salon.
 7 78 Nærb. - Rob. Schmidt.
 7 79 Nærb. - Fønss.
 7 80 Om Klaveret - Alle rejser sig - gaar.
 7 81 Nærb. - Fru R.
 7 82 Nærb. - Fønss.
 7 83 Nærb. - Ingeb. Sp. og Fønss.
 7 84 Nærb. - Fønss.
 7 86 Nærb. - Fru Winding lytter.
 7 85 Nærb. - Fønss og Fru R.
 7 87 Fønss tager Afsked med Fru R. - Fru Winding i Baggrunden - toner
 bort.
 8 88 Toner frem - I Mørke - Fønss og Kr. med Heste.
 8 89 Nærb. - Fønss og Kr. - toner bort.
 9 90 Toner frem - Fru R. i Natkjole.
 9 91 Fru R. ved Sengen - lægger sig - toner bort.
 III 10 92 I Haven - Prinsessen med Damerne - spiller Ring.
 10 93 Nærb. - Fru R.
 10 94 En af Hofdamerne bukker sig ned.
 10 95 Nærb. - Fru Winding og Rob. Schmidt.
 10 96 I Haven - Der spilles Ring.
 10 97 Nærb. - Fru R.
 10 98 Nærb. - Fru Winding og Rob. Sch.
 10 99 Nærb. - Fru R.
 10 100 Fjernb. - Damerne - Rob. Sch. og Fru Wind. i Baggrunden.
 10 101 Nærb. - Fru R. og Rob. Sch.
 10 102 Fru R. og Rob. Sch. - I Baggr. de øvrige Damer.
 10 103 Nærb. - Fru R.
 10 104 Fru R. - Ingeb. Sp. - I Baggr. de øvrige - toner bort.
 105 mangler - et Skib, som endnu ikke er optaget.
 5 106 Kahyt - Fønss toner frem ved Bordet - prøver Skæg.
 5 107 -" - Gerh. J. kommer ned.
 5 108 Nærb. - Gerh. J.
 5 109 Nærb. - Fønss.
 5 110 -" - Fønss.
 5 111 Kahyt - Fønss og Gerh. J. - Gerh. J. gaar - Bill. toner bort.
 11 112 Gadeparti med Rytter og Vogn.
 11 113 Nærb. - Jac. paa Hesten.
 11 114 Tre Borgere.
 11 115 Gadeparti - Rytterne og Borgerne - Fjernb. - Rytterne rider bort.
 11 116 Nærb. - Borgerne taler sammen.
 11 117 Gadeparti - Mathilde Nielsen kommer.
 11 118 M.N. hen til Borgerne.
 11 119 Nærb. - M.N.
 11 120 Fjernb. - M.N. og Borgerne - M.N. rider bort - toner bort.
 11 121 Toner frem - Strandkanten - Vogn med Tønder - Fønss og Gerh. J.
 Vognen kører.
 12 122 Skrånt ved Havet - Ellen G. kommer.
 12 123 Ved Havet - Nærb. - Gerh. J.
 12 124 Paa Skrånten - Ellen G. hilser.
 12 125 Gerh. J. hilser - Ellen G. kommer ned til ham.
 11 126 Nærb. - Ellen G.
 11 127 Nærb. - Gerh. J.
 11 128 Nærb. - Ellen G.
 11 129 Gerh. J. og Ellen G. omfavner hinanden. - Toner bort.
 13 130 Toner frem - Vej - M.N. ridende - Vognen kommer - Fønss som Kusk.
 13 131 Nærb. - M.N. og Fønss

- 13 132. Nærb. - Fønss og Kr.
 13 133 Skovvej - Vognen kører - toner bort.
 14 134 Toner frem - Nat - Gade i Ringkøbing - Fønss kommer kørende.
 14 135 Nærb. - Fønss paa Læsset.
 14 136 Nærb. - Fønss.
 14 137 Fjernb. - Vægteren og Fønss - Vognen køres ind i Porten.
 15 138 I Rejsestalden - Fønss kører Vognen med Tønderne ind.
 15 139 " - " - " - Vægteren og Fønss.
 15 140 Fjernb. - Vægteren og Fønss - Fønss trækker Hestene ud.
 14 141 Gade i Ringkøbing - Fønss rider bort med Hestene.
 15 142 I Stalden - Tønderne bliver levende.
 14 143 Uden for Porten ved Rejsestalden - ses Vægteren.
 15 144 Smuglerne kryber ud af Tønderne.
 14 145 Uden for Porten - Vægteren lytter.
 15 146 Smuglerne hjælper Kr. ud.
 14 147 Vægteren lukker op - gribes - trækkes ind.
 14 148 Fønss med Hestene paa Gaden i Ringkøbing - lytter.
 15 149 Kr. putter Vægteren i Tønden.
 14 150 Paa Gaden - Fønss rider tilbage til Stalden.
 15 151 De slaar Tønderne til - Fønss kommer - taler til dem.
 14 152 Natbillede af M.N.'s Hytte - Fønss - Kr. og M.N. udenfor.
 11 153 Port - Vognen kører ind.
 11 154 Trappe i Porten - P.N. modtager Prinsessen.
 11 155 Nærb. - Fru R. og P.N.
 13 156 Paa Trappen ved Aaberg - Fru R. gaar op - hilser paa Ingeb.Sp.
 13 157 Ved Trappen - Fru W. og Rob. Sch. - alle ind.
 7 158 Salen paa Aaberg - Prinsessen med Følge kommer ind.
 7 159 Nærb. - Fru R. og Ingeb. Sp.
 7 160 Salen paa Aaberg - De forrige - P.N. - Fru W. og Rob. Sch.
 13 161 Vej - Betjent og Petersen med Hest.
 7 162 Salen - ved Bordet - Petersen kommer ind - taler med Jac.
 16 163 Nærb. - Petersen fortæller Jac. noget.
 16 164 I Salen paa Aaberg - Jac. rejser sig og gaar, - tager Afsked med Ellen G. - Hun gaar tilbage til Bordet - toner bort.
 165 mangler - det er et Skib, som endnu ikke er optaget.
 13 166 Kahyt - Fønss - Kr. og Gerh J.
 13 167 Nærb. - Kr. og Fønss.
 17 168 Ombord paa Kutteren - Dækket.
 13 169 Strandbredden - Fønss og Gerh J.
 13 170 Slette med Ryttere.
 13 171 Mose - Fønss kiger.
 13 172 Mose - med Ryttere.
 13 173 Ved Krattet - Nærb. - Fønss kiger.
 13 174 Slette med Ryttere.
 13 175 Nærb. - Fønss kiger.
 13 176 Mose med Ryttere.
 13 177 Fønss løber - gemmer sig i Krattet.
 13 178 Mark med M.N.'s Hytte - Fønss kommer.
 13 179 Markvej med Ryttere.
 13 180 Fønss foran M.N.'s Hytte - Døren aabnes - M.N. kommer ud.
 13 181 Markvej med Ryttere.
 18 182 Uden for Hytten - Fønss og M.N. gaar ind - Rytteren kommer hen
 18 183 Nærb. - M.N.
 18 184 Fjernb. - M.N. gaar ind.
 18 185 Fjernb. - Rytteren staar af Hesten.
 19 186 I Hytten - Fønss og M.N. - M.N. gemmer ham.
 18 187 De andre Ryttere kommer til.
 19 188 I Hytten - M.N. dækker til for Fønss.
 18 189 Uden for Hytten - Rytteren hen - banker paa.
 19 190 I Hytten - M.N. gaar frem.
 18 191 Rytteren gaar ind.
 19 192 I Hytten - Rytterne ind til M.N. - undersøger Hytten.
 19 193 Nærb. - M.N.
 19 194 " - " - Jac.
 19 195 Fjernb. - M.N. giver Rytterne Besked - de gaar.
 18 196 Uden for Hytten - Rytterne rider bort.
 19 197 Fjernb. - Fønss frem - M.N. giver ham Rom:
 19 198 Nærb. - M.N.
 19 199 Fjernb. - Fønss gaar fra M.N.
 18 200 Uden for Hytten - Fønss kommer ud.
 19 201 M.N. gaar ud.
 18 202 Uden for Hytten - Fønss gaar - M.N. ud - ser efter ham.

- 18 203 Nærb. - M.N.
18 204 Fjernb. - M.N. gaar ind i Hytten.
9 205 Salen paa Aaberg - P.N. og Prinsessens Følge.
9 206 Nærb. - Ingeb. Sp. og Ellen G.
3 207 Thims Ruiner toner frem og bort.
9 208 Selskabet omkring Bordet.
9 209 Nærb. - P.N.
9 210 -"- - " "
9 211 Selskabet omkring Bordet - toner bort.
3 212 Uden for Thims Ruiner - Fønss kommer.
3 213 Nærb. - ved Thims Ruiner - Fønss kiger efter P.N. - gaar ned.
3 214 Thims Ruiner. - Fønss - Nærb. - ved Hullet - Han rydder væk -
kryber ned.
3 215 Nærb. - af Fønss, der dukker ned i Hullet.
3 216 Kældergang - Fønss kommer.
20 217 Fønss kommer ned i Kælderen.
20 218 Nærb. - Fønss.
20 219 Fjernb. - Fønss hen til Døren.
20 220 I Kælderen - Fru Dinesen skriger.
20 221 Fønss i Kældergangen ved Døren.
20 222 Nærb. - Fru Dinesen.
20 223 Fønss bryder Døren itu.
20 224 I Kælderen - Fru Dinesen falder om.
20 225 Fønss bryder igennem.
20 226 I Kælderen - Fønss ind - hen til Fru D.
20 227 Nærb. - Fønss og Fru Dinesen.
20 228 Nærb. - Fønss.
20 229 Nærb. - Fru D. fortæller.
20 230 ~~I Kælderen - Nærb. - Fru D. og Fønss.~~ *Nærb. Fønss og Fru D. taler*
21 231 Soveværelse - Fru D. ved Børnens Seng. - P.N. kommer ind. *acwmm*
21 232 Nærb. - P.N.
21 233 Fru D. med Barnet - Nærb.
21 234 Nærb. - P.N.
21 235 Fjernb. - P.N. gaar ud - Fru D. lægger Barnet i Seng - gaar
21 236 Nærb. - Børnene i Sengen.
8 237 I Klitterne - Fru D. ved Stenten.
8 238 Ved Stranden - P.N. med Hesten.
8 239 Fru D. ved Stenten - kiger
8 240 Ved Stranden - P.N. spejder, - haler Kisten op.
8 241 Nærb. - P.N. med Kisten.
8 242 Fru D. slaar ud med Hænderne.
8 243 P.N. med Kisten - spejder.
8 244 P.N. plyndrer Lig.
8 245 Fru D. holder sig paa Hovedet.
8 246 Nærb. - P.N. med den døde Mand.
8 247 Fru D. ved Stranden.
8 248 Nærb. - P.N. med den døde Mand.
8 249 Fru D. ved Stranden.
8 250 P.N. med den døde Mand - ser op.
8 251 Fru D. ved Stranden - løber - toner bort.
21 252 Soveværelse - P.N. ind til Fru D. - slæber af med hende.
20 253 I Kælderen - Nærb. - Fru D. og Fønss.
20 254 Nærb. - Fønss taler.
20 255 Nærb. - Fru D.
22 256 Kælderen - Nærb. - Fru D. og Fønss.
22 257 Fjernb. - Fru D. hen til Bordet - Fønss hen ved Døren.
17 258 Thims Ruiner - Fønss staar og kiger - gaar.
18 259 Mark - Rytterne kommer.
18 260 -"- - Fønss opdager dem.
18 261 Mark - Rytterne kommer ridende.
18 262 Have - Fønss gemmer sig - ser Jac. ride forbi.
18 263 Ved Huset - Fønss gemmer sig - Jac. staar af Hesten.
16 264 Prinsessens Sovekammer - Fønss kommer ind - taler med Fru R.
16 265 Fru R. og Fønss ved Sengen - taler sammen.
16 266 Nærb. - Fru R.
18 267 Haven - Ingeb. Sp og Fru Winding ser efter Rytterne.
16 268 Nærb. - Fru R.
16 269 Nærb. - Fønss som Madsalune.
16 270 Fønss og Fru R.
16 271 Nærb. - Fønss.
16 272 Nærb. - Fru R. og Fønss - Fønss trykker hendes Haand.
16 273 Fjernb. - Fru R. gaar fra Fønss.
17 274 I Haven - Ingeb. Sp. og Fru Winding.

- 17 275 I Haven - Fru R. gaar.
 17 276 " -" - Fru Winding og Ingeb. Sp. ser efter Fru R. - sætter sig og taler.
 17 277 Fønss i Vinduet.
 16 278 Nærb. - Fønss.
 17 279 Ingeb. Sp. og Fru Winding taler sammen.
 23 280 Nærb. - Fønss ved Vinduet.
 17 281 Ingeb. Sp. og Fru Winding taler sammen.
 23 282 Fjernb. - Værelse - Fønss hen - sætter sig paa Løjbænken.
 21 283 Værelse - Fru R. ind med Lys - gaar hen til Vinduet.
 24 284 Ved Ruinen. - M.N. og P.N. kommer gaaende.
 24 285 Nærb. - M.N. taler til P.N.
 24 286 Ved Ruinen - M.N. og P.N. gaar hen til Indgangen af Ruinen.
 22 287 I Kælderen - M.N. og P.N. ind. - M.N. tager Klædet fra den Dødes Ansigt.
 22 288 Nærb. - Fru D.
 22 289 Nærb. - M.N.
 22 290 Fjernb. - P.N. *taler til M.N. de gaar ned.*
 23 291 Nærb. - Først af Fru R. - derefter af Fru R. og Fønss - Fønss fortæller.
 25 292 Nærb. - Fru R. hører efter.
 23 293 Nærb. - Fønss forvandles til Madsalune og igen til Fønss.
 23 294 Nærb. - Fru R.
 23 295 Fru R. gaar fra Fønss.
 23 296 Nærb. - Fru R. ved Vinduet.
 23 297 Fjernb. - Fønss omfavner Fru R.
 17 298 I Haven - Havebord i Baggr. - Gerh. J. kommer.
 17 299 Paa Trappen - Ingeb. Sp. kommer ned - møder Gerh. J - de gaar op.
 23 300 Værelse - Ingeb. Sp. og Gerh. J. ind - sætter sig.
 25 301 Nærb. - Ingeb. Sp. taler.
 25 302 Nærb. - Gerh. J.
 25 303 Nærb. - Gerh. J. og Ingeb. Sp.
 25 304 Nærb. - Gerh. J.
 25 305 Fjernb. - Ingeb. Sp. rejser sig - viser Gerh. J. de to Breve.
 25 306 Nærb. - Gerh. J.
 25 307 Nærb. - Ingeb. Sp.
 25 308 Fjernb. - Ingeb. Sp. gemmer Gerh. J. - Jac. ind.
 25 309 Nærb. - Ingeb. Sp. taler.
 25 310 Nærb. - Jac. taler.
 25 311 Nærb. - Ingeb. Sp. taler til Gerh. J.
 25 312 Fjernb. - Jac. gaar fra Ingeb. Sp. - Gerh. J. frem - de sætter sig.
 25 313 Nærb. - Gerh. J fortæller Ingeb. Sp.
 26 314 Værelse - Fønss tager Afsked med Fru R. - gaar.
 10 315 Havegang - Ingeb. Sp. kommer - stiller sig op paa Lur - Fønss kommer.
 10 316 I Haven - Fønss og Ingeb. Sp.
 10 317 Nærb. - Ingeb. Sp.
 10 318 Ingeb. Sp. og Fønss taler sammen - gaar.
 27 319 Haven - Fønss og Ingeb. Sp. hen - sætter sig paa Bænken - Fønss taler.
 8 320 Toner frem - Tilbageblik over forskellige Scener ved Stranden og i Ruinerne.
 27 321 Nærb. - Fønss taler til Ingeb. Sp. - hun græder.
 27 322 Fønss gaar fra Ingeb. Sp.
 9 323 Petersen banker paa - Jac. med Nathue kommer frem.
 9 324 Petersen og Jac. ved Døren - taler sammen.
 9 325 Nærb. - Petersen - toner bort.
 28 326 Skranten - Petersen kiger ned.
 28 327 Mændene dækker Kisten til - løfter den op.
 28 328 Petersen løber bort.
 9 329 Toner frem - Nærb. af Petersen.
 9 330 Petersen og Jac. (paaklædt) gaar.
 28 331 Mark - Mændene kommer med Kisten.
 28 332 Broen - Gendarmerne *kommer, gemmer sig.*
 28 333 Mark - Mændene kommer med Kisten.
 28 334 Broen - Mændene med Kisten - Gendarmerne kommer frem.
 28 335 Nærb. - Fønss overfaldes.
 28 336 Fjernb. - af Kampen.
 28 337 Nærb. - Fønss overmandes.
 28 338 Nærb. - Kr. kryber over Røkværket.

- 28 339 Fønss føres bort.
- 18 340 Fønss i Cellen - Vogteren ind med Mad.
- 29 341 I Salen - Jac. triumferer - Festen drøftes.
- 29 342 Nærb. - Fru R. ind ad Døren.
- 29 343 Fru R. hører, at Fønss er kommet i Fængsel.
- 29 344 Fru R. i Døren.
- 29 345 Jac. sætter sig ved Bordet.
- 29 346 Fru R. trækker sig tilbage.
- 26 347 Værelse - Fru R. ind - sætter sig paa Løjbenken.
- 17 348 Paa Vejen - Kr. kommer som Greve.
- 17 349 Kr. og Smugleren taler sammen - de gaar.
- 17 350 Fjernb. - paa Vejen - Kr. og Smugleren.
- 29 351 I Værtshuset - Kr. ind - hilser paa Værten, de sætter sig.
- 29 352 Nærb. - Fangevogteren.
- 29 353 Fjernb. - Værten skænker.
- 29 354 Nærb. - Fangevogteren.
- 29 355 Nærb. - Kr. taler til Værten.
- 29 356 Nærb. - Kr. taler.
- 29 357 Nærb. - Værten.
- 29 358 Nærb. - Fangevogteren.
- 29 359 Nærb. - Kr.
- 29 360 Nærb. - Fangevogteren.
- 29 361 Fjernb. - Kr. taler til Fangevogteren, de gaar alle.
- 30 362 Cellen - Kr. og Fangevogteren ind - Kr. hen til Fønss' Baare.
- 30 363 Nærb. - Kr. taler til Fønss - lader, som om han græder.
- 30 364 Smugleren taler til Fangevogteren.
- 30 365 Nærb. - Kr. stikker Filen til Fønss.
- 30 366 Nærb. - Smugleren og Fangevogteren.
- 30 367 Fjernb. - Kr. og Smugleren gaar ud.
- VI 30 368 I Cellen - Fønss staar op.
- 31 369 Salon - Petersen ind til P.N.
- 31 370 Nærb. - Petersen taler.
- 31 371 Nærb. - P.N.
- 31 372 Nærb. - Petersen.
- 31 373 Fjernb. - P.N. taler til Petersen - river i Mappen.
- 31 374 Nærb. - P.N. og Petersen.
- 31 375 Fjernb. - Petersen sætter sig.
- 31 376 Nærb. - P.N.
- 31 377 Peter N. hen til Petersen.
- 31 378 Fjernb. - P.N. overfalder Petersen - de slaas.
- 31 379 Nærb. - de to paa Gulvet.
- 31 380 Nærb. - P.N. vil kvæle Petersen.
- 31 381 De to tumler rundt paa Gulvet.
- 32 382 Nærb. - Ingeb. Sp. ind ad Døren.
- 32 383 Fjernb. - Ingeb. Sp. ser de to kæmper - Petersen flygter.
- 32 384 Ingeb. Sp. og P.N. sætter sig - Ingeb. Sp. spørger P.N.
- 32 385 Festsalen - Forberedelser til Festen.
- 32 386 Nærb. - Ingeb. Sp. gaar lidt fra P.N.
- 32 387 Fjernb. - Ingeb. Sp. og P.N.
- 32 388 Nærb. - Ingeb. Sp. gaar fra P.N. - toner over til
- 28 389 Fønss i Cellen - filer Jernet over.
- 32 390 Festsalen - Spillemandene.
- 32 391 Nærb. - Fru R. ser til.
- 26 392 I Festsalen - Nærb. - Damerne danser.
- 32 393 Fjernb. - Salen - og Dansen.
- 32 394 Nærb. - Fru R.
- 32 395 P.N. - Rob. Sch. og Jac.
- 32 396 Nærb. - Fru R.
- 26 397 Nærb. - Ellen G. og Gerh. J. 2 Dansen.
- 32 398 Nærb. - Gerh. J.
- 26 399 Nærb. - Fru R.
- 26 400 Nærb. - Gerh. J. og Ellen G. i Dansen.
- 32 401 Fjernb. - Salen toner bort.
- 21 402 Petersen hos Dommeren.
- 32 403 Fjernb. - Salen - der danses
- 32 404 Rob. Sch. taler til Fru R.
- 32 405 En Herre og Dame: Madsalune er død i Nat!
- 32 406 Nærb. - Rob. Sch. og Fru R. - Fru R. rejser sig.
- 33 407 Nærb. - Tjeneren ind ad Døren.
- 26 408 Nærb. - Fru R. løfter Hovedet.
- 33 409 Fjernb. - Salen.
- 33 410 Fønss frem i Døraabningen.

- 33 411 Fjernb. - Salen - Fønss griber Fru R.
 26 412 Fru R. i Fønss' Arme.
 26 413 Nærb. - Rob. Sch.
 26 414 Fru R. og Fønss i hinandens Arme.
 33 415 Fjernb. - Salen - Sladdereren gaar.
 33 416 Fjernb. - Salen - Sladdereren gaar, - der danses videre.
 33 417 Fjernb. - Salen - Dansen.
 33 418 Nærb. - Fønss taler med Fru R.
 33 419 Rob. Sch. lytter ved Døren.
 33 420 Nærb. - Fønss taler til Fru R.
 33 421 Rob. Sch. ved Døren.
 33 422 ~~K&KX~~ Fønss kysser Fru R.'s Haand.
 33 423 Rob. Sch. gaar fra Døren.
 33 424 Fønss kysser Fru R. - gaar - Fru R. gaar.
 33 425 Fønss hen til P.N.
 33 426 Fønss og P.N. hen til Bordet til Rob. Sch., - de hæver Glasse-
 ne.
 33 427 Nærb. - Rob. Sch. taler.
 33 428 Nærb. - Fønss.
 34 429 Nærb. - Fønss.
 34 430 Fjernb. - de tre Herrer. - Fønss overfalder Rob.Sch. - P.N.
 skiller dem ad.
 34 431 Fjernb. - Salen.
 34 432 Nærb. - de tre Herrer.
 34 433 Fjernb. - Salen.
 34 434 Nærb. - Gendarmerne hen til Ingeb. Sp.
 34 435 Fjernb. - Salen.
 34 436 Gendarmerne hen til P.N.
 34 437 Nærb. - Gendarmerne.
 34 438 Nærb. - P.N. fortvivlet.
 34 439 P.N. hen til Gendarmerne . - Ingeb. Sp. derhen.
 34 440 Nærb. - Ingeb. Sp. og Peter N.
 34 441 Fjernb. - Gendarmerne gaar med P.N.
 34 442 Fjernb. - Gendarmerne med P.N.
 34 443 Nærb. - Gendarmerne med P.N.
 34 444 Fjernb. - Salen - Gendarmerne med P.N.
 27 445 Uden for Porten - Fru R. hen til Gerh. J. - de gaar.
 27 446 Paa Skrænten - Rob. Sch. kommer - standser.
 27 447 Mark - Fønss kommer gaaende.
 27 448 Rob. Sch. gaar videre - glider ned ved Skrænten.
 27 449 Ved Strandbredden - Kr. og Mændene.
 27 450 Fønss kommer gaaende ved Stranden - gaar ned.
 27 451 -"- -"- -"- -"- -"- -"- -"
 27 452 Nærb. - Rob. Sch. løfter Revolveren.
 35 453 Paa Skrænten - Fønss standser.
 35 454 Nærb. - Rob. Sch. med Revolveren.
 35 455 Fønss dækker sig.
 35 456 Nærb. - Rob. Sch. skyder.
 35 457 Rob. Sch. bliver ramt.
 35 458 Fønss løber.
 35 459 Fønss løber ned ad Skrænten - Fru R. hen til ham.
 36 460 Kutteren sejler ud.
 36 461 Fønss og Fru R. paa Dækket.
 36 462 Nærb. Kr.
 36 463 Nærb. - Fønss og Fru R.
 36 464 Kr. gaar.
 36 465 Kr. hen til Fønss og Fru R.
 36 466 Nærb. - Kr. taler.
 36 467 Nærb. - Fru R. og Fønss.
 36 468 Kutteren sejler ud.

Præstens Studerev.	2 00, 00
Stolsgermak m. D. h. Alton	2 00, 00
Salon hos Prinsessens Husev.	3 50, 00 + 155, 00
Kaestue for Aaherg	1 0 00, 00
Prinsessens Sovestue	2 00, 00
3 Reiserulder (Tænder?)	2 00, 00
~~3 Kæstner Bylses Skjorte~~	~~2 50, 00~~
~~musikvarede - <u>Jarstue</u>~~	~~2, 50 00~~
{ Fyrstindens Varede	4 00, 00
{ Lille Kabinet	..... ?
Annas Varede for Aaherg	2 00 00
Karners Sovestue	2 00, 00
Riddersal	5 00, 00
Kabinet -	.....
Jacobs Stue	3 00 00
	<hr/>
	40 25, 00

Puller 4 75 00

Byghjælper - som Husev.	}	=	4, 5 00, 00
Kirkegaardens - Kiste			4 50
			4, 1 00

Kolup. Mandig -

Madsalene Extra Plusning til Danmark

- 27-445. Naamfor Porsen Fru R hen til Jes - de gaar.
 27-446. Paa Skrausen Rb I kommer standser
 27-447. Mark Fais kommer gaende.
 27-448. Rb I gaar videre - glider ned ved Skrausen.
 27-449. Ved Grandbredden. Hr og Mandene
 27-450. Fais kommer gaende ved Skrausen - gaar ned
 Extra-450a. Ved Skrausen Mandene løber
 1-451. Fais ned ad Skrausen
 27th 452. Karl Rb I skyder.
 1-453. Fais paa Skrausen rammer af Rudder
 1-454. Rb I fanges af Mandene
 1-455. Mandene løber
 1-456. Karl Hr hen til Fais
 1-457. Mandene kommer med Rb I.
 1-458. Karl Hr og Fais.
 1-459. Fru R og Mandene hen til Fais
 1-460. Karl Fru R og Fais
 1-461. Naamfor Huset Hr kommer
 2-462. Karl Hr og Fru G.
 2-463. Værelse Hr og Fru G ind
 2-464. Naamfor Jes kommer med Børnene
 2-465. Værelse Jes ind til Hr og Fru G.
 2-466. Hr - Jes og Fru G ved Bordet.
 2-467. Karl Jes og Fru G.
 2-468. " " Klaus.
 2-469. " " Jes og Fru G.
 2-470. " " Jes forfatter Overtøining til Kirkegaard.
 3-471. " " de tre ved Bordet!
 3-472. " " Børnene ind af Døren.
 3-473. " " Børnene hen til Klaus.